

அஞ்சல்வழிக் கல்வி நிறுவனம்

இ

ந்

தி

ய

மீ. ஏ. பட்ட வகுப்பு

முதலாம் ஆண்டு

இந்திய இசை

சார்புப் பாடம் • 1

இ

சை

சமஸ்கிருதம்

பாடத்தொகுப்பு-1

உரிமை பதிவு பெற்றது
1992

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை-60 0005

வரவேற்கிறோம்

அஷ்டாங்க மாணவரீர்

19. ஏ. வகுப்பில் இந்திய இசை படிக்க இருக்கும் உங்களை எங்கள் நிறுவனம் வரவேற்கிறது.

முதல் ஆண்டில் நீங்கள் படிக்க வேண்டிய ஐந்து தாள்களில் இது சார்புப் பாடம் - 1 “சமஸ்கிருதம்” என்னும் தாளுக்கு உரியது. இந்தத் தாளுக்கு உரிய பாடங்கள் உங்களுக்குத் தவணை முறைப்படி அனுப்பி வைக்கப்படும். தொடர்பு வகுப்புகளில் நிகழ்த்தப்பெறும் விரிவுரைகள் இந்துப் பாடங்களை மேலும் விளக்கி நிறைவு செய்யும்.

அஷ்டாங்கவழிக் கல்வியில் மிக நன்றாக நீங்களே முயன்று படிக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்திருப்பீர்கள். நீங்கள் மனமொன் றிப் படிப்பில் ஈடுபட்டு உழைப்பீர்கள் என்று பெரிதும் நம்புகிறோம்.

இந்துப் படிப்புக் காலம் முழுவதும் நாங்கள் உங்களுக்குத் தக்க முறையில் வழிகாட்டி உதவி புரிவோம் என்று நிறுவனச் சார்பில் உறுதியளிக்கிறோம்.

மாண்பு மிகு திருச்சிறப்பாக வெற்றி பெறுங்கள்.

இயக்குநர்

II - பாடத் திட்டம்

ALLIED SUBJECT I — SANSKRIT

Text :

1. Infant Reader : K. L. V. Shastri
2. Krishna Karanamrtam . 50 verses (selected)

I :— 1, 5, 25, 26, 32, 41, 44, 55, 107.

II :— 6, 11, 18, 21, 24, 28, 34, 35, 42, 44, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 58, 59, 60, 64, 65, 71, 81, 82, 87, 89, 99, 106, 108.

III :— 3, 13, 20, 33, 44, 85, 92, 94, 99, 105, 107.

Grammar :

I Verbs : Conjugation in Present tense (lat.). Imperfect (Lang.) perfect Past (Lit.). Imperative (loat), Future (lrit). in Atmanepada and parasmaipada.

2. Infinitive of Purpose and indeclinable past participle.

3. (a) Nouns: Declension of vowel ending nouns in Masculine Feminine and Neuter Genders

(b) Pronouns : Declensions of Pronouns in all the Genders.

4. Sandhis : Vowel and Consonant sandhis.

5. Active and Passive voices.

Lesson
No.

1. Introduction; Alphabets; pronunciation
2. Consonants in combination with Vowels
3. Conjunct consonants
4. Infant Reader Lessons 1 to 10
5. Infant Reader Lessons 11 to 15
6. Infant Reader Lessons 16 to 20
7. Infant Reader Lessons 21 to 24
8. Infant Reader Lessons 25 to 29
9. Infant Reader Lesson 30
10. Kṛṣṇakarnamṛta of Lilasuka—verses 1—9
11. Kṛṣṇakarnamṛta verses 10—26
12. Kṛṣṇakarnamṛta verses 27—39
13. Kṛṣṇakarnamṛta verses 40—50
14. Kṛṣṇakarnamṛta—Analysis; Infant Reader- Annotation;
Kṛṣṇakarnamṛta—Annotation: Grammar; Translation
15. Grammar—Nouns with different vowel endings: masculine
feminine and neuter forms
16. Grammar Verbs; Active and Passive voices
17. Grammar—Infinitive of Purpose and Indeclinable Past
Participle.
18. Nouns and Pronouns—Declension
19. Sandhis

IV பொருளடக்கம்

இந்தப் பாடத் தொகுப்பில் பாடப் பகுதியில் உள்ள முதல் 19 பாடங்கள் அடங்கியுள்ளன.

பாடம் - 1

எழுத்துக்கள் : உச்சரிப்பு

குறிக்கோள்

சங்கீதம் (இசையின்) இனிமையால் மனிதர்களது உள்ளங்களை உயர்த்துவதன்றி இசையை கேட்பவருக்கும், வழங்குபவருக்கும் உயர்ந்த மனப்பக்குவத்தை உண்டாக்குவதில் ஓர் பெரும் பங்கு வகிக் கின்றது. பக்தியை நம் உள்ளத்தில் தூண்ட, கடவுளை உணர்ந்து முக்திபெற இசை ஓர் உறுதியான, எளிமையான, உயர்ந்த வழியாகும்.

ஸ்ரீ புரந்தர தாஸர் தொடங்கி, த்யாக ப்ரும்மம், முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர் மற்றும் ச்யாமா சாஸ்திரி முதலிய பலர் இசைத் துறைக்கு தங்களது பாடல்கள் மூலம் செய்துள்ள தொண்டு கணக்கில் அடங்காது, இவர்கள் தங்கள் தாய் மொழியிலும் மற்றும் சமஸ்கிருத மொழியிலும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினார்கள்.

சமஸ்கிருத மொழியில் இவர்கள் அடைந்த தேர்ச்சி, அம்மொழியில் உள்ள தத்துவம் மற்றும் சமயக் கருத்துக்களை நன்கு அறிய வாய்ப்பு அளித்தது. இதனால் இந்த வாக்கியகாரர்களுடைய பாடல்கள் வளம் பெற்றதாக அமைந்தன.

ஆதலின் இந்த இசை வல்லுநர்களுடைய பாடல்களின் உட்பொருள் உணர சமஸ்கிருத மொழியின் அறிவு தேவையானதாகும்.

மேலும் சமஸ்கிருத மொழியானது இசைக்கும், இசை இலக்கியத் தின் வளர்ச்சிக்கும் மிகவும் உதவியிருக்கிறது. சாமவேதம், பரதரது நாட்டிய சாஸ்திரம் மற்றும் பற்பல இசை நூல்கள் இம்மொழியில் புனையப்பட்டுள்ளன. இந்நூல்கள் இசையின் நுணுக்கங்களை நேர்முகமாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ, மற்றும் பெரிய குறிப்பாகவோ அல்லது விரிவாகவோ விளக்கியுள்ளன. ஆகையால் இசை நுணுக்கம்

களை நன்கு, தெளிவாக அறிய விரும்பும் ஆர்வமுள்ள ஓர் மாணவனுக்கு சமஸ்கிருத மொழி ஓர் வழிகாட்டியாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

முன்னுரை

சமஸ்கிருத மொழி உலகில் தொன்மையான மொழிகளில் ஒன்றாகும். 'இந்தோ-ஐரோப்பிய' மொழிகள் என்று கூறப்படும் மொழிப்பிரிவில் இது கிழக்கத்திய பிரிவைச் சேர்ந்ததாகும். வேத காலம் தொடங்கி இந்தியாவில் இம்மொழி பரவலாகவும், செவ்வையாகவும் வளர்ந்து வந்தது. இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் வளர்ச்சியில் இம்மொழிக்கு ஒரு பங்கு உண்டு. மற்றும் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், ஹிந்தி முதலிய மொழிகளின் மீது இதன் பாதிப்பை நாம் குறிப்பிட வேண்டும். இந்த மொழிகளின் இலக்கியத் துறையிலின்று, தத்துவ, சமய இலக்கியங்களின்மீது சமஸ்கிருத இலக்கியத்தின் கருத்துப் பரிமாறல்களை நாம் காணலாம்.

சமஸ்கிருத மொழியை தைவீ வாக் (देवीवाक्), ஸுர பாரதீ (सुर भारती) கீர்வாண பாரதீ (गीर्वाण भारती) என்று பெயரிட்டுக் கூறுவார்கள். இதனால் இம்மொழி ஓர் உயர்ந்த மொழி என்றும், இலக்கிய மொழியாகத் திகழ்ந்தது என்றும் நாம் அறியலாம். இம்மொழியை கலை, சமயம், தத்துவம் முதலிய பல துறைகளின் கருத்துக்களைப் பரப்ப உபயோகித்தனர். இம்மொழி குறித்து தண்டி என்னும் கவி கூறும் பின்வரும் வாக்கியம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

संस्कृतं नाम देवीवाक् अन्वाख्याता महर्षिभिः

(கடவுளுக்கு உகந்தது சமஸ்கிருதம் என்று கூறுவர் தவ வலிமை மிக்க சான்றோர்கள்).

சமஸ்கிருதம் என்னும் சொல்லுக்கு செம்மையாக்கப்பட்டது, சீராக் கப்பட்டது என்று பொருள் (सं + कृतम्) (सम्यक् कृतम्) (संस्कृतम्).

சமஸ்கிருதமும் கலாசாரமும்

முன் கூறியபடி நமது இந்தியக் கலாசாரம் பெரும் அளவு இம்மொழியுடன் பிணைந்துள்ளது. சமஸ்கிருத மொழியில் மிகவும்

தொன்மையானதான வேதங்கள் தொடங்கி, காப்பியங்கள் இயற்றப்பட்ட காலம் வரை இம்மொழியின் சிறந்த வளர்ச்சியை நாம் காணலாம். இந்தியக் கலாச்சாரத்துக்கும், பண்பாட்டிற்கும் இம்மொழி பெரும் தொண்டாற்றி உள்ளது. சமஸ்கிருதம் தன்னுடைய இலக்கிய வளர்ச்சியின்றி ஏனைய இந்திய மொழிகளின் இலக்கியத்துக்கும் வழிகாட்டியாக அமைந்தது. வளர்ந்து வரும் இந்திய பண்பாட்டிற்கும் இம்மொழிக்கும் உள்ள தொடர்பை நாம் மறுக்க முடியாது.

கையெழுத்துப்படி

சமஸ்கிருத மொழியை எழுத க்ரத்தம் மற்றும் தேவநாகரீ என்னும் எழுத்துக்களை உபயோகித்தனர். ஆயினும் தேவநாகரீ எழுத்துக்களே தற்காலத்தில் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது.

உச்சரிப்பு

இம்மொழியில் எழுத்துக்களைத் தெளிவாக உச்சரிக்க வேண்டும், தவறாக உச்சரித்தால் எழுத்துக்கள் மாறி பொருளும் மாறாகவோ அல்லது தவறாகவோ ஆகிவிடும். உதாரணம்: पल (இறைச்சி), फल (பழம்); वद (பேசுவது), वध (கொல்லுவது); माष (உளுந்து), मास (மாதம்); शर (அம்பு), सर (ஏரி).

பாடம் 1 : எழுத்துக்கள்

சமஸ்கிருத மொழியில் உள்ள எழுத்துக்களின் இரண்டு வகைகள் :

(அ) உயிரெழுத்து — ஸ்வர வர்ணங்கள்.

(ஆ) மெய்யெழுத்து — வ்யஞ்ஜன வர்ணங்கள்.

இம்மொழியில் 15 உயிரெழுத்துக்களும், 33 மெய்யெழுத்துக்களும் உள்ளன.

உயிரெழுத்துக்கள் :

अ ऌ अ	आ ऋ	इ ऋ
ई ऌ	उ ऋ	ऊ ऋ

ஈ i ரு	ஈ i ரு	ஊ ! ஊ
ர e ஏ	ஏ ai ஐ	ஔ o ஓ
ஔ au ஓள	அ (a)m அ(ம்)	அ: (a)h (அ)ஹ

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள உயிரெழுத்துக்களில் கடைசியாக உள்ள இரண்டு எழுத்துக்களையும் அ, அ: முறையே அநுஸ்வாரம், விஸர்கம் என்று கூறுவார்கள். அநுஸ்வாரத்தை உயிரெழுத்து அல்லது மெய்யெழுத்தின் மேல் ஓர் புள்ளி மாதிரியாகவோ - அல்லது அவ்வெழுத்தின் பக்கத்தில் ஸ் என்று எழுத வேண்டும்.

விஸர்கம் என்பது உயிரெழுத்து அல்லது மெய்யெழுத்தின் பக்கத்தில் இரண்டு புள்ளிகளாக (:) எழுத வேண்டும்.

இம்மொழியில் நெடிலாக உள்ள லு வும், குறிலாக எ, ஓ இரண்டும் லிஸையாக.

எழுதும் முறை

எழுத்துக்களை எழுதுங்கால் எழுத்தின் முக்கியப் பகுதியை முதலில் எழுதவேண்டும். பிறகு குறுக்கே செல்லும் கோட்டை எழுத்தின் மையோ அல்லது அருகிலோ முறைப்படி எழுதவேண்டும்.

எழுதுகாட்டாக ங, க, அ, ஐ, ஃ, பு, ர, ல, ள, ழ

மெய்யெழுத்துக்கள்

இவ்வெழுத்துக்கள் உச்சரிப்பின் அடிப்படையில் பின் வருமாறு அமைந்துள்ளன.

Gutturals	க ka	கா kha	கா ga	கா gha	கா na
	க				ங
Palatals	ச ca	சா cha	சா ja	சா jha	சா na
	ச				ஞ

Cerebrals	த ta	தா tha	தா da	தா dha	தா na
	ட				ண
Dentals	த ta	தா tha	தா da	தா dha	தா na
	த				ந
Labials	ப pa	பா pha	பா ba	பா bha	பா ma
	ப				ம
Semivowels	ய ya	ர ra	ல la	வ va	
	ய	ர	ல	வ	
Sibilants	ஷ śa	ஷ ṣa	ஷ ṣa	ஷ ṣa	
	ல	ஷ	ல	ல	
Aspirate	ஹ ha	ஹ			

மெய்யெழுத்தின் அடியில் ஓர் சாய்ந்த கோட்டைச் சேர்த்தால் க் அது அவ்வெழுத்து உயிரெழுத்துடன் கூடியது அல்ல (க்) என்பதைக் குறிக்கும்.

உச்சரிப்பு மெய்யெழுத்துகள்

மேலே காணும் மெய்யெழுத்துக்களில் முதல் ஐந்து பிரிவுகளையும் அதாவது க் 'க' வரிசை தொடங்கி ழ 'ப' வரிசை முடிய ஐந்து பிரிவுகளையும் தொண்டையிலிருந்து தோன்றும் ஒலி மூலமாகவோ அல்லது நாக்கின் அசைவாலோ உச்சரிக்க வேண்டும்.

'க' 'க' வரிசை எழுத்துக்கள் தொண்டையில் இருந்து தோன்றும் ஒலிகளாகும்.

'ச' 'ச' வரிசை வாயின் மேற் பகுதியும், மேல் வரிசைப் பற்களும் சேரும் இடத்தில் நாக்கால் தொடுவதால் உண்டாகும் ஒலி.

'த' 'ட' வரிசை நாக்கால் வாயின் மேற் பகுதியை தொடும் பொழுது ஒலிக்கும் ஒலிகள்.

'த' 'த' வரிசையை நாக்கால் கீழ்வரிசைப் பற்களைத் தொட்டு உச்சரிக்க வேண்டும்.

'ப' 'ப' உதடுகள் இரண்டையும் சேர்த்து உச்சரிப்பதால் உண்டா

முடி ஒலிகளின் அடிப்படையில் அமைந்தவை.

கீழே காணும் எழுத்துக்கள் நாக்கு வாயின் மேற்பகுதி முதலிய வற்றை ஓரளவே தொடுவதால் உண்டாகும் ஒலி.

'ய' 'ய' நாக்கு மற்றும் மேல் அண்ணத்தின் கீழ் பகுதி

'ர' 'ர' நாக்கு, மேல் அண்ணம்.

'ல' 'ல' நாக்கு, பற்கள்.

'வ' 'வ' மேல் வரிசைப் பற்கள், கீழ் உதடு.

'ஸ' 'ஸ' 'ஷ' 'ஷ'; 'ஸ' 'ஸ' முதலிய எழுத்துக்களை சற்றே ஓரளவு ஓரளவு உச்சரிக்கவேண்டும்.

'ஹ' 'ஹ' தொண்டையிலிருந்து தோன்றும் ஒலி.

கீழே காணும் எழுத்துக்களின் அமைப்பில் உள்ள வேற்றுமை களை நன்கு கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ப ட ட | ப ம | வ ர வ

ய ய | ப ஷ | வ வ |

ட ட ட | ட ட | ட ஷ |

கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பதங்களை நன்கு வாசிக்கப் பழகவும்.

பயிற்சி 1

இரண்டு எழுத்துக்கள் கொண்டவை.

பாப: டர: டேல:

பாப: கஹ: பிஜ

இம: கஹ: அம்ச:

ஹி: ஹ: கவ

பயிற்சி 2

கட: வர டுள: அய தட:

பன: டுள நட: கர: நம:

வல: ஜட கள தப: ஷட:

பஜ: டம: டட: நம: இன:

பயிற்சி 3

மூன்று எழுத்துக்கள் கொண்டவை.

பலப டடக வரள ரடன

பவன பண ரபச ஷயன

அபம வளக வசன ஷகட

பனக நடன சலில டபல

நமர கபட ஷபப மகர

எழுத்துக்களை எழுதும் முறை
உயிரெழுத்துக்கள்

அ அ	ஆ ஆ	இ இ	ஈ ஈ
உ உ	ஊ ஊ	஋ ஋	௠ ௠
ஓ ஓ	ஏ ஏ	ஐ ஐ	ஔ ஔ
அஃ அஃ	அம் அம்	அஃ அஃ	

த த	த த	த த	த த	ந ந
ப ப	ப ப	ப ப	ப ப	ம ம
ய ய	ர ர	ல ல	வ வ	
ச ச	ஷ ஷ	ஸ ஸ	ஹ ஹ	

மெய்யெழுத்துக்கள்

க க	க க	க க	க க	ங ங
ச ச	ச ச	ச ச	ச ச	ஞ ஞ
ட ட	ட ட	ட ட	ட ட	ண ண

எண்கள் :

௧ 1	௨ 2	௩ 3	௪ 4
௫ 5	௬ 6	௭ 7	௮ 8
௯ 9	௦ 0		

பகுதி 2

உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள்

மெய்யெழுத்தை நாம் உச்சரிக்குங்கால் அந்த எழுத்தை உயி ரெழுத்தான 'அ' ('அ') வுடன் சேர்த்து சொல்கிறோம். அதாவது மெய்யெழுத்தான க் (க) வில் க் + 'அ'— அ என்றும் உயிரெழுத்து உள்ளது. மெய்யெழுத்தை உயிரெழுத்துடன் சேர்த்து எழுதும் முறையை நாம் பின்வரும் பகுதியில் பார்க்கலாம். ஒவ்வொரு உயிரெழுத்துக்கும் ஓர் அடையாளம் உண்டு. அது பின்வருமாறு—
அ-குறி ஒன்றுமில்லை.

५	भा—	उ—	कृ—
	ह—	ऊ—	लृ—
	ई—	कृ—	ए—

ऐ — अं — ँ

ओ — १ अ: — - :

औ — १

மெய்யெழுத்து + உயிரெழுத்து

क	+	अ	=	क
	+	आ	=	का
	+	इ	=	कि
	+	ई	=	की
	+	उ	=	कु
	+	ऊ	=	कू

कू	+	ऋ	- = कु
	+	ॠ	- = कृ
	+	लृ	- = कॄ
	+	ए	- = के
	+	ऐ	ी = कै
	+	ओ	ी = को
	+	औ	ी = कौ
	+	अं	। = कं
	+	अः	- = कः

பயிற்சி

(1) Cerebral களை (மெய்யெழுத்துக்களை) யும், Sibilant களையும் எழுதவும்.

(2) இரண்டு எழுத்துக்களையும் சேர்த்து எழுதவும்.

च + उ	ङ + ए
क् + ऋ	ट् + ऐ
व् + ओ	श् + ऊ
र् + ऊ	द् + ओ
म् + ए	ण् + उ
श् + औ	लू + अ
य् + आ	म् + इ
त् + ऋ	प् + अं
ध् + अ ।	ध् + ई
ङ् + उ	त् + ऋ

பாடம் - 5

கூட்டெழுத்துக்கள்

சமஸ்கிருத மொழியில் கூட்டெழுத்துக்களை அதாவது இரண்டு மெய் யெழுத்துக்களைக் சேர்த்து எழுதும் முறையை நாம் இப்பகுதியில் அறிவோம். உயிர் எழுத்து இல்லாத மெய்யெழுத்தையும் உயிரெழுத்துடன் கூடிய மெய்யெழுத்தையும் சேர்த்து எழுதுவதே கூட்டெழுத்தாகும்.

உதாரணமாக கந்யா என்று எழுதுவது தவறு.

இங்கு ந் என்னும் மெய் யெழுத்தை யாவுடன் இணைத்து இரண்டையும் ஒன்று சேர்த்து எழுதுவதே கூட்டெழுத்து. ந் இல் உள்ள நேரக்கோட்டை எடுத்து பிறகு அதை (ஃ) என்று எழுதியவை அதன் அருகில் எழுதவேண்டும் (ஃய)

I மெய்யெழுத்தின் அமைப்பில் பிரிக்கக் கூடிய தனியான நேர்க்கோடு இருந்தால் அதை எடுத்துவிட்டு அந்த எழுத்தை, எடுத்துவரும் உயிரெழுத்துடன் சேர்க்கவேண்டும்.

‘ர’ ‘பு’ இல் உள்ள ‘ர’ நேர்க்கோட்டை எடுக்கமுடியும்.

உதாரணம் : ரா + பு + த = ராபுத

பயிற்சி

கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் எழுத்துக்களைச் சேர்த்து எழுதவும்

1) டு + யா + பா + ர	5) ங் + ந் + தி + ரா
2) டு + வ + ஜ	6) ச + பு + த
3) ங் + ரு + நி	7) அ + ம் + வ + ர
4) க + ரு + ய	8) ப + ரு + ய + நி

II மெய்யெழுத்தில் நேர்க்கோடு தனியாக இல்லாமல் எழுத்தின் ஊடே அமைந்திருந்தால் (ங் ங்) அதை மற்றொரு மெய்யெழுத்துடன் இணைத்து எழுதும் பொழுது அவ்விரு எழுத்தையும் ஒன்றன் கீழ் ஒன்றாக எழுதவேண்டும்.

ட + ட = டு ங் + ங் = ஙு டு + ம = டு

பயிற்சி

சேர்த்து எழுதவும்.

1) ப + டு + ட + தி	6) சி + டு + ட
2) த + ர + டு + ங்	7) ம + டு + ங்
3) கு + டு + ம + ல	8) க + டு + க + ண
4) ப + டு + ம	9) டு + வே + ப
5) ஷ + டு + க + ர	10) ம + டு + டு + ங் + ண

III ரு என்னும் எழுத்து மற்றொரு மெய்யெழுத்தோ அல்லது ங் என்னும் எழுத்துக்கு முன்பாக வந்தால் அதை அவ்வாறு எழுத வேண்டும் :

ரு + க = க் ரு + ய = ய்
ரு + வ = வ் ரு + ங் = ங்

பயிற்சி

- 1) டீ + ர + ய
- 2) டு + ரு + ஜ + ந
- 3) கா + ரு + ய
- 4) க + ரு + ண
- 5) ங் + ரு + ங்

- 6) ஸ + ரா + ரு + ய
- 7) ஷ + ரு + ம
- 8) ஶ + ந + ரு + ஷ
- 9) ஸ + ரு + வ
- 10) ஶீ + ரு + ஷ

IV ர என்னும் மெய்யெழுத்து உயிரெழுத்துடன் சேராத மெய்யெழுத்தின் பின் வந்தால் அதன் அமைப்பு பின்வருமாறு வரும்.

$$\begin{array}{ll} \text{ஸ்} + \text{ர} = \text{ஸ்ர} & \text{த்} + \text{ர} = \text{த்ர அல்லது த்ர} \\ \text{வ்} + \text{ர} = \text{வ்ர} & \text{த்} + \text{ர} = \text{த்ர} \end{array}$$

பயிற்சி

- 1) ஸ் + ரீ + வா
- 2) வ் + ரு + த
- 3) த் + ரு + ம
- 4) த + க் + ர
- 5) வி + க் + ரு + ம
- 6) ஸ + ஹ + ஸ் + ர
- 7) ஷ + க் + ர
- 8) ஶ + ஸ் + ர
- 9) வ் + ரு + ண
- 10) ஸ + வி + த் + ர
- 11) ஸ + மு + வ் + ர

V ஹ என்னும் மெய்யெழுத்து மற்றொரு மெய்யெழுத்துடன் சேரும் பொழுது பின்வருமாறு எழுதவேண்டும். அடியிற் கொட்டிட்டுள்ள எழுத்தை கவனிக்கவும்.

$$\begin{array}{lll} \text{ஹ} + \text{ந} = \text{ஹ்ந} & \text{ஹ} + \text{ம} = \text{ஹ்ம} & \text{ஹ} + \text{வ} + \text{ஹ்} \\ \text{ஹ} + \text{ர} = \text{ஹ்ர அல்லது ஹ்} & \text{ஹ} + \text{ய} = \text{ஹ்ய} & \end{array}$$

பயிற்சி

- 1) ம + ஹ் + ய
- 2) ஹ் + ரு + த
- 3) ஜி + ஹ் + வா
- 4) ஆ + ஹ் + லா + த
- 5) ஸ + ஹ் + வ + ர
- 6) வா + ஹ் + ய
- 7) ஹ் + ரீ
- 8) வ் + ரு + ஹ் + மா
- 9) ஹ் + ரு + ஸ் + வ

VI ல் ஐ மற்ற மெய்யெழுத்துக்களுடன் இணைத்து எழுதும் முறை :

$$\begin{array}{ll} \text{ல்} + \text{க} = \text{ல்க} & \text{ல்} + \text{ல} = \text{ல்ல} \\ \text{ல்} + \text{ம} = \text{லம்} & \end{array}$$

பயிற்சி

- 1) ஶ + ல் + கா
- 2) த + ல் + ஸ
- 3) கு + ல் + யா
- 4) ஸ + ல் + ல + வ
- 5) ம + ல் + ன

- 6) ஶ + ல் + க
- 7) த + ல் + ல் + ஜ
- 8) ழ + ல் + லு + க
- 9) க + ல் + யா + ண
- 10) வ + ல் + க + ல
- 11) து + ல் + ய
- 12) ப + ல் + வ + ல

VII ஶ் மற்றொரு மெய்யெழுத்துடன் சேரும் பொழுது பின் வருமாறு அமையும்.

ஶ் அல்லது ஶ்

ஶ் + ய = ஶ்ய ஶ் + வ = ஶ்வ
ஶ் + ல = ஶ்ல ஶ் + ர = ஶ்ர

பயிற்சி

- 1) ப + ஶ் + ய
- 2) ழ + ஶ் + வ
- 3) ஶ் + ர + ம்
- 4) ஶ் + ரோ + த் + ர
- 5) ஶ் + லோ + க
- 6) ஶ் + லா + ஶ் + ய
- 7) வி + ஶ் + வ
- 8) ஶ் + ஶ் + ர + ம்
- 9) ஶ் + வ் + த்
- 10) ஶ் + ய் + ன
- 11) ஶ் + ஶ் + ஶ்
- 12) ஶ் + ர + ஶ் + ஶ்

VIII சில மாறுபட்ட கூட்டுமுத்துக்கள் :

க் + த் = க்த or வத க் + ஶ் = ஶ்
த் + ர = த்ர ஜ் + ஶ் = ஶ்
த் + த = த்த
த் + ய = த்ய
த் + ய = த்ய

பயிற்சி

- 1) ஶ் + க் + தி
- 2) மா + த் + ரா
- 3) ழ + த் + த + ம
- 4) ஶ் + த் + ய
- 5) ப + த் + ய
- 6) ப + க் + ஶ்
- 7) ஶ் + ஶ் + ஜ + பா
- 8) வ் + ய + க் + தி
- 9) ஶ் + தோ + த் + ய
- 10) ப + க் + ஶ்

IX கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சொற்களைப் பிரித்து எழுதவும் :

- 1) பிஷுக்
- 2) மம்
- 3) வல்லம்
- 4) திஷ்
- 5) ஶ்மிதி

- 6) सुज्ञान ।
- 7) मन्दारवृक्ष ।
- 8) सङ्गीत
- 9) पुष्कर
- 10) विन्ध्य ।
- 11) कल्पलता
- 12) हमीकल्याणि
- 13) शङ्कराभरण ।
- 14) सिंहेन्द्रमध्यम ।

பி. ஏ. இசை சார்பு பாடம் - சமஸ்கிருதம்

பாடம்—4

Infant Reader (இன்ஃபன்ட் ரீடர்)

பாடங்கள் 1 - 2

अथम् अनः ।

இது ஒரு ஆடு.

अयै गजः ।

இது ஒரு யானை.

अयं वृक्षः ।

இது ஒரு மரம்.

इयं बाला ।

இது ஒரு பெண்.

इयं माला ।

இது ஒரு மாலை.

इयं लता ।

இது ஒரு கொடி.

इदं पात्रम् ।

இது ஒரு பாத்திரம்.

इदं नेत्रम् ।

இது ஒரு கண்.

इदं पुष्पम् ।

இது ஒரு மலர்.

सः गजः ।

அது ஒரு யானை.

सा बाला ।

அது ஒரு பெண்

तत् पात्रम्

அது ஒரு பாத்திரம்.

गजः गच्छति ।

யானை செல்லுகிறது.

(சென்றுகொண்டிருக்கிறது.)

अजः तिष्ठति ।

ஆடு நிற்கிறது.

(நின்றுகொண்டிருக்கிறது)

वृक्षः फलनि

மரம் பழுத்திருக்கிறது.

(மரம் பழங்களை உடைத்தாயிருக்கிறது)

शमः पठति ।

ராமன் படிக்கிறான்.

(படித்துக்கொண்டிருக்கிறான்)

बाला तिष्ठति

பெண் நிற்கிறாள்.

माला म्लायति ।

மாலை வாடுகிறது.

लता पुष्पयति ।
सीता वदति ।
पात्रं पतति ।
नेत्रं स्फुरति ।
पुष्पं विकसति ।
मुखं लसति ।

கொடி மலர்களை உடைத்தாயிருக்கிறது.
சீதை பேசுகிறாள்.
பாத்திரம் விழுகிறது.
ஒரு கண் துடிக்கிறது.
ஒரு மலர் மலர்கிறது.
முகம் மிளர்கிறது.

பாடம்-3

बाली ।
फले ।
इमो बाली ।
तो देवी ।
इमे फले ।
इमे वाले ।
ते पात्रे ।
ते लते ।
बाली पठतः ।
फले पततः ।
बाले गायतः ।
यूक्षी फलतः ।
गञ्जी गच्छतः ।
पुष्पे विकसतः ।
नेत्रे स्फुरतः ।
अञ्जी तिष्ठतः ।
माले म्लायतः ।

இரண்டு பையன்கள்.
இரண்டு பழங்கள்.
இவர்கள் இரண்டு சிறுவர்கள்.
அவர்கள் இரண்டு தேவர்கள்.
இவைகள் இரண்டு பழங்கள்.
இவர்கள் இரண்டு சிறுமியர்கள்.
அவைகள் இரண்டு பாத்திரங்கள்.
அவைகள் இரண்டு கொடிகள்.
இரண்டு பையன்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
இரண்டு பழங்கள் விழுகின்றன.
இரண்டு பெண்கள் பாடுகிறார்கள்.
இரண்டு மரங்கள் பழங்களை உடைத்தாயிருக்கின்றன.
இரண்டு யானைகள் செல்கின்றன.
இரண்டு மலர்கள் மலர்கின்றன.
இரண்டு கண்கள் துடிக்கின்றன.
இரண்டு ஆடுகள் நிற்கின்றன.
இரண்டு மாலைகள் வாடுகின்றன.

लते पुष्पयतः ।
मुखे लसतः ।
देवो वदतः ।

இரண்டு கொடிகள் மலர்களை உடைத்தாயிருக்கின்றன.
இரண்டு முகங்கள் மிளர்கின்றன.
இரண்டு தேவர்கள் பேசுகிறார்கள்.

பாடம்-4

हंसाः ।
पद्मनि ।
इमे हंसाः ।
इमाः लताः ।
इमानि पद्मानि ।
ते गजाः ।
ताः मालाः ।
तानि फलानि ।
हंसाः कूजन्ति ।
मालाः म्लायन्ति ।
पद्मानि स्फुटन्ति ।
बालाः गायन्ति ।
गजाः गच्छन्ति ।
लताः पुष्पयन्ति ।
अञ्जाः तिष्ठन्ति ।
पुष्पाणि विकसन्ति ।
फलानि पतन्ति ।
वृक्षाः फलन्ति ।

அன்னப் பறவைகள்.
தாமரை மலர்கள்.
இவைகள் அன்னப் பறவைகள்.
இவைகள் கொடிகள்.
இவை தாமரை மலர்கள்.
அவை யானைகள்.
அவை மாலைகள்.
அவை பழங்கள்.
அன்னப் பறவைகள் கூவுகின்றன.
மாலைகள் வாடுகின்றன.
தாமரைகள் மலர்கின்றன.
சிறுமியர் பாடுகிறார்கள்.
யானைகள் செல்கின்றன.
கொடிகள் மலர்களை உடைத்தாயிருக்கின்றன.
ஆடுகள் நிற்கின்றன.
மலர்கள் மலர்கின்றன.
பழங்கள் விழுகின்றன.
மரங்கள் பழங்களை உடைத்தாயிருக்கின்றன.

मुखाणि लसन्ति ।

முகங்கள் மிளர்கின்றன.

बालाः पठन्ति

சிறுவர்கள் படிக்கின்றனர்.
சிறுமியர் படிக்கின்றனர்.

இப்பாடங்களில் சுட்டுப் பெயர்கள் (Demonstrative Pronouns)

‘இது’ (अयम्, इयम् इदम्), மற்றும் ‘அது’ (सः सः तत्). இவை ஆண்பால் (Masculine gender), பெண்பால் (Feminine), அஃறிணை (Neuter) என்று பகுக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் ஒருமை, இருமை, பன்மை உருவங்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒருமை

अयम् — இது (ஆண்பால்)
इयम् — இது (பெண்பால்)
इदम् — இது (அஃறிணை)

இருமை

इमौ — இவைகள் இரண்டு (ஆண்)
इमे — இவைகள் இரண்டு (பெண்)
इमे — இவைகள் இரண்டு (அஃறிணை)

பன்மை

इमे — இவை (ஆண்பால்) மூன்று அல்லது மூன்றுக்கு மேற்பட்டது.
इमाः — இவை (பெண்பால்)
इमानि — இவை (அஃறிணை)

இதுபோலவே सः அது

ஒருமை

இருமை

इः — அது (ஆண்.) तौ — அவை இரண்டு (ஆண்பால்),
आ — அது (பெண்.) ते — அவை இரண்டு (பெண்பால்)
तत् — அது (அஃறிணை) ते — அவை இரண்டு (அஃறிணை).

பன்மை

ते — அவை (ஆண்) (மூன்று அல்லது மூன்றுக்கு மேலே)
ताः — அவை (பெண்)
तानि — அவை (அஃறிணை)

நிகழ்காலம்

வினைச்சொற்களின், படர்க்கையில் ஒருமை, இருமை, பன்மை இவற்றின் உருவங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

eg: गजः गच्छति । யானை செல்கிறது.

गजौ गच्छतः । இரண்டு யானைகள் செல்கின்றன.

गजाः गच्छन्ति । யானைகள் சென்றுகொண்டிருக்கின்றன.

பயிற்சி

(அ) सः — இருமை, பன்மையில் எழுதவும்.

(ஆ) சமஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

(I) அவை இரண்டு (ஆண்பால்).

(II) அவைகள் (பெண்பால்).

(III) இது (அஃறிணை).

(IV) இவைகள் (அஃறிணை).

(V) இவை இரண்டு (பெண்பால்).

(VI) அது (அஃறிணை).

(இ) கீழே காணும் சொற்களின் பொருளை எழுதவும்.

I. (I) देवी (II) पुष्पे (III) पात्रम् (IV) हंसाः
(V) गजः (VI) वृक्षौ (VII) अजः (VIII) मुखानि
(IX) बाले

II. (I) गायतः (II) वदति (III) पठन्ति (IV) पतति
(V) कूजन्ति (VI) तिष्ठतः (VII) म्लायति (VIII) स्फुरतः
(IX) स्फुटन्ति

Infant Reader பாடம் 5

तारयिः रयं नयति । தேர்ப் பாகன் தேரைச் செலுத்துகிறான்.

कपयः कलानि खादन्ति । குரங்குகள் பழங்களைச் சாப்பிடுகின்றன.

हरिः गृहं गच्छति । ஹரி வீட்டிற்குச் செல்கிறான்.

अश्वः तृणं चरन्ति । குதிரைகள் புல்லைச் சாப்பிடுகின்றன.

बाली जलम् आनयतः । இரண்டு சிறுவர்கள் தண்ணீரைக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

प्रातयः अश्वान् आरोहन्ति । அரசர்கள் குதிரையின் மீது ஏறுகிறார்கள்.

अहं कलानि खादामि । நான் பழங்களைச் சாப்பிடுகிறேன்.

तं गृहम् आरोहसि । நீ மரத்தின் மீது ஏறுகிறாய்.

பாடம் 6

आवां शकटेन गृहं गच्छामः ।

நாங்கள் (இருவரும்) வண்டியில் வீட்டிற்குச் செல்கிறோம்.

युवां नौकया नदीं तरयः ।

நீங்கள் (இருவரும்) படகில் நதியைக் கடக்கிறீர்கள்.

गाविकः शेषण्या नौकां क्षिपति ।

பா மேட்டி துடுப்பால் படகைத் தள்ளுகிறன்.

शाकटिकः कशया वृष्णी ताडयति ।

வண்டி யோட்டி சாட்டையால் (இரண்டு) எருதுகளை அடிக்கிறான்.

शकटं अश्वभ्यां चलति ।

வண்டி இரண்டு சக்கரங்களால் செல்கிறது.

मना पुष्पैः लसति ।

கொடி மலர்களால் மிளர்கின்றது.

बालकः प्रसेन चन्द्रम् आदरयति ।

சிறுவன் கையால் சந்திரனை அழைக்கிறான்.

जनाः पादाभ्यां गच्छन्ति ।

ஜனங்கள் இரண்டு கால்களால் செல்கின்றனர்.

नारी पत्या विलसति ।

பெண் கணவனால் மிளர்கிறாள்.

பாடம் 7

धेनवः वत्सेभ्यः क्षीरं वितरन्ति ।

பசுக்கள் கன்றுகளுக்குப் பாலைக் கொடுக்கின்றன.

व्याघ्रः आहाराय भ्राम्यति ।

புலி உணவுக்காக அலைகிறது.

बलिकाः अध्ययनाय पाठालयं गच्छन्ति ।

சிறுமியர் கல்விக்காக பள்ளிக்குச் செல்கின்றனர்.

बालिकाः पुष्पाय उद्यानं व्रजन्ति ।

சிறுமியர் மலருக்காக பூங்காவிற்கு விரைந்து செல்கின்றனர்.

वयं जलाय नदी गच्छामः ।

நாம் தண்ணீருக்காக நதிக்குச் செல்கிறோம்.

यूयम् अश्वेभ्यः तृणं यच्छथा ।

நீங்கள் குதிரைகளுக்குப் புல்லைக் கொடுக்கிறீர்கள்.

वयं ज्ञानाय पठामः ।

நாங்கள் அறிவிற்காகப் படிக்கிறோம்.

जनाः धनाय देशान्तरं गच्छन्ति ।

மனிதர்கள் பணத்திற்காக அயல் நாடு செல்கின்றனர்.

बालाः विद्यायौ धनं यच्छन्ति ।

சிறுவர்கள் அல்லது சிறுமியர் கல்விக்காக பணம் கொடுக்கின்றனர்.

இப் பாடங்களில் வரும் மூவிடப் பெயர்களை (Personal Pronouns) நன்கு கவனித்துக்கொள்ளவும்.

நான் அஹ் நாம் இருவர் அவாம் நாம் வயம்
நீ த்வம் நீங்கள் இருவர் யுவாம் நீங்கள் யூயம்

பயிற்சி 1

கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சொற்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

- (அ) (I) पाठालयः (II) शकटम् (III) नृपतिः (iv) कशा
(v) अध्ययनम् (vi) क्षेपणी (vii) हस्तेन (viii) बाली
(ix) वत्सेभ्यः (x) पठामः (xi) विलसति (xii) आनयतः

(ஆ) (I) शकटं चक्राभ्यं गच्छति ।

(II) कपयः फलानि खादन्ति ।

(III) व्याघ्रः आहाराय भ्राम्यति ।

(iv) यूयम् अश्वेभ्यः तृणं यच्छथ ।

(iv) त्वं वृक्षम् आरोहसि ।

II சம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்

(I) குதிரைகள் புல்லை மேய்கின்றன.

(II) நாம் தண்ணீருக்காக நதிக்குச் செல்கிறோம்.

(III) நீங்கள் இருவரும் படகால் நதியைக் கடக்கிறீர்கள்.

(iv) குரங்குகள் பழங்களைச் சாப்பிடுகின்றன,

(v) வண்டியோட்டி சாட்டையால் இரண்டு எருதுகளை அடிக்கிறான்.

(vi) தேரோட்டி தேரைச் செலுத்துகிறான்.

शाखायाः पर्णानि पतन्ति ।

கிளைகளிலிருந்து இலைகள் உழிர் கின்றன.

मक्षिकाः पुष्पेभ्यः मधु पिबन्ति ।

தேனீக்கள் மலர்களிலிருந்து தேனை அருந்துகின்றன.

बीजात् अङ्कुरः प्ररोहति ।

விதையிலிருந்து முளை வளர்கிறது.

पात्रात् जलं स्रवति ।

பாத்திரத்திலிருந்து நீர் ஒழுகுகிறது.

धेनुः व्याघ्रात् वस्यति ।

பசு புலியிடமிருந்து பயப்படுகிறது.

अहं पीठात् उत्तिष्ठामि ।

நான் இருக்கையிலிருந்து எழுந்திருக்கிறேன்.

त्वं तरोः अवरोहसि ।

நீ மரத்திலிருந்து இறங்குகிறாய்.

पर्वतात् नदी प्रवहति ।

மலையிலிருந்து நதி பெருகுகிறது.

घनिकाः ग्रामात् नगरं गच्छन्ति ।

செல்வந்தர்கள் கிராமத்திலிருந்து நகரத்துக்குச் செல்கின்றனர்.

समुद्रात् जनाः रत्नानि आनयन्ति ।

மனிதர்கள் கடலிலிருந்து ரத்னங்களைக் கொண்டு வருகின்றனர்.

பாடம் 9

(1) பெண் தனது கணவனுடைய வீட்டிற்குச் செல்கிறாள்.

(2) தாயார் மகளுடைய குழந்தையைத் தாலாட்டுகிறாள்.

(3) குழந்தைகள் தாய்மாருடைய பாட்டால் மகிழ்ச்சி அடைகின்றனர்.

(4) மனைவி கணவனுடைய கட்டளையைப் பின்பற்றுகிறாள்.

- (5) மகன் தகப்பனாருடைய கட்டளையால் மருமகன்வீட்டிலிருந்து சகோதரியை (உடன் பிறந்தவளை) அழைத்து வருகிறான்.
- (6) நாம் வண்டியின் ஒலியைக் கேட்கிறோம்.
- (7) நீங்கள் பசுவின் பாலைக் குடிக்கிறீர்கள்.

பாடம் 10

- (1) காக்கை கிளையில் உட்காருகிறது.
- (2) அது காலையில் ஆகாயத்தில் பறக்கிறது; இரவில் கூட்டில் வசிக்கிறது.
- (3) தவளைகள் கிணறுகளில் வசிக்கின்றன.
- (4) அவை மழைகாலத்தில் சப்தமிடுகின்றன.
- (5) இந்தத் தவளை பூமியில் குதிக்கின்றது.
- (6) கொடிகளில் மலர்கள் மலர்கின்றன.
- (7) நாம் மரங்களில் பழங்களைப் பார்க்கிறோம்.
- (8) கடலில் ரத்தங்கள் தோன்றுகின்றன.
- (9) மனிதர்கள் பூமியில் வசிக்கின்றனர்.
- (10) தேவர்கள் ஸ்வர்கத்தில் இருக்கின்றனர்.

பயிற்சி 1

சமஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்

- (1) தவளைகள் கிணறுகளில் வசிக்கின்றன.
- (2) மகன் கணவனுடைய வீட்டிற்குச் செல்கிறான்.
- (3) நீ மரத்திலிருந்து இறங்குகிறாய்.
- (4) மனைவி கணவனுடைய கட்டளையைப் பின்பற்றுகிறாள்.
- (5) செல்வந்தர்கள் கிராமத்திலிருந்து நகரத்துக்குச் செல்கின்றனர்.
- (6) நாங்கள் மரங்களில் பழங்களைப் பார்க்கிறோம்.

II பொடிட்ட இடங்களை நிரப்புக :

- (1) स दिवा ——— डयते । (आकाश)
- (2) माता ——— शिशुं लालयति । (कुहिता)
- (3) वयं ——— शब्दम् आकर्णयामः । (शकट)
- (4) नराः ——— वसन्ति । (भूमि)
- (5) ——— पर्णानि पतन्ति । (शाखा)
- (6) ते ——— रटन्ति । (वर्षा)

III (அ) கீழேகொடுக்கப்பட்டுள்ள சொற்களுக்குப் பொருள் தருக :

- (i) जामाता (ii) नक्तम् (iii) डयते (iv) मक्षिका
- (v) नीडम् (vi) आज्ञा (vii) अङ्कुरः (viii) पत्नी

(ஆ) தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும் :

- (i) लतासु कुसुमानि विकसन्ति ।
- (ii) पितुः आज्ञया पुत्रः जामातुः गृहात् स्वसारम् आनयति ।
- (iii) पर्वतात् नदी प्रवहति ।
- (iv) आयं भेकः भूमौ पुवते ।
- (v) अहं पीठात् उत्तिष्ठामि ।
- (vi) गूयं धेनोः क्षीरं पिवथ ।
- (vii) नराः भूमौ वसन्ति ।
- (viii) श्वेषु व्याघ्रात् वस्यति ।

பி. ஏ. இசை, சார்பு பாடம்—ஸம்ஸ்கிருதம்

பாடம் எண் 5

பாடம் 11

- (1) இங்கு ஒரு வீணை இருக்கிறது.
- (2) ஒரு பாடகன் வீணையை வாசிக்கிறான்.
- (3) மணி எங்கு இருக்கிறது?
- (4) மணி அங்கு இருக்கிறது.
- (5) மாமன் மணியை அடிக்கிறான்.
- (6) மணியின் ஒலி கடுமையாக (இனிமையற்றதாக) இருக்கிறது.
- (7) வீணையின் ஒலி இனிமையாக இருக்கிறது.
- (8) மாலதி நன்றாக வீணை வாசிக்கிறாள்.
- (9) பெண் குயில் வசந்த காலத்தில் இனிமையாகக் கூவுகிறது.
- (10) மாலவிகா இனிமையாகப் பாடுகிறாள்.
- (11) எல்லோரும் இசையினால் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள்.

பாடம் 12

- (1) இங்கு ஒரு புத்தகமும், பெட்டியும் இருக்கின்றன.
- (2) அது கிருஷ்ணனுடைய 'சப்தமஞ்ஜரி புத்தகம்'.
- (3) அந்தப் புத்தகத்தின் விலை ஒரு ரூபாய்.
- (4) அந்தப் புத்தகத்தில் இருநூறு பக்கங்கள் உள்ளன.
- (5) என்னுடைய 'ஸ்ரீ ராமோதந்த' புத்தகத்தில் அறுபது பக்கங்கள் உள்ளன.
- (6) இந்தப் பெட்டியில் என்னென்ன பொருள்கள் உள்ளன?
- (7) அந்தப் பெட்டியில் துணிகள், நகைகள் மற்றும் பணம் இவை உள்ளன.
- (8) இது ஸ்ரீராமனுடைய பெட்டி.
- (9) அவை பெட்டியை சாவினால் திறக்கிறான்.
- (10) சாவி ஸ்ரீ அல்லது கோபாலனுடைய கையில் இருக்கிறது.

பாடம் 13

நகைத்திரங்கள்

- (1) நகைத்திரங்கள் (விண் மீன்கள்) எப்பொழுது ப்ரகாசிக்கின்றன?
- (2) விண் மீன்கள் இரவில் ப்ரகாசிக்கின்றன.
- (3) அலைவ காலையில் ப்ரகாசிப்பதில்லை.
- (4) மேலும் இரவில் மேகங்கள் சூழப்பட்ட ஆகாயத்திலும் அவை தோன்றுவதில்லை.
- (5) கதிரவன் எப்பொழுது மறைகிறானோ அப்பொழுது அவை (விண் மீன்கள்) தோன்றுகின்றன.
- (6) அவை வானில் வைரங்கள் போல் கடர் வீசுகின்றன.
- (7) விண்மீன்களின் அரசன் சந்திரன்.
- (8) சந்திரனது ஒளியை சந்திரிகை என்பர்.
- (9) நான் விண்மீன்களை எண்ணுகிறேன். ஆனால் அவற்றை எண்ண முடியவில்லை.
- (10) அவை எண்ணிலடங்காதவை.
- (11) அவற்றில் அச்வினி தொடங்கி இருபத்தி ஏழு விண்மீன்கள் முக்கியமானவை.

பயிற்சி

I பின் வரும் சொற்களுக்குப் பொருள் கூறி, வாக்கியங்களில் உபயோகிக்கும்.

(1) इह	(2) अत्र	(3) वा
(4) तु	(5) परः	(6) न

II (A) தமிழில் மொழி பெயரிடவும் :

- (1) नक्षत्राणि कदा प्रकाशन्ते ।
- (2) तस्यां पेटिकायां वरुणाणि भूषणानि स्यान्ति न विद्यन्ते ।
- (3) मालविका मधुरं गायति ।

- (4) नक्षत्राणां राजा चन्द्रः ।
 (5) कोकिला वसन्ते मधुरं कूजति ।
 (6) स इमां कुञ्चिकया सदाटयति ।

(B) சமஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும் :

1. பாமன் மணியை அடிக்கிறான்.
2. இங்கு ஒரு புத்தகமும், பெட்டியும் இருக்கின்றன.
3. நகரத்திரங்கள் இரவில் ப்ரகாசிக்கின்றன.
4. இந்தப் புத்தகத்தில் இருநூறு பக்கங்கள் உள்ளன.
5. பாடகன் வீணையை இசைக்கிறான்.
6. நான் விண் மீன்களை எண்ணுகிறேன்.

III 'அ' பகுதியிலுள்ள சொற்களை 'ஆ' பகுதியிலுள்ள சொற்க
 ளுடன் இணைத்து சரியான வாக்யம் அமைக்கவும் :

அ	ஆ
(1) चन्द्रस्य प्रकाशः	पेटिका
(2) घण्टा कुत्र	पुस्तकम्
(3) ययं हरेः	पठामः
(4) व्याघ्रः आहाराय	चन्द्रिका
(5) ययं आनाय	भ्राम्यति
(6) मां कुण्डलम्	वतंते ।

பாடம் 14

சகோதரனும், சகோதரியும்

இங்கு ஒரு பையனும், ஒரு பெண்ணும் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருவரும் பள்ளியிலிருந்து திரும்பி வந்திருக்கின்றனர். அச்சிறுமி அந்தப் பையனுடைய உடன் பிறந்தவள். அவர்கள் இருவரும் என்ன செய்து கொண்டிருக்கின்றனர்? அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

அந்தப் பையன் நேற்று பாடம் படிக்கவில்லை. ஆசிரியர் அவனை அடித்தார். அந்தச் செய்தியை அவனுடைய உடன் பிறந்தவள் தகப்பனாரிடத்தில் சொன்னாள். தந்தை சிறுவனை அச்சுறுத்தினார். அதனால் கோபமுற்ற அச்சிறுவன் உடன் பிறந்தவளைத் திட்டினான். அவள் சகோதரனை ஆள் காட்டி விரலால் அச்சுறுத்தினாள்.

ராம! நீ இன்று காலை உன் சகோதரியினது இல்லத்திற்குச் சென்றாயா? பெரியவரே! நான் போகவில்லை. நான் நாளையோ, நாளை நின்று மறுநாளோ செல்வேன். நேற்று மாலை நீ என்ன செய்தாய்? நேற்று மாலை நான் (எனது) தகப்பனாருடன் கடைக்குச் சென்றேன்.

பாடம் 15

ராம! எழுந்திரு. உனது இரண்டு கைகளையும் காண்பி. நீ எந்தக் கையால் எழுதுகிறாய்? பெரியவரே! நான் இந்தக் கையால் எழுதுகிறேன். இது வலது கை. மற்றது இடது கை. ஒரு கையில் ஐந்து விரல்கள் உள்ளன. இரண்டு கைகளிலும் பத்து விரல்கள் உள்ளன. உள்ளங் கையில் பலவகைக் கோடுகள் உள்ளன.

ராமன் உட்காரட்டும். க்ருஷ்ணன் எழுந்திருக்கட்டும். க்ருஷ்ண! நீ உன் இரண்டு கண்களையும் இரண்டு கைகளால் தொடு. நாம் இரண்டு கண்களால் என்ன செய்கிறோம்? நாம் இரண்டு கண்களால் பார்க்கிறோம். இரண்டு கைகளால் வேலைகளை செய்கிறோம். மற்றப் பிராணிகளுக்கு இரண்டு கண்கள் உள்ளன. இரண்டு கைகள் கிடையாது.

1 (A) கோடிட்ட இடங்களில் சரியான ஐயம், ஐயம், ஐயம் இவற்றை உபயோகிக்கவும்.

- (1) ———मम माता ।
- (2) ———कविः ।
- (3) ———बाले ।
- (4) ———मम पुस्तकम् ।
- (5) ———नीडानि ।
- (6) ———वृक्षः ।

1 (B) சமஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும் :

- (1) ஆசிரியரே! நான் இந்தக் கையால் எழுதுகிறேன்.
- (2) அவள் சகோதரனை ஆள்காட்டி விரலால் அச்சுறுத்துகிறாள்.
- (3) நாம் நமது இரண்டு கண்களால் என்ன செய்கிறோம்?
- (4) அந்தச் சிறுமி அந்தப் பையனுடைய உடன் பிறந்தவள்.
- (5) ஒரு கையில் ஐந்து விரல்கள் இருக்கின்றன.
- (6) ஆசிரியரே! நான் செல்லவில்லை.

பாடம் எண் 6

Infant Reader

பாடம் 10

எழுத்துக்கலை

கிது பாடி? (அது) அவன் ஒரு சிறுவன். அவனது பெயர் என்ன? அவனது பெயர் கிருஷ்ணன். அவன் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறான்? அவன் எழுதி கொண்டிருக்கிறான். அவன் சகோதரனுக்குக் கடிதம் எழுதுகிறான்.

நீ என்ன எழுதிக்கொண்டிருக்கிறாய்? நான் (சமஸ்கிருதப்) பாடி எழுதும் புத்தகத்தில் சமஸ்கிருதப்படி எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன். பாடி எழுதுவதால் எழுத்துக்கள் அழகாக அமைகின்றன.

உன்னுடைய பெயர் என்ன? எனது பெயர் ராகவன். ராகவ! நீ ஏன் எழுதுவதில்லை? பெரியவரே! என்னிடம் எழுதுகோல் இல்லை. எழுதுகோல் இல்லாமல் எவ்வாறு எழுதுவேன். சிறுவனே! நீ தினந்தோறும் எழுதுகோலும், புத்தகமும் இல்லாமல் பள்ளிக்கு வருகிறாய். இவ்வாறு செய்யாதே. பெரியவரே! நான் க்ருஷ்ணனுடன் வீட்டிற்குச் சென்று எழுதுகோலைக் கொண்டு வருகிறேன். அவ்வாறே செய்.

குறிப்பு :

I सह = உடன், கூட

இந்தச் சொல்லை உபயோகிக்கால் இதைச் சார்ந்து வரும் சொல்லை மூன்றாவது வேற்றுமையில் உபயோகிக்க வேண்டும்.

(a) रामेण सह सीता वनम् अगच्छत् ।

ராமருடன் சீதை காட்டிற்குச் சென்றாள்.

(b) मित्रैः सह गृहं गच्छामि ।

நண்பர்களுடன் நான் வீட்டிற்குச் செல்கிறேன்.

II विना = இன்றி, இல்லாமல், இதைச் சார்ந்து வரும் சொல்லை யும் மூன்றாவது வேற்றுமையில் உபயோகிக்க வேண்டும்.

(a) जलेन विना कमलानि न रोहन्ति ।

தீரில்லாமல் தாமரைகள் வளராது.

(b) तेन विना अण्वापि न चलति ।

அவனின்றி அணுவும் அசையாது.

பள்ளிக்கூடம்

இந்தப் பள்ளியில் நான்கு வகுப்புகள் இருக்கின்றன, இந்த ஏழு மாணவர்களும் நான்காவது வகுப்பில் படிக்கின்றனர். படத்தைப் பார். ஒரு பையன் நின்று கொண்டிருக்கிறான். மற்றவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். நின்று கொண்டிருக்கும் பையன் ஆசிரியருடைய கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லுகிறான்.

நீ எந்த வகுப்பில் படிக்கிறாய்? நான் மூன்றாவது வகுப்பில் படிக்கிறேன். எவ்வளவு மாணவர்கள் உன்னுடன் படிக்கின்றனர்? நான்கு சிறுவர்களும், மூன்று சிறுமியர்களும் என்னுடன் படிக்கின்றனர். ஆக நாங்கள் எட்டு மாணாக்கர்கள். இரண்டாவது வகுப்பில் இரண்டு சிறுமியரும் மூன்று சிறுவர்களும் படிக்கின்றனர். முதல் வகுப்பில் ஐந்து பையன்களும், ஐந்து பெண்களும் உள்ளனர்.

இலக்கணம்

இந்தப் பாடத்தில் மூன்று பால்களிலும் 1 — 4 வரை எண்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

एकः	ஒன்று	(ஆண்பால்)
एका	..	(பெண்பால்)
एकम्	..	(அஃறிணை)
द्वौ	இரண்டு	(ஆண்பால்)
द्वे	..	(பெண்பால்)
द्वे	..	(அஃறிணை)
तयः	மூன்று	(ஆண்பால்)
तिस्रः	..	(பெண்பால்)
तीणि	..	(அஃறிணை)
चत्वारः	நான்கு	(ஆண்பால்)
चतस्रः	..	(பெண்பால்)
चत्वारि	..	(அஃறிணை)

விளையாட்டு

இப்பொழுது மாலை நேரம். பார்! இந்த விளையாட்டு அரங்கில் ஆறு சிறுவர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். பது பதாளால் செய்யப்பட்டு காற்றினால் நிரப்பப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் அது அடித்தடவுள் உயரே எழும்புகிறது.

அந்தச் சிறுவர்கள் இங்கு மங்கும் ஓடிக்கொண்டு கையாலும் காலாலும் பந்தை அடிக்கின்றனர். ஒரு பையன் தரையில் உட்கார்ந்திருக்கிறான், அவன் வெகுநேரம் விளையாடினதால் களைப்புற்றிருக்கிறான். அவனுடைய உடல் வியர்க்கிறது. அவன் சிறிது நேரம் ஓய்வெடுத்துக்கொண்டு பிறகு மறுபடியும் விளையாடுவான்.

எப்பொழுது கதிரவன் மறைகிறானோ அப்பொழுது வெளிச்சம் இருக்காது, அச்சமயம் இவர்கள் வீட்டிற்குச் செல்வார்கள்.

பயிற்சி :

I. கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சொற்களை வாக்கியங்களில் பயோகிக்கவும்:

- (a) विना (b) आहत्य (c) इदानीम्
(d) एका (e) श्वः (f) न

II. தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்:

- (1) मेखन्या विनां कथं लिखामि ?
(2) एते सप्त छात्राः तृतीय कक्षायां पठन्ति ।
(3) एको बानकः भूमौ उपविष्टः ।
(4) ग आधे पत्रिकां लिखति ।
(5) कर्तृकः चर्मणा निमित्तः वातेन पूरितश्च ।
(6) अहं दूष्णेन सह गृहं गत्वा लेखनीम् आनयामि ।

III. காலி இடங்களில், கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சொற்களை உபயோகிக்கவும்:

- (1) उपाध्याय: ——— सह सँलपति । (कृष्ण)
- (2) ——— बालकः तिष्ठति । (एक)
- (3) ते ——— ताडयन्ति । (कन्दुक)
- (4) स ह्यः ——— न अपठत् । (पाठ)
- (5) तदानीं एते ——— व्रजन्ति । (गृह)
- (6) ——— कर्म कुर्मः । (हस्त)

IV 'A' பகுதியிலுள்ள சொற்களை 'B' பகுதியிலுள்ள சரியான சொற்களுடன் சேர்த்து வாக்கியம் அமைக்கவும்:

A	B
(1) त्वं किं	पठामि
(2) अहं तृतीय कक्ष्यायां	वादयन्ति
(3) तस्य गात्रं	पठावः
(4) मम लेखनी	करोति
(5) सः किं	लिखसि
(6) अयं गृहं	नास्ति
(7) आवां पाठं	स्विद्यति
(8) ले वीणां	गच्छति

பூங்கொத்து

இங்கு ஒரு பூங்கொத்து இருக்கிறது. இது ஓர் அழகிய பூங்கொத்து. இது தோற்றத்தினால் கண்ணையும், வாசனையினால் மூக்கையும் கவரக்கூடுகிறது. பாரி அதில் ஓடு வண்டு அமர்ந்திருக்கிறது. அது மலரிலிருந்து தேனை அருந்துகிறது. ஆகையால் தேனீக்கு 'மதுர' என்றும் பெயர்.

தேனீக்கள் தேனை அருந்திக்கொண்டு இனிமையாகக் ரீங்காரமிடுகின்றன. அவை மலரிலிருந்து மலருக்குச் சென்று விளையாடுகின்றன. தேனீக்களின் நிறம் கருநீலம். அவைகளுக்குப் பளபளப்பான இரண்டு சிறகுகள் உள்ளன. அவற்றின் முகத்தில் மீசையுள்ள இடத்தில் 'ர' என்னும் எழுத்துப்போன்ற இரண்டு ரோமங்கள் உள்ளன. ஆதலால் அவை, பார்க்கும் மனிதர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றன.

தேனீக்கள் அருகில் செல்லாதே. அவை உன்னைக் கடிக்கக் கூடும். (கொட்டக்கூடும்). உன்னுடைய ஆர்வம் போதும். வா, நாம் செல்வோம்.

Note :

1. मधुप — தேனை அருந்தும் ப்ராணியைக் குறிக்கும். ரி. தேனீ
2. रेषुत्य — 'र' என்னும் எழுத்துக்கு ஒப்பானது. அதாவது 'र' வைப் போன்று அமைந்துள்ளது.
3. 'मा' இது எதிர்மறையைக் குறிக்கும்
eg. मा गच्छ । செல்லாதே!
मा कुरु । செய்யாதே.
मा वद असत्यम् । பொய் பேசாதே.
4. अलम्—போதும் இது தழுவும் சொல் மூன்றாம் வேற்றமையில் இருக்கவேண்டும்.
eg. अलं धनेन पणम् போதும்
अलं भोजनेन आकारम् போதும்
अलं भयेन पयम् போதும்

பாடம் 20

மழைகாலம்

இப்பொழுது மழைகாலம். பார்! வானம் மேகங்களால் நன்கு மூடப்பட்டிருக்கிறது. எங்கும் மழைத்தாரைகள் விழுந்துகொண்டிருக்கின்றன. மனிதர்கள் தங்களுடைய வேலைகளை விட்டுவிட்டு (ஒதுக்கி விட்டு) வீட்டிற்குச் சென்று விட்டனர். பறவைகள் குளிரால் பீடிக்கப்பட்டு மரங்களின் கிளைகளில் தங்கி இருக்கின்றன. உழவர் கூள் மட்டும் வயல்களில் உழுது கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள், உழுத வயல்களில், விதைகளை விதைக்கின்றனர்.

மழைகாலத்தில் கிணறுகளும், ஏரிகளும், நீரால் நிரம்பப் பெற்றிருக்கின்றன. நதிகளும் கரைகளை உடைத்துக்கொண்டு பெருக்கெடுத்தோடுகின்றன. பூமி எங்கிலும் புற்கள் முளைத்திருக்கின்றன. மரங்கள், மற்றும் - கொடிகளிலும் இளந்துளிர்கள் தோன்றியுள்ளன.

நீ எங்கு புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய்? நான் கடையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறேன். மழை அல்லவா பெய்கிறது. எப்படிச் செல்வாய்? என்னிடம் (என்னுடைய கையில் குடை இருக்கிறது. குடை மனிதர்களை வெய்யிலிருந்தும், மழையிலிருந்தும் காப்பாற்றுகிறது. ஆகையால் குடைக்கு 'ஆதபத்ரம்' 'வர்ஷத்ரம்', என்றும் பெயர்கள் உண்டு.

Notes :

1. பரம் = மட்டும், தவிர.

(a) रामात् परं देवं न विद्यते ।

ராமனைத் தவிர கடவுள் வேறு இல்லை.

(b) गुरेणः परम् अत्र आगतः ।

கரேசன் மட்டும் இங்கு வந்திருந்தான்.

2. प्रति—நோக்கி

(a) अहं गृहं प्रति गच्छामि ।

நான் வீட்டை நோக்கிச் செல்கிறேன்.

(b) सा कलाशालां प्रति गच्छति ।

அவள் கல்லூரி நோக்கிச் செல்கிறாள்.

3. वृष्टिः खलु पतति । மழை அல்லவா பொழிகிறது.

4. (a) आतपत्र-आतप வெய்யில். வெய்யிலிலிருந்து காப்பாற்றுவதால் ஆதபத்ர என்று பெயர்.

(b) वर्षत्र-वर्षा மழை. மழையிலிருந்து காப்பது எதுவோ அது வர்ஷத்ரம்.

பயிற்சி :

I. கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சொற்களை வாக்கியங்களில் அமைக்கவும் :

(1) रमणीय (2) मधुर (3) अलम्

(4) प्रति (5) परम् (6) सर्वत्र

II. சமஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும் :

(1) குளிரால் பீடிக்கப்பட்ட பறவைகள் மரங்களின் கிளைகளில் தங்கி இருக்கின்றன.

(2) என்னுடைய கையில் குடை இருக்கிறது.

(3) தேனீ மலர்களிலிருந்து தேனை அருந்துகின்றன.

(4) உழுத வயல்களில் விதைகளை விதைக்கின்றனர்.

(5) பிறகு அவர்கள் வீட்டிற்குச் செல்வார்கள்.

(6) ஒரு பையன் தரையில் உட்கார்ந்திருக்கிறான்.

(7) ஆகையால் தேனீயை 'மதுபம்' என்று அழைக்கின்றனர்.

(8) தேனீக்களுக்கு அருகில் செல்லாதே....

இரண்டு நண்பர்கள்

முன்பு சோழ தேசத்தில் இரு நண்பர்கள் இருந்தனர். அவர் களில் ஒருவன் கல்வியில் விருப்பமுடையவன். மற்றொருவன் பணத் தில் நாட்டமுடையவன். அவர்கள் இருவருடைய தகப்பனார்களும் மிகவும் ஏழைகள். ஆகையால் அவர்கள் இருவரும் தகப்பனார் களுடைய கட்டளையினால் வேறு தேசம் சென்றனர்.

அங்கு கல்வியில் நாட்டமுடையவன் பள்ளிக்கூடம் சென்று கல்வியைக் கற்றான். மற்றொருவன் ஒரு வ்யாபாரியினுடைய களையில் சேர்ந்து பெரும் செல்வம் சம்பாதித்தான்.

பத்து வருடங்களுக்குப் பிறகு அவர்கள் இருவரும் தங்கள் நாட்டிற்குத் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தனர் (புறப்பட்டனர்). காட்டு வழியே வந்து கொண்டிருந்த அவர்கள் இருவரில், பணத்தில் நாட்டமுடையவனது பணப் பேழையை திருடர்கள் கவர்ந்து சென்றனர். அதனால் அவன் செல்வமற்றவனாக ஆகிவிட்டான்.

எப்பொழுது அவர்கள் இருவரும் தங்கள் நாட்டிற்கு வந்தார் களோ அப்பொழுது அந்நாட்டு அரசன் கல்வியில் நாட்டமுடையவன் கல்வி கற்றிருப்பதைக் கண்டு அவனை அமைச்சர் பதவியில் அமர்த்தினான். பணத்தில் நாட்டமுடையவன் வாழ்க்கை நடத்த வேறு வழி காணாமல் அந்த அமைச்சரிடமே வேலைக்காரனாக ஆனான். அவ்வாறில் ஏற்பாடுபட்டிருந்தார்கள்! ஆகையால் தான் 'கல்விச் செல்வம் எல்லாம் செல்வத்திலும் சிறந்தது' என்று உலகம் சொல்கிறது.

முற்றும்

1 (1) अतिव = மிகவும், மிகுந்த, பெரும்பாலும் இதை குணத் தைக் குறிக்கும் சொல்லுடன் உபயோகிக்க வேண் டும்.

eg. अतिव पदः மிகவும் கொடிக்காரன்.

अतिव विदुः மிகவும் ஏழை.

अतिव पदः மிகவும் மருதுவானது.

(2) प्रभूतम् = மிகவும், அளவைக் குறிக்கும் சொல்லுடன் இதை உபயோகிக்க வேண்டும்.

प्रभूतं धनम् அதிகச் செல்வம்

प्रभूतं धान्यम् அதிகமான தான்யம்

प्रभूतं अन्नम् அதிகமான ஆகாரம்

प्रभूतं पदुः } என்பது தவறு
अतिव धनम् }

II प्रविश्य } வினையெச்சம்
वीक्ष्य }

[இது பற்றிய குறிப்பு இலக்கணப் பாடத்தில் உள்ளது]

III स्म — இதை நிகழ்கால வினைச்சொல்லுடன் சேர்த்தால் கடந்த காலத்தைக் குறிக்கும்.

eg. (I) अजंति स्म = ஈட்டினான்.

(II) घच्छति स्म = சென்றான்,

பாடம் 22

கிளி

இந்தக் கிளி கூட்டில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூடு இரும்புக் கம்பிகளால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிளிகள் கூட்டில் எதற்காக அடைக்கப்படுகின்றன? கிளிகள், கற்பிக்கப்பட்டால் தெளிவாகப் பேசுகின்றன. ஆகையால் மனிதர்கள் கிளிகளைப் பிடித்து கூட்டில் வைத்து (பேசவும்) கற்பிக்கின்றனர்.

கிளிகளின் உருவமும் அழகியது அவைகளது இறக்கைகள் பரிணை நிறமானவை. அலகு சிவப்பாக இருக்கும். சில கிளிகள் பல்வேறு வண்ணங்கள் உடையதாக இருக்கும். அவை மிகவும் அழகியவை.

கிளிகள் பெரும்பாலும் உஷ்ணப் பகுதிகளில் உயர்ந்த கிளியினம். அவை மரங்களின் மொந்துகளிலோ, அல்லது கற்களில்

உள்ள பிளவுகளிலோ வசிக்கின்றன. அவை பழுத்த பழங்களையும், தான்யங்களையும் மிளகாயையும் சாப்பிடுகின்றன. உப்பு கிளிகளுக்கு விஷம். ஆகையால் உப்பு கலந்த உணவுப் பொருள்களை கிளிகளுக்குக் கொடுக்காதீர்கள்.

I ரமணிய: அழகிய, உரிச்சொல் (adjective) இம்மொழியில் உரிச் சொல்லானது அது தழுவி வரும் சொல்லின் பாலைப் போல அமையும்.

(a) ரமணிய: बाल: (ஆண்பால்) அழகிய சிறுவன்
ரமணியா लता (பெண்) அழகிய கொடி
ரமணியं उद्यानम् (அஃறிணை) அழகிய பூங்கா.

(b) मधुर: स्वर: இனிமையான ஒசை
मधुरा स्थायी இனிமையான ஸ்தாயி.
मधुरं गानम् இனிமையான இசை

II ते + अतीव இவை இரண்டையும் சேர்த்து எழுதுங்கள் 'अ' என்றும் எழுத்திற்குப் பதிலாக "S" இக்குறியை உபயோகிக்க வேண்டும்.

ते + अतीव = तेऽतीव

eg. भूय: + अपि = भूयोऽपि

श्रान्त: + अभवत् = श्रान्तोऽभवत्

[குறிப்பிடப்பட்டாலன்றி தமிழில் விடைகளை வழங்கவும்]

I பயிற்சி: பின்வரும் கேள்விகளுக்கு சமஸ்கிருதத்தில் விடை தரவும்.

- (1) இரு நண்பர்களும் எந்த தேசத்தில் வசித்து வந்தனர்? எப்பொழுது?
- (2) 'வித்யாப்ரியன்' அயல் நாட்டில் என்ன செய்தான்.
- (3) அவர்கள் இருவரும் திரும்பி வரும் பொழுது தனப்ரியனுக்கு என்ன நேர்ந்தது.
- (4) அரசன் யாரை அமைச்சராக்கினான்? என்?
- (5) கூடு உதனால் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது?

- (6) கிளிகளுடைய இறக்கைகள் எவ்வாறு உள்ளன?
- (7) கிளிகள் எங்கு வசிக்கின்றன?
- (8) கிளிகளுக்கு எது நஞ்சு?

II கோடிட்ட இடங்களில் ரமணிய என்னும் வினையெச்சத்தை சரியாக உபயோகிக்கவும்.

1. अयम् _____ अश्व: ।
2. इदं _____ पात्रम् ।
3. स _____ लता ।
4. एतानि _____ कलानि ।

பாடம் 23

வயோதிகரது சாமர்த்தியம்

ஒரு சமயம் ஒரு வயோதிகர் மற்றொரு கிராமத்துக்குச் செல்லும் பொழுது வழியில் களைப்படைந்தார். ஆதலால் அவர் இளைப்பாற பக்கத்திலுள்ள மாமரத்தின் அடியை நோக்கிச் சென்றார்.

அந்த மரத்தில் பழுத்த பழங்கள் இருந்தன. வயோதிகர் அவற்றைப் பெற (அடைய) விரும்பினார். ஆனால் அவர் மரத்தின் மீது எறி அவற்றை எடுக்க இயலவில்லை.

அந்நேரத்தில் வசமாக அந்த மரத்தில் சில குரங்குகள் பழங்களைத் துன்புறுத் கொண்டிருந்தன. அவற்றைக் கண்டு வயோதிகர் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந்தான். அவர் என்ன செய்தார். அவர், ஒரு சில குரங்களை எடுத்து அந்தக் குரங்குகளைக் குறிவைத்து எறிந்தார். ஆனால் கோபமற்ற குரங்குகள், சில பழங்களைப் பறித்து, வயோதிகரை நோக்கி எறிந்தன. மகிழ்ச்சியுடன் வயோதிகர் அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு தான் விரும்பிய இடத்திற்குச் சென்றார்.

பாடம், வயோதிகரது சாமர்த்தியம்.

ஸ்ரீ கணேசர்

இவர் யார்? இவர் விநாயகப் பெருமான். இவருடைய கருணை யார்? இவருடைய தந்தை ஸ்ரீ பரமசிவன். இவருடைய காயபரி யார்? இவருடைய தாயார் ஸ்ரீ பார்வதி தேவி. இவரது சகோதரர் ஸ்ரீ சுப்ரமணியர்.

பார்! விநாயகரது தேகம் மனிதனது போலவும், முகம் மாணவரின் து போலவும் உள்ளன. ஆகையால் இவரை 'கஜாநநன்' (மாணவ முகத்தோன்) என்று அழைப்பார்கள். இவரது முகம் மாணவரின் து போல் இருந்தாலும், இவருக்குத் தந்தம் ஒன்றுதான். மாணவரின் து இரண்டு தந்தங்கள் உள்ளன. யானையைப் போல் இவருக்கு முகத்தில் துதிக்கை உண்டு.

விநாயகர் இடையூறுகளைக் (களைவதில்) அரசன் (அல்லது இடையூறுகளுக்கு அரசன்). ஆகையால் கல்வியைத் துவக்குங்கால் நிறுவர்கள் அவரை வணங்குகின்றனர். அவ்வாறு வணங்கப்படும் அவர் இடையூறுகளைக் களைகிறார். கோவிந்தன் தினந்தோறும் விநாயகரைப் பூசிக்கிறான். ஆகையால் அவன் இடையூறின் எல்லா வேலைகளையும். முடிக்கின்றான், நீயும் தினம் தோறும் விநாயகரை பூசை செய். உனக்கும் எல்லாப் பணிகளிலும் இடையூறில்லாமல் இருக்கும்.

பாடம் 24

I சமஸ்கிருத மொழியில் விடையளிக்கவும்.

- (I) கிறுவர் களைப்புற்ற பொழுது என்ன செய்தார்?
- (II) பழங்கள் எங்கு இருந்தன? அவை எவ்வாறு இருந்தன?
- (III) மாதத்தில் குரங்குகளைக் கண்டவுடன் வயோதிகர் என்ன செய்தார்?
- (IV) குரங்குகள் என்ன செய்தன?
- (V) விநாயகரது முகம் எவ்வாறு இருக்கிறது?

- (vi) சிறுவர்கள் கல்வியைத் துவங்கு முன்னர் என்ன செய்கின்றனர்?
- (vii) விநாயகரை வணங்குவதால் என்ன பயன் உண்டாகிறது?

II (a) இடம் சுட்டி விளக்கவும்:

- (i) विद्याधनं सर्वधनं प्रधानम् ।
- (ii) लवणेन मिश्रितं भक्ष्यं या यच्छ शुक्लैः ।
- (iii) अहो वृद्धस्य कौशलम् ।
- (iv) अतोऽयं गजानन इति नाम भजते ।

(b) விரிவுரை வழங்கவும்:

वक्तुं महाकाय कोटिसूर्यसमप्रभ ।

अविघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सर्वदा ॥

Infant Reader

பாடம் எண் 8

பாடம் 25

சுபுத்தியும் துர்புத்தியும்

ஒரு குடியிருப்பில் இரண்டு நண்பர்கள் இருந்தனர் அவர்களில் ஒருவன் சுபுத்தி (நல்ல புத்தியுடையவன்); மற்றொருவன் துர்புத்தி (கெட்ட புத்தியுடையவன்). அவர்கள் ஒரு சமயம் மாலையில் ஏதோ ஒரு பூங்காவிற்குச் சென்றனர். அங்கு சிறிய மரங்களில் சுவையான (रुचिराणि) பழங்கள் இருந்தன. அவற்றைக் கண்ட துர்புத்தி இவ்வாறு கூறினான்.

“நண்பனே! ஒரு சில பழங்களைப் பறித்து எடுத்து வீட்டிற்குக் கொண்டு செல்வோம்.”

அப்பொழுது சுபுத்தி இவ்வாறு சொன்னான் — “நண்பனே! இவ்வாறு செய்யாதே. தோட்டக்காவல்காரன் நம் இருவரையும்

கண்டிப்பான். அவனுடைய பேச்சை பொருட்படுத்தாமல் துர்புத்தி புர்த்து பழங்களைப் பறித்து சுபுத்தியின் கையில் ஒப்படைத்தான்.

இதற்கிடையில் அந்த பூங்காவின் காவல்காரன் வந்து அவர்கள் இருவரையும் மிரட்டினான். அச்சமுற்ற அந்த துர்புத்தி இவ்வாறு கூறினான்—“ஐயா! இந்தப் பழங்கள் என்னால் வீழ்த்தப்படவில்லை (பறிக்கப்படவில்லை). ஆனால் இந்த என்னுடைய நண்பனால் பறிக்கப்பட்டன. நான் குற்றவாளியல்ல.” அதைக் கேட்டு கோபம் காவல்காரன் சுபுத்தியை அடித்தான்.

ஆகையால்,

தீயோருடன் நட்பு வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

பாடம் 26

சைத்ரனும் மைத்ரனும்

ஆசிரியர் ராமதீர்த்தருக்கு சைத்ரன், மைத்ரன் என்று இரு மாணவர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் இருவரும் ஆசிரியருடைய வீட்டிற்கு அருகாமையில் (அருகில்) இரண்டு அறைகளில் வசித்து வந்தனர்.

ஒரு சமயம் ஆசிரியர் அவர்களுடைய புத்தி கூர்மையை பரிசோதிக்க விரும்பி அவர்கள் இருவருக்கும் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் ஒவ்வொரு சூரியத் தந்து இவ்வாறு கூறினார்—“இது மிகச் சிறிய தொகை. ஆனாலும் (ஆயினும்) எந்தப் பொருளினால் உங்கள் இருவருடைய அறையும் நிரம்புமோ அத்தகைய பொருள் ஏதாவது ஒன்றை வாங்கிக் கொண்டு வரவும்”.

சைத்ரன் மட்டும் ஒரு உழவனுடைய வீட்டிற்குச் சென்று அந்தத் தொகையினால் வைக்கோலை வாங்கினான். பிறகு அவன் தாபகவே அதைக் கொண்டுவந்து அதனால் அறையை நிரப்பி அறையின் துல்ல இவ்வாறு சொன்னான்—“ஆசிரியரே இந்த அறை மானது நிரம்பப்பட்டது”. ஆசிரியர் வருத்தமாக ‘நீ செய்தது சரியாக அளவளவில்லை’ என்று கூறினார்.

மைத்ரன் கடைக்குச் சென்று ஒரு விளக்கை வாங்கி வந்தான். அதை ஏற்றி அறையில் வைத்து குருவிடம் இவ்வாறு தெரிவித்தான்—“ஆசிரியரே! அறையானது நிரப்பப்பட்டுவிட்டது.” குரு மகிழ்ச்சியுடன் தலையை அசைத்து ‘நீ செய்தது சிறந்தது’, என்று ஆமோதித்தார். அது முதற்கொண்டு ஆசிரியருக்கு மைத்ரனிடத்தில் அன்பு அதிகரித்தது. மைத்ரனது புத்தி கூர்மையைப் பாருங்கள்.

Note : (பாடங்கள் 25, 26)

[விரிவான விளக்கங்களுக்கு இலக்கணப் பகுதியைப் பார்க்கவும்]

(a) कलानि + आसन् = कलान्यासन् ।

कलानि + अवचित्य = कलान्यवचित्य ।

पातितानि + एतानि = पातितान्येतानि ।

अति + अल्पम् = अत्यल्पम् ।

इति + अभ्यसन्दन् = इत्यभ्यसन्दन् ।

இந்தச் சொற்களில் முதலில் உள்ள சொல்லில் இருக்கும் इ (கலான் + इ) என்னும் ஈற்றெழுத்தும் பின் சொல்லில் உள்ள अ அல்லது (आ) (ஆசன்) என்றும் எழுத்துடன் சேர்கிறது. அப் பொழுது इ என்னும் இடத்தில் य் என்னும் எழுத்து வரும்.

कलानि + आसन्

कलान् + इ + आसन्

कलान् + य् + आसन्

कलान्यासन्

(b) तौ + अभर्त्सयत = तावभर्त्सयत ।

கண்டிப்பான். அவனுடைய பேச்சை பொருட்படுத்தாமல் துர்புத்தி புர்த்து பழங்களைப் பறித்து சுபுத்தியின் கையில் ஒப்படைத்தான்.

இதற்கிடையில் அந்த பூங்காவின் காவல்காரன் வந்து அவர்கள் இருவரையும் மிரட்டினான். அச்சமுற்ற அந்த துர்புத்தி இவ்வாறு கூறினான்—“ஐயா! இந்தப் பழங்கள் என்னால் வீழ்த்தப்படவில்லை (பறிக்கப்படவில்லை). ஆனால் இந்த என்னுடைய நண்பனால் பறிக்கப்பட்டன. நான் குற்றவாளியல்ல.” அதைக் கேட்டு கோபம் காவல்காரன் சுபுத்தியை அடித்தான்.

ஆகையால்,

தீயோருடன் நட்பு வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

பாடம் 26

சைத்ரனும் மைத்ரனும்

ஆசிரியர் ராமதீர்த்தருக்கு சைத்ரன், மைத்ரன் என்று இரு மாணவர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் இருவரும் ஆசிரியருடைய வீட்டிற்கு அருகாமையில் (அருகில்) இரண்டு அறைகளில் வசித்து வந்தனர்.

ஒரு சமயம் ஆசிரியர் அவர்களுடைய புத்தி கூர்மையை பரிசோதிக்க விரும்பி அவர்கள் இருவருக்கும் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் ஒவ்வொரு சூரிய தந்து இவ்வாறு கூறினார்—“இது மிகச் சிறிய தொகை. ஆனாலும் (ஆயினும்) எந்தப் பொருளினால் உங்கள் இருவருடைய அறையும் நிரம்புமோ அத்தகைய பொருள் ஏதாவது ஒன்றை வாங்கிக் கொண்டு வரவும்”.

சைத்ரன் மட்டும் ஒரு உழவனுடைய வீட்டிற்குச் சென்று அந்தத் தொகையினால் வைக்கோலை வாங்கினான். பிறகு அவன் தாபகவே அதைக் கொண்டு வந்து அதனால் அறையை நிரப்பி அறையின் திறல் இவ்வாறு சொன்னான்—“ஆசிரியரே இந்த அறை மானது நிரம்பப்பட்டது”. ஆசிரியர் வருத்தமாக ‘நீ செய்தது சரியாக அமையவில்லை’ என்று கூறினார்.

மைத்ரன் கடைக்குச் சென்று ஒரு விளக்கை வாங்கி வந்தான். அதை ஏற்றி அறையில் வைத்து குருவிடம் இவ்வாறு தெரிவித்தான்—“ஆசிரியரே! அறையானது நிரப்பப்பட்டுவிட்டது.” குரு மகிழ்ச்சியுடன் தலையை அசைத்து ‘நீ செய்தது சிறந்தது’, என்று ஆமோதித்தார். அது முதற்கொண்டு ஆசிரியருக்கு மைத்ரனிடத்தில் அன்பு அதிகரித்தது. மைத்ரனது புத்தி கூர்மையைப் பாருங்கள்.

Note : (பாடங்கள் 25, 26)

[விரிவான விளக்கங்களுக்கு இலக்கணப் பகுதியைப் பார்க்கவும்]

(a) फलानि + आसन् = फलान्यासन् ।

फलानि + अवचित्य = फलान्यवचित्य ।

पातितानि + एतानि = पातितान्येतानि ।

अति + अल्पम् = अत्यल्पम् ।

इति + अभ्यसन्दन् = इत्यभ्यसन्दन् ।

இந்தச் சொற்களில் முதலில் உள்ள சொல்லில் இருக்கும் इ (फलान् + इ) என்னும் ஈற்றெழுத்தும் பின் சொல்லில் உள்ள अ அல்லது (आ) (आसन्) என்றும் எழுத்துடன் சேர்கிறது. அப் பொழுது इ என்னும் இடத்தில் य் என்னும் எழுத்து வரும்.

फलानि + आसन्

फलान् + इ + आसन्

फलान् + य् + आसन्

फलान्यासन्

(b) तौ + अभर्त्सयत = तावभर्त्सयत ।

சேவற் கோழி

இந்தப் படத்தில் ஒரு சேவற்கோழியும், இரண்டு பெட்டைக் கோழிகளும், சில சேவற் குஞ்சுகளும் உள்ளன (காணப்படுகின்றன). சேவலுடைய தலையில் சிகப்புக் கொண்டை உள்ளது. அதனுடைய நிறம் பல்வகையாகவும் அழகாகவும் உள்ளது. பெட்டைக் கோழியின் நிறம் சாம்பல். அதனுடைய தலையில் சிகப்புக் கொண்டை கிடையாது. அந்தக் குஞ்சுகள் எப்பொழுதும் தாயாருடன் அலைந்து கொண்டிருக்கின்றன.

கோழிகள் பொதுவாக தானிய மணிகளை உண்கின்றன அல்லது கால்சுளால் குப்பைகளைக் கிளறி உண்ணும் பொருளைத் தின்பன. மேலும் அலகால் (சுறு) எடுத்துக் கொள்கின்றன.

கோழிகள் தினந்தோறும் மிகவும் அதிகாலையில் எழுந்திருக்கின்றன. உரக்கக் கூவி, அவைகள் அதிகாலையில் ப்ராணிகளை எழுப்புகின்றன. அவை உரக்கக் கூவுவது, “எழுந்திருங்கள் மனிதர்களே! உறக்கம் போதும்; இரவு முடிந்து காலை ஆயிற்று; கண்களைத் திறவுங்கள். கதவைத் திறவுங்கள்” என்பது போல் இருக்கின்றது.

கோழிகளின் சப்தத்தைக் கேட்டு, ஒரு சில மனிதர்கள் பழக்கமாக விட்டு எழுந்து தங்களுடைய வேலைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். கோழிகள் இரவில் ஒவ்வொரு யாமத்திலும் கூவி நேரத்தை எவ்வாறு கண்கொள்ளுகின்றன.

ஆட்டிடையன்

இங்கு பாய். செம்மறி ஆடு, வெள்ளாடு இவற்றின் மந்தை ஆகிய போய்க்கொண்டிருக்கிறது. மந்தையின் முன் செல்லும் மனிதன் ஆட்டிடையன். அவன் செம்மறி ஆடுகளையும், வெள்ளாடுகளையும் மேய்ச்சலுக்காக (पशुपति) மேய்ச்சல் காட்டிற்கு அழைத்து செல்கிறான். அவை அங்கு தங்கள் விருப்பப்படி மேய்ந்து விரிந்து

நிரம்ப உண்கின்றன. அவை புற்களை மட்டு மல்ல, இலைகளையும் உண்கின்றன.

இந்த ஆட்டிடையன் வெள்ளாடுகளுடைய பாலாலும், செம்மறி ஆடுகளுடைய ரோமத்தினாலும் தன் வாழ்கையை நடத்துகிறான் (தன் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுகிறான்). வெள்ளாட்டினுடைய பால் ஒரு சிறந்த மருந்து. செம்மறி ஆட்டினுடைய ரோமத்தினால் குளிர்விருந்து காப்பதற்காக கம்பளிகளும், மதிப்பு மிக்கதும் அழகியதுமான துணிகளையும் தயாரிக்கின்றனர். ஆகையால் வெள்ளாடு, மற்றும் செம்மறியாடுகளும் மிகவும் உபயோகமான ப்ராணிகளாகும்.

அந்த ஆட்டிடையன் தன்னுடைய மகனை ஆடுகளுடன் மேய்ச்சல் நிலத்துக்கு அனுப்பி வந்தான். காட்டிற்குச் சென்று அந்தச் சபல புத்தியுள்ள சிறுவன் ஒருநாள் விலையாட்டாக ‘புலி, புலி’ என்று உரக்கக் கூவினான். அப்பொழுது அருகாமையுள்ள ஜனங்கள் ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு அவன் அருகாமையில் ஓடி வந்தனர். அங்கு புலி இல்லை. அங்கு வந்த அவர்களைக் கண்டு அந்தப் பையன் நகைத்தான் அவர்கள், ‘போக்கிரியான இந்தப் பையன் பொய் பேசுபவன்’ என்று கூறிக் கொண்டு, கோபத்துடன் திரும்பி சென்றனர்.

ஆனால் மற்றொரு நாள் உண்மையிலேயே புலி வந்தது. அதை கண்டு அச்சமுற்ற பையன் ‘புலி, புலி’ என்று கூவினான். இவன் முன் தினம் போல் பொய்யாகக் கூவுகிறான் என்று எண்ணி ஒருவரும் அங்கு செல்லவில்லை. புலி சிறுவனுடைய காதுகளையும், மூக்கையும் சாப்பிட்டு விட்டது. அந்தத் துன்பத்தால் பீடிக்கப் பட்ட அவன் வீட்டிலேயே இருக்கிறான். ஆகையால் இந்த ஆட்டிடையன் தானே இப்பொழுது அவற்றை காட்டிற்கு ஓட்டிச் செல்கிறான்.

பொய் பேசுபவனுடைய உண்மை யான சொற்களும் பொய் யானது என்றே ஜனங்கள் கருதுவார்கள். ஆகையால் விளையாட்டிற்காகவாவது பொய் சொல்லக் கூடாது. ஆகையால் எப்பொழுதும் உண்மையே பேசவேண்டும். மேலும் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது:

‘உண்மையே பேசு. தர்மத்தைக் கடைப்பிடி’

வாய்மையே வெல்லும் பொய் அல்ல

முன்பு சுவர்ணபுரத்தில் ஒரு செல்வந்தரான வணிகன் இருந்தான். அவனுக்கு 'இரண்டு மனைவிகள் இருந்தனர். அவர்களில் மூத்தவள் மலடி (வீசுடி). இளையவளோவெனில் ஒரு மகனை ஈன்றாள். அவர்கள் இருவரும் அம் மகனை அன்புடன் வளர்த்து வந்தனர்.

பிறகு சிறிது காலத்தில் அந்த வணிகன் இறந்தான். அவனுடைய செல்வமெல்லாம் மகனை உடைய இளையவளைச் சேரும். ஆனால் மூத்தவள் அதைப் பொருத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆகையால் அவள் இவ்வாறு யோசித்தாள்—“நான் இந்த மகனை என்னுடையது என்று கூறுவேனேயானால் அப்பொழுது என் கணவனுடைய பெரும் செல்வம் என்னை வந்தடையும்.” இவ்வாறு யோசித்து அவள் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டாள். இளையவள் அவளைத் தடுத்தாள்.

பிறகு அவர்கள் இருவரும் வாக்குவாதம் செய்துக்கொண்டு நீதிபதியிடம் சென்றனர். அவர்கள் இருவரும் அவரது முன்னிலையில், “இது எனது குழந்தை, இது எனது குழந்தை” என்று கூறினர். நீதிபதி சச்சரவினது—உண்மை அறிய விரும்பி தனது வேலையாளிடத்தில் இவ்வாறு கூறினார். “இது இவர்களது மகனானால், அப்பொழுது இதை இரண்டாக வெட்டி சமமாகப் பிரித்து இருவரிடமும் கொடுத்து விடு.”

அதைக்கேட்டு, மூத்தவள்—‘பெரியவரே நன்கு நன்கு! அவ்வாறே செய்யப்பட்டும்’ என்று உரக்கக் கூவினாள். இளையவளோ எனில் கலக்கமடைந்து இவ்வாறு சொன்னாள்—‘பெரியவரே! இந்தக் குழந்தை அவளுடையதுதான், என்னுடையது அல்ல. ஆகையால் உயிருடன் கூடிய இந்தக் குழந்தையை அவளிடம் கொடுக்கவும்’

நீதிபதி மகிழ்ச்சியுடன் இளையவளையே குழந்தையின் தாயார் என்று அறிந்து அவளிடம் குழந்தையை ஒப்படைத்தார். மூத்தவளோ ஜனங்களால் ஏளனம் செய்யப்பட்டுத் திரும்பிச் சென்றாள். ஆகையால் ஜனங்கள் சொல்கிறார்கள்—‘வாய்மையே வெல்லும், பொய் அல்ல’ என்று.

கதைச் சுருக்கம் (Model)

சமச்சுருத இலக்கியத்தில் நன்னடத்தை, கல்வி, செல்வம் இவற்றை விளக்கும் பல கதைகள் உள்ளன. இவை தொகுப்புகளாகவும் அமைந்திருக்கும். கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கதையும் அத்தகையதே. இந்தக் கதையில் புத்தி கூர்மையுள்ளவன் எவ்வாறு நடந்து கொள்கிறான் என்பதை விளக்குகிறது.

ராமதீர்த்தர் என்னும் ஆசிரியரிடத்தில் சைத்ரன், மைத்ரன் என்ற இரு மாணவர்கள் கல்வி கற்று வந்தனர். அவர்கள் ஆசிரியருடைய வீட்டின் அருகில் இரண்டு அறைகளில் வசித்து வந்தனர்.

ஒரு சமயம் ஆசிரியர் அவர்களது புத்தி கூர்மையைப் பரிசோதிக்க விரும்பினார். அவர்கள் இருவரிடமும் ஒவ்வொரு ரூபாயைக் கொடுத்தார். அதைக் கொண்டு எந்தப் பொருளால் அவர்களது அறையை நிரப்ப முடியுமோ அத்தகைய பொருளை வாங்கிக் கொண்டு வருமாறு பணித்தார்.

சைத்ரன் உடனே ஒரு விவசாயி வீட்டிற்குச் சென்று வைக்கோலை வாங்கி அறையில் நிரப்பினான். ஆசிரியரை அழைத்து அவரிடம் கூறினான். அவன் செய்ததைக் கண்டு ஆசிரியர் வருந்தினார். ‘நீ நான் இட்ட பணியை நன்கு புரிந்து கொள்ளவில்லை’ என்று அவனிடம் கூறினார்.

மைத்ரனோ வெனில் ஒரு விளக்கை வாங்கி வந்தான். அதை அறையில் ஏற்றி வைத்து ஆசிரியரை வந்து பார்க்கும்படிச் சொன்னான். ஆசிரியர் அவன் அறைக்குச் சென்று அவன் செய்த காரியத்தைக் கண்டு அவனை மிகவும் மெச்சினார். அவனிடம் அவர் கொண்ட அன்பு மேலும் அதிகமாகியது.

இக்கதையின் மூலமாக நாம் மைத்ரனது புத்தி கூர்மையை அறிகிறோம். பொருளால் அறையை நிரப்புவது என்பது பண்டத்தால் அல்ல ஒவியால்தான் என்பதை மைத்ரன் அறிந்து செயல்பட்டது அவன் புத்தியில் சிறந்தவன் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இடம் கூட்டினையை நன்கு புரிந்து கொண்டு புத்தியின் வாயிலாகச் செயல்பட வேண்டும். வெறும் கல்வி கேள்விகளால் மட்டும் பயனில்லை அதை ஆக்கபூர்வமாக செயல்படுத்த வேண்டும் என்பது இக்கதையின் சுருக்கம்.

உபதேச மாலை (முன்னுரை)

பாடம் 30

தொன்று தொட்டு நமது முன்னோர்கள் ஒவ்வொரு விஷயத் தையும் நன்கு ஆலோசித்து கூறுவதில் ஆர்வம் காட்டி வந்தனர். கத்துவ சிந்தனைகளிலும் அவர்களது நோக்கு மிகச் சிறந்ததாக இருந் தது மனிதனது மன இயல்புகளை நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்தனர். மனிதனது வலிமையான லக்ஷயங்கள் அல்லது குறிக்கோள்கள், அவை எவ்வாறு பிறழ்கின்றன, அவன் மனத்தின் சக்திகள், அவனது குறை பாடுகள் முதலியவைகளைக் கூர்ந்து நோக்கி அதை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த அறிவுரைகள் வழங்கினர். மனிதனது அன்றாட வாழ்வில் பின்பற்றத் தக்க முறையில் இவ்வறிவுரைகள் அமைந்திருந் தன. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு இந்நான்கினை நமக்கு இத்தகைய உபதேசங்கள் நன்கு விளக்கிக் கூறின. இதனால் மனிதனது வாழ்க்கை பயனுள்ளதாக அமைந்தது.

இத்தகைய அறிவுரைகள் வாய்மை, கொடை, நட்பு, கல்வியின் மதிவை, விதி, முயற்சி, சான்றோர், தீயோர் — இவ்வாறு பல்வேறு விஷயங்களைத் தெளிவாகக் கூறின. இத்தகைய அறிவுரைகளை அவர்கள் சிறிய செய்யுட்கள் மூலமாக நமக்கு எடுத்துரைத்தனர் என்பது ஓர் குறிப்பிடத்தக்க விஷயமாகும். இவைகளையே நல் லுபதேசங்கள் (சுபாஷித) அல்லது அறிவுரைத் தொகுப்புகள் (பாஷ்யமாலை) என்று கூறுவார்கள்.

வேதங்களிலும், உபநிடதங்களிலும் சத்தியத்தைக் கடைப் பிடிக்க வேண்டியதைக் குறித்தும், மற்றும் அற வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியதைப் பற்றியும், பல வாக்கியங்கள் உள்ளன. सत्यं वद, वाचस्पத என்று இவற்றில் ஒன்று.

இத்தகைய செய்யுட்களின் தொகுப்பேயாகும் உபதேச மாலை. இத்தகைய தொகுப்பு நமது வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத அறிவுரை மாறாகும். மேற்கூறிய 'வாய்மையே வெல்லும்' முதலிய அறிவுரைகள் மற்றும் பல சுருத்துக்களும் இத்தகைய தொகுப்புகளின் மூலமாக நமக்குக் கிடைக்கின்றன.

கல்வியின் தேவையை வலியுறுத்த இவ்வாறு சொல்கிறார். (செய்யுள் 2). இந்தப் பாடலில் கல்வி அறிவில்லாதவன் எவ்வாறு அவை நடுவில் விளங்க மாட்டான் என்பதை தெளிவாகக் கூறுகிறார் கவி. மற்றொரு செய்யுளில் மாணவன் எவ்வாறு கல்வியின் முழுப் பயனையும் பெருகிறான் என்பதை விளக்குகிறார். (आचार्योपादमादत्ते). கல்வி கற்றவன் எங்கு சென்றாலும் போற்றப்படுகிறான். கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு. இதை எடுத்துக் காட்டுகிறது மற்றொரு செய்யுள். (विद्वान् सर्वत्र पूज्यते)

சான்றோர், தீயோர் இவர்களைக் குறித்து சில செய்யுட்கள் உள்ளன. பாம்பு, தீயவன் இவர்களிடையே பாம்பே மேலானதென்று ஒரு செய்யுளில் கூறுகிறார். ஏனெனில் விதிவசத்தால் அரவம் தீண்டும். ஆனால் தீயவனோ எனில் ஒவ்வொரு நிலையிலும் நம்மைத் துன்புறுத்துவான். மேலும் தீயவனின் தீய செய்கைகளின் பலனை சில சமயங்களில் நல்லவன் அனுபவிக்க நேரிடுகிறது. சீதையைக் கவர்ந்து சென்றான் அரக்கனாகிய இராவணன். ஆனால், அதனால் துன்புற்றவன் கடல் அரசன் ஆவான். ஏனெனில் கடலில் மரங்களையும் கற்களையும் நட்டு ஓர் பாலம் அமைத்த போது அதனால் துன்பமுற்றது கடல். (खलः करोति दुर्वृत्तम्).

மற்றுமொரு செய்யுளின் வாயிலாகச் சான்றோர்களைப் போற்றுகிறார் பாடலாசிரியர். சான்றோர் பிறருக்கு உதவி செய்வதிலேயே விழிப்புடன் இருப்பார்கள். ஆனால் தீயவனோ பிறரைத் துன்புறுத்துவதிலேயே எப்போதும் நாட்டம் உடையவனாக இருப்பான். மேலும் சான்றோர்களையும் மற்றும் கதிரவன், சந்திரன், நதிகள் முதலியவற்றையும் பிறருக்கு உதவி செய்வதற்காகவே கடவுள் படைத்திருக்கிறார். (रविश्चन्द्रो).

மனிதன் தன் முயற்சியின்றி யாதொரு காரியத்தையும் முழுமையாகச் செய்து முடிக்க முடியாது. இதைத் தெளிவாகவும், திறம்படவும் கூறுகின்றன இரு பாடல்கள். (गच्छन् विविक्तः, उद्योगः खलु)

சான்றோர்களது மனது நல்ல நிலையிலிருந்து மாறிச் செல்லாது. அத்தகைய நிலையிலேயே உறுதியாக நிலைத்து நிற்கும் என்பதை மற்றொரு செய்யுளின் மூலமாக நமக்கு எடுத்துரைக்கிறார்.

பசு முதலிய ஆவினங்களுடைய பால் மறுநாளோ அல்லது அன்றோ தயிராகத் திரிந்துவிடும். ஆனால் பாற்கடலில் உள்ள பால் இன்றளவும் அதே நிலையில் உள்ளது. இது போலவே சான்றோர்கள் மனமும் மாறுபடாது. (मतादीनाम्)

வாய்மையே வெல்லும் என்றும் கருத்தை மற்றொரு செய்யுள் விளக்குகிறது.

இவ்வாறு வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களான பொருள் ஈட்டுதல், கல்வி கற்றல், எவர்களைத் தாயாகவும், தந்தையாகவும் போற்ற வேண்டும், நமது உண்மை உறவினர் யார்—இவ்வாறு பல் வேறு அறிவுரைகளையும், கருத்துக்களையும் சிறிய, சுவையான செய்யுட்கள் மூலமாக நமக்கு விளக்குகிறார். இத்தகைய முறையில் தொகுப்பாக அறிவுரைகளை வழங்குவதால் உபதேச மாலை என்ற இந்தத் தொகுப்பு ஓர் சிறந்த பொக்கிஷமாகும்.

பாடம் 80

Infant Reader

உபதேச மாலை

(நீதி செய்யுட் கோவை)

नभसः	வானத்திற்கு
आभरणम्	அழகூட்டுவது
चन्द्रः	சந்திரன்
नारीणाम्	பெண்களுக்கு
भूवणम्	சிறப்புண்டாக்குபவர்
पतिः	கணவன்
पृथिव्याः	பூமிக்கு
भूषणाम्	புகழைத் தருவது
राजा	அரசன் (ஆனால்)
विद्या	கல்வி
सर्वस्य	எல்லோருக்கும்.
सपणम्	(சிறந்த) அணிகலனாகும்.

கல்வியின் சிறப்பு இச் செய்யுளில் கூறப்படுகிறது. சந்திரன் மரணத்தை ஒளிமிக்கதாகச் செய்யும். கணவனால் மேன்மை அடைகிறான் பெண். அரசனால் புகழ்பெற்று விளங்குகிறது பூமி. இவை யாவும் ஒவ்வொரு பொருளுக்கே மேன்மையைக் கொடுக்கின்றன. ஆனால் கல்வி எல்லோருக்கும் புகழையும், மேன்மையையும் கொடுக்கிறது.

2) येन एवम् ஒருவரால் बालः தனது மகனானவனுக்கு न पालयति கல்வி கற்பிக்கப்பட வில்லையோ माता (அவனுடைய) कथमायम् शतुः எதிரியாகிறாள். पिता தகப்பனாரும் वैरी விரோதி யாகிறார். (ஏனெனில்) यथा எவ்வாறு हंसमये அன்னப் பறவை கலின் மத்தியில் बकः கொக்கானது न शोभते அழகாக இருப்ப வில்லையோ (அவ்வாறே) सभामये (கற்றறிந்த சான்றோர்கள் உள்ள) அவை நடுவில் न शोभते (அவனும்) விளங்குவதில்லை.

இச் செய்யுளிலும் கல்வி இன்றியமையாதது என்ற கருத்தை கூறப்படுகிறது. பெற்றோர்கள் தங்களது மக்களுக்குக் கல்வியைப் புகழ் வேண்டும். கல்வி அவனது மேம்பாட்டுக்கு உதவும். சிறந்த அறிவுரைகள் உள்ள அவைக்கு ஒருவன் சென்றால் கல்வி கற்றிருந்தால் அங்கு அவன் திகழ்வான். இல்லையெனில் அவனது அறியாமை அங்கு வெளிப்படும், இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு பின்வருமாறு. கொக்கானது நீண்ட கால்களும், அலகும் கொண்ட ஒரு ப்ராணி. இது அழகிய உருவம் கொண்டதல்ல. அன்னப்பறவை பார்ப்பதற்குக் கவர்ச்சியான உருவம் கொண்டது. கொக்கு அன்னப் பறவைகளின் நடுவில் சென்று அமர்ந்தால் அதன் கவர்ச்சியற்ற தன்மை தெளிவாகத் தெரியும். இதுபோலவே கல்வி கற்பிக்கப்படாதவன் கற்றவர் களிடையே சென்றால் அவனது அறியாமை நன்கு எல்லோருக்கும் புலப்படும்.

3) या एतत्क विद्या கல்வியானது पुस्तकस्या புத்தகத்தில் உள்ள தோ यत् எந்தச் धनम् செல்வமானது परहस्ते பிறருடைய கையில் இருக்கிறதோ कायंकाले நமக்குத் தேவையான சமயம் गमयते மண்பாகும் பொழுது सा अतु न विद्या கல்வியாகாது. एत एतत्सर्वमपि न धनम् செல்வமல்ல.

ஐருவன் தான் கற்ற கல்வியை மானுடன் இழுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அது போலவே ஈட்டிய செல்வத்தையும் தன் வரம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையெனில் தேவை ஏற்படும் பொழுது அவன் நமக்குப் பயன்படாது. இதுவே இப்பாடலின் சுருத்து.

4) सुखार्थी चेत् வாழ்க்கை சுகங்களை அனுபவிக்க விரும்பினால் विद्या கல்வியை त्यजेत् ஒதுக்க வேண்டும். विद्यार्थी चेत् கல்வியைக் கற்க விரும்பினால் सुखम् சுகத்தை त्यजेत् புறக் கணிக்க வேண்டும். सुखायिनः உல்லாசத்தை விரும்புவவனுக்கு कृतः என்னவாம் विद्या கல்வி கிட்டும். विद्यार्थिनः கல்வியில் நாட்டமுடையவனுக்கு पुनः எவ்வாறு सुखम् சுகங்களை அனுபவிக்க முடியும்.

ஐருவன் கல்வி கற்க விரும்பினால் அவன் அதற்குத் தேவையான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு ச்ரமங்களைப் பொருட்படுத்தாமல் கல்வி கற்க வேண்டும். வாழ்க்கையில் சுகங்களை அனுபவிக்க விரும்பினால் என்ற எண்ணம் கொண்டு முயற்சிகளைச் செய்ய விரும்பாமல் இருப்பவன் கல்வி கற்பதைக் கைவிட வேண்டும். அவ்வாறால் கல்வி கற்க மனதை ஒரு முகம் ஈடுபடுத்த வேண்டும். மானுடன் வாழ்க்கையில் உள்ள சுகங்களையும் விரும்பினால் கல்வி கற்க முடியாது. இவை இரண்டும் ஒரே சமயத்தில் கிட்டாது. இவை எவ்வளவு கடினமாக இருப்பினும் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இதுவே இப்பாடலின் சுருத்து.

5) क्षणायः ஒவ்வொரு கணமாகக் विद्याम् கல்வியைக் கற்றுக்கொண்டும். कणायः ஒவ்வொரு துளிகளாகச் अर्थम् செல்வத்தை साधयेत् சேர்க்க வேண்டும். क्षणायगे ஒருகணத்தை வினாக்களால் पुनः எவ்வாறு विद्या கல்வி கற்க முடியும்? क्षणायः சிறு தொகையையும் வீணாக்கினால் कृतः எவ்வாறு धनम् செல்வத்தைச் சேர்க்க முடியும்.

இச் செய்யுள் கல்வியை எவ்வாறு கற்பது, பொருளை எவ்வாறு சேர்ப்பது என்பதை விளக்குகிறது. நேபத்தை வீணாகக் கழிக்காமல் கல்வியை ஐயவிரக கணமும் கற்க வேண்டும். இதுபோலவே சிறு

தொகையையும் வீணாக்காமல் பணத்தைச் சேமிக்க வேண்டும். சிறு துளி பெரு வெள்ளமாகி நமக்குப் பயன் தரும்.

6) शिष्यः ஒரு மாணவன் आचार्यात् ஆசிரியரிடமிருந்து पादम् (கல்வியில்) கால் பங்கை आदत्ते பெற்றுக் கொள்கிறான். पादम् மற்றொரு கால்பங்கை स्वमेधया தன்னுடைய அறிவு கூர்மையால் வளர்த்துக் கொள்கிறான். पादम् இன்னும் ஒரு கால் பங்கை सव्रह्मचारिभ्यः உடன் படிக்கும் மாணவர்களின் வாயிலாகப் பெறுகிறான். च மேலும் पादम् எஞ்சிய கால் பகுதியை कालक्रमेण நாளடைவில் அடைகிறான்.

மாணவனது அறிவு எங்ஙனம் வளர்கிறது என்பதை விளக்குகிறது இப்பாடல். ஆசிரியரிடமிருந்து ஒரு மாணவன் பெறும் கல்வி கால்பங்காகும். தனது அறிவினால் மற்றும் ஓர் கால் பங்கை அடைகிறான். உடன்படிக்கும் மாணவர்களுடன் கலந்து உரையாடி மற்று மொரு கால் பங்கையும் நாளடைவில் எஞ்சியதையும் அறிந்து அவனது கல்வியானது முழுமை பெருகிறது.

7) मूखः அறிவிலி स्वगृहे தனது வீட்டில் पूज्यते மதிக்கப்படுகிறான். प्रभुः ஒரு தலைவன் स्वग्रामे தமது க்ராமத்தில் மட்டும் पूज्यते புகழுடன் விளங்குகிறான். राजा அரசன் स्वदेशे தனது நாட்டில் पूज्यते போற்றப் படுகிறான். विद्वान् ஆனால் கல்வி அறிவுள்ளவன். सर्वत्र எல்லாஇடங்களிலும் पूज्यते கௌரவிக்கப் படுகிறான்.

கற்றோருக்குச் சென்ற விடமெல்லாம் சிறப்பு என்பதை விளக்குகிறது இச் செய்யுள். அறிவிலி அல்லது தீயவன் தன் வீட்டில் மட்டும் ஆதரிக்கப்படுவான். ஓர் க்ராமத் தலைவனுக்கோ அல்லது ஓர் அரசனுக்கோ அவர்கள் இருக்கும் க்ராமத்திலோ அல்லது நாட்டிலோ தான் மதிப்பு உண்டு. ஆனால் கல்வி கற்றவன் எங்கு சென்றாலும் போற்றப்படுவான்.

8) தந்தை அன்றி மதபோதனை தந்த ஆசான், கல்வியைக் கற்க முடியும் ஆசிரியன், உண்ண உணவு தந்தவன், துன்பத்தில் அடைக்கலம் தந்தவன் இவர்கள் ஐவரும் தந்தையைப் போலப் போற்றப் படுவார்கள்.

जनिता तन्त्रे च मन्त्रं उपनेता मत्प्राप्तये तन्त्रे
अथवा यः च मन्त्रं एव रोनुवत् विद्याम् कल्विये प्रयच्छति वृत्तं
अथवा अथवाता उண்ண உணவு தந்தவன் भयताता துன்பத்தில்
அல்ல க்கலம் தந்தவன்—एते पञ्च இவர்கள் ஐவரும் பிதர: தகப்பனா
மாமக சமூதா: எண்ணிப் போற்றப்பட வேண்டியவர்கள்.

9) गुरुपत्नी आसिरीयन् मनेन वि राजपत्नी அரசன் மனைவி
अथवापत्नी அண்ணன் மனைவி च मेधुम् तथैव அது போலவே
பாதிமாதா மனைவியின் தாயார் च மற்றும் स्वमाता தனது தாயார்
मा: पञ्च இவர்கள் ஐவரும் मातर: சமூதா: தாயாக மனதில்
காருதாய் பா வேண்டியவர்களாவர்.

பின்வரும் செய்யுளை ஒப்புநோக்கு. தன்னையளித்தான்
கண்ணன் மனைவி குருவின் பள்ளியாசன் பயிற்றேவி—தன் மனைவியை
பெற்றா விவரைவர் பேசி லெவருக்கு நற்றாயர்ரென்றே நவில்.

அசுரர்கள் 8, 9 இவை இரண்டும் ஒருவனை ஈன்றெடுத்தவர்களன்றி
யாரைத் தாய், தந்தையரைப்போல் கருதவேண்டியவர்கள் என்று
விளக்கிறது.

10) सत्यम् वायमये माता ताय. ज्ञानम् अறிவே पिता
தந்தை. धर्मो செய்யும் தருமமே भ्राता உடன் பிறந்தவன் दया
(மாயர்களை தில்) அன்பு சகா தோழன். शान्ति: மன அமைதியே
पति மனையான். धमा பெருமையே पुत्र: மகன்—एते இவை
एते ஆறுமே मम என்னுடைய बन्धवा: உறவினர்.

இவ்வளவில் உண்மையான உறவினர்கள் இவர்கள் ஆறு ஆகும்.
முற்றைய கற்றமெல்லாம் உடன்வராது. ஆகையால் ஒருவனது அறிவு,
பாபம்மா முருகியையே எக்காலமும் அவனது உறவினர்களாகும்.

11) सत्यः त्रियोन् दुर्वृत्तम् ஒரு தீய செயலை करोति
செய்கிறான். धर्मः ஆனால் உண்மையில் फलति அதன் பலன்களை
அழைப்பது साधु நல்லவர்களை. धर्मानः பத்து முகம் கொண்டு

रावणः सीताम् சீதையை बहर्त् कவர்ந்து சென்றான். तु
आनाल बन्धनम् அணைகட்டுவதால் ஏற்படும் துன்பங்களுக்கு
ஆளானது सहोदधे: மாபெருங்கடலே.

தீயவர்கள் தீய செயலைச் செய்கின்றனர். இதன் விளைவு
களால் துன்புறுபவர்கள் நல்ல மனிதர்கள் ஆவர். கொடியோன்
ராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து சென்றான். தேவியை மீட்க ராமர்
அணையைக் கட்டியது பெரும் கடலின் குறுக்கேயாகும். கற்களையும்
பாறைகளையும் கடலில் எறிந்து அதனால் உண்டாகும் சீரமங்களை
அனுபவித்தது கடலே.

ஒப்பு நோக்கு. 'சுபுத்தி துர்புத்தி கதை'

12) सपं பாம்பு दुर्जनयो: தீயோன் मध्ये இவர்களிடையில்
सपं: பாம்பே वरम् சிறந்தது दुर्जन: தீயோன் ந அல்ல. (எனெ
னில்) सपं: பாம்பு कालेन விதி வசத்தால் दशति கடிக்கிறது. तु ஆனால்
दुर्जन: தீயோன் पदे पदे ஒவ்வொரு கணமும் துன்பத்தைத்
தருகிறான்.

இங்கு பாம்பும், தீயோனும் ஒப்பிடப்படுகின்றனர். இவர்கள்
இருவரிலும் பாம்பே சிறந்தது. ஏனெனில் பாம்பு விதி வலிமை
யிருந்தால்தான் நம்மைத் துன்புறுத்தும். ஆனால் தீயோன் ஒவ்வொரு
கணமும் நமக்குச் சீரமத்தைத் தருவான்.

13) यथा எவ்வாறு सज्जन: சான்றோர் नित्यं எப்பொழுதும்
परोपकारेषु பிறருக்கு உதவி செய்வதில் जागति விழிப்புடன் இருக்கிற
றார்களோ तथा அவ்வாறே दुर्जन: தீயவன் नित्यं எப்பொழுதும்
परापकारेषु பிறருக்குத் தீமை செய்வதில் जागति விழிப்புடன்
இருக்கிறான்.

14) दुर्जनसंसर्गं தீயோரது இணக்கத்தை त्यज விட்டு விடு
साधुसमागमम् நல்லோரது சேர்க்கையை भज கலை பங்கி. आदिराज
இரவும், பகலும் पुण्य நல்லகாரியங்களை (முன்னியும் தரும் செயல்
களை) कुरु செய். नित्यम् எப்பொழுதும் अनित्यताम् இல்லாமை
களையில் நிலைமாற்ற தன்மையை द्या நினைவில் இருத்திக்கொள்

இச்செய்யுளில் நாம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய
வாழ்க்கை ஆகிரியர் கூறுகிறார்.

15) श्लोकाधेन ஒரு பாடலின் பாதியில், ग्रन्थकोटिषु கோடிக்கான நூல்களில் यत् எது उक्तम् கூறப்பட்டிருக்கிறதோ श्लोकाधेन அதை ஒரு பாடலின் பாதியில் प्रवक्ष्यामि நான் சொல்லுகிறேன். परोपकारः பிறருக்கு உதவிசெய்வது पुण्याय நன்மையைத்தரும். परपीडनम् பிறரைத் துன்புறுத்துவது पापाय தீமையைத்தரும்.

உலகில் எல்லா மக்களாலும் பொதுவாகக் கையாளப்பட வேண்டிய கோட்பாட்டை விளக்குகிறது இச்செய்யுள்.

16) रविः சூரியன் चन्द्रः சந்திரன் घनाः மேகங்கள் वृक्षाः மரங்கள் नदी ஆறுகள் गावः பசுக்கள் सज्जनाः च மற்றும் சான் பிறப்புகள் एते இவையாவையும் दैवेन கடவுளால் भुवि இந்த உலகில் परोपकाराय பிறருக்கு உதவி செய்வதற்காக निमिताः காரணமாகப்பட்டிருக்கின்றன.

சூரியன் ஒளியைத் தனக்காக உபயோகிப்பதில்லை. மேகங்கள் மழையைப் பிறருக்காகவே பொழிகின்றன. இதுபோலவே மேற்கூறப்பட்டவை யாவும் பிறருக்காகவே பயன்படுகின்றன.

17) उद्यमः முயற்சி साहसम् துணிவு धैर्यम् தைர்யம் शक्तिः உடல் வலிமை पराक्रमः வெற்றி கொள்ளும் ஆற்றல்— यत् எங்கு एते இந்த षट् ஆறும் वर्तन्ते பிறருக்கிடையேவோ तत्र அங்கு दैवम् கடவுள் प्रसीदति மகிழ்ச்சி உதவி செய்கிறார்.

18) पिपीलिकः எறும்பு गच्छन् ஊர்ந்து சென்றே गीशानां शतान्यपि நூறு யோஜனை தூரத்தைக்கூட यात्रा செய்து செல்கிறது. वेनतेयोऽपि (வலிமைமிக்க) ஒரு மனிதனானாலும் गगच्छन् முயற்சி செய்யாவிட்டால் एक पय नान् அடிமையானவன் गच्छति செல்லமுடியாது.

முயற்சி மனிதனுக்குத் தேவையானது. முயற்சி செய்யாவிட்டால் வலிமையுள்ளவனாக இருந்தாலும் முன்னேற முடியாது. கருடன் வலிமைமிக்கதும், நன்கு பறக்கும் ஆற்றல் படைத்தது. ஆனால் அது முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டால் ஒரு பயனுமில்லை. எறும்பு ஒரு சிறிய பிராணி. ஆனால் அது ஊர்ந்து செல்லத் துவங்கினால் அதனால் பலயோஜனை தூரத்தைக் கடக்க முடியும்.

19. उद्योगः முயற்சி कर्तव्यः खलु செய்யப்படவேண்டும். फलम् பயனானது मार्जरिवत् பூனைக்குக் கிட்டுவதுபோல் भवेत् நமக்குக் கிடைக்கக்கூடும். जन्मः प्रभृति (பூனை)பிறந்தது முதல் गोः பசு नास्ति கிடையாது (பூனை பசுவை வைத்துக் காப்பாற்றவில்லை). नित्यशः ஆனால் தினந்தோறும் पयः பாலைக் पिबति குடிக்கிறது.

இதன் கருத்து : நாம் நமது முயற்சியைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். பலன் நம்மை வந்தடையும். பூனைக்குத் தேவையானது பால். அதனிடம் பசு கிடையாது. இருந்தும் முயற்சி செய்து அது பாலைப் பருகுகிறது.

20) एकस्य ஒருவனது कर्म செயலை संवीक्ष्य நன்கு கவனித்து अन्योऽपि மற்றொருவனும் गहितम् अपि ஒதுக்கப்பட வேண்டியதாயினும் करोति அதே செயலைச் செய்கிறான். लोकः உலகத்திலுள்ள மக்கள் गतानुगतिकः ஒருவரை ஒருவர் (குருட்டுத்தனமாகப்) பின்பற்றுகின்றனர். लोकः உலகம் न पारमार्थिकः உண்மையை அறிந்து செயல்படுவதில்லை.

ஒருவன் செய்யும் செயலை மற்றொருவனும் செய்கிறான். அது தியதா அல்லது நன்மையளிப்பதா என்று எண்ணிப்பார்ப்பதில்லை. குருடர்கள்போல் உலகில் ஒருவரை ஒருவர் பின்பற்றுகின்றனர்.

21) गवादीनां பசு முதலியவைகளுடைய पयः பாலானது अन्यैः மற்றொரு நாளோ वा அல்லது राद्यः உடனேயோ दधि தயிராக जायते ஆகிவிடுகிறது. न आनां ஊனால் क्षीरोदधेः பாற்கடையில் உள்ள பாலானது न अद्यापि இன்னுவரை மாறவில்லை.

மஹதாம் சான்றோர்களது விநிதி: மனநிலையில் மாற்றம்
கூத: எங்கிருந்து வரும்.

பாலானது தயிராகும் இயல்புடையது. ஆனால் பாற்கடலில் உள்ள பால் இன்றுவரை மாறவில்லை. இதுபோலவே நல்ல எண்ணங்கள் கொண்ட பெரியவர்களது மனதில் மாற்றம் என்றும் ஏற்படுவதில்லை. அவர்களது நல்லெண்ணங்களும் இயல்பும் எப்பொழுதும் நிலைத்து மாறாமல் இருக்கின்றன.

22) ச்ஃபத: நல்லகாலம் மஹதாம் எவ சான்றோர்களுக்கே வரும். ச் மேலும் ஃபத: துன்பங்களும் மஹதாம் எவ சான்றோர்களுக்கே ச்ஃ: சந்திரன் வஃதே வளர்ச்சியடைகிறான். ஃயதே தேய்வையும் அடைகிறான். து ஆனால் தாராண: நகரத்திரக் கூட்டங்களோவெனில் ந க்வத்சு ஒரு காலத்திலும் மாறுதலை அடைவதில்லை.

23) க்ஷித: பயிர்த் தொழில் செய்பவனுக்கு துஃக்சம் பஞ்சம் நாஸ்தி கிடையாது. ஜபத: ஜபம் செய்பவனுக்கு பாதகம் பாவம் நாஸ்தி இல்லை. மூநின: அமைதியாக வாய் திறவாமலிருப்பவனுக்கு க்ஷத: சண்டை நாஸ்தி கிடையாது. ஜாயத: விழிப்புடன் இருப்பவனுக்கு ஃயம் பயமானது ந ச் ஃஸ்தி: இல்லை.

24) ஃம: தர்மமே ஜயதி வெல்லும் ந ஃஃம: அதர்மம் அல்ல. ச்யம் வாய்மையே ஜயதி வெல்லும் ந ஃநூதம் பொய்யல்ல. ஃமா பொறுமையே ஜயதி வெல்லும் ந க்ஷ: கோபமல்ல. தேவ: தேவர்களே ஜயதி வெல்லுவார்கள் ந ஃசுர: ஃசுரர்கள் அல்ல.

25) ஃகாஸாத் ஃகாயத்திலிருந்து பதிவ் விழுகின்ற தூயம் நீரானது யதா எவ்வாறு ஃகரம் கடலை க்ஞதி அடைகிறதோ அவ்வாறே ச்வ் தேவனமஸ்கார: பல்வேறு கடவுளுக்கும் செய்யும் வணக்கங்கள் க்ஷவம் நாராயணனைச் (விஷ்ணுவை) சேர்கின்றன.

709-T-2

அஞ்சல் வழிக் கல்வி
நிறுவனம்

இ
ந்

தி

ய

இ

சை

பி.ஏ. பட்ட வகுப்பு
முதலாம் ஆண்டு

சார்புப்பாடம்-1

சமஸ்கிருதம்

இந்திய இசை

உரிமைப்பதிவு பெற்றது

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

சென்னை 600 005

லீலாசுக்ரது க்ருஷ்ணகர்ணபாம்புரூபம்

முன்னுரை

ஸம்ஸ்க்ருத இலக்கியத்தில் Lyrics என்று ஒரு பிரிவு உண்டு. இவை சிறியதாகவும் சுவை நிரம்பிய செய்யுட்கள் கொண்டவை யாவும் இருக்கும். வேதங்களை இத்தகைய பிரிவினில் சேர்க்க லாம். ஏனெனில் இச்சிறு காப்பியங்கள் மனிதிற்கு உகந்ததாக வும், மனித உணர்ச்சிகளை வெளிக்கொணர்வதாகவும் அமைந்து இருக்கும். வேதங்களிலும் மனிதனது உள்ளக் கிடக்கையை கடவுளிடம் தெரிவித்து உதவி வேண்டும் பாக்கள் உள்ளன. மதம், மற்றும் வேதாந்தக் கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கடவுளைப் புசுழ்ந்து, போற்றிப் பாடும் பல சிறு காப்பியங்கள் சம்ஸ்க்ருதத்தில் புனையப்பட்டன. இலக்கியம் நன்கு வளர்ச்சியடைந்த காலத்தில் இம்மொழியில், பல வல்லுனர்களும், பகவானிடத்தில் பக்தி கொண்ட வர்களுமான பல சான்' முட்கள் சிறுகாப்பியங்கள் பல, இவ்வகையைச் சார்ந்தவை எனவற்றைப், புனைந்தனர். இவை காவிய வளர்ச்சி யன்றி, பக்தியைப் பரப்பவும் பெரிதும் உதவின.

இத்தகைய பிரிவைச் சேர்ந்ததே சயாமளா தண்டகம் என்றும் நாலும், சங்கரரது ஸ்தோத்திரங்களும், முகர் இயற்றிய மூகபஞ்ச சதியும், குலசேகரது முகுந்தமாலே, புஷ்பதந்தரது சிவ மஹிம்ன ஸ்தவம், பில்வமங்களர் அல்லது லீலா சுகாது க்ருஷ்ணகர்ணபாம்பு ருதமும் ஆகும். மங்களர் சிறு வயதில் நெறி தவறிய பொழிந்த நடத்தியதாகவும் பிறகு திருந்தி ஸோமகிரி என்பவரிடமிருந்து க்ருஷ்ண மந்திரா உபதேசம் பேற்று, கண்ணனின் திருத்தாய் கொள்ளப் பட்டார் என்று பரம்பரைக் கதைகள் கூறுகின்றன. இவரது க்ருஷ்ணகர்ணம்ருதம் மிகவும் அழகிய ஒரு சிறுகாவிய ம் முன்று அத்யாயங்கள் கொண்டது. முன்னுறு பாடல்கள் உள்ளன. இவை கண்ணனது வசிகரமான அழகு, கோகுலத்தில் பிறந்தது, பாலாலிலைகள், கோபிலைகளைவிடம் அவன் கொண்ட

மாற்ற அன்பு முதலியவைகளை வர்ணிக்கின்றன. இவர் கேரள தேசத்தைச் சார்ந்தவர் என்பது அறிஞர்கள் கருத்து. செய்யுட்களின் இனிமையும், எளிதான நடையும், மற்றும் எடுத்துக் கொண்ட கதையின் சிறப்பும் ஒன்று சேர்ந்து இந்நூலை ஓர் உன்னதமான சிறு காப்பியமாக எல்லோராலும் போற்றும்படியான நிலையை உண்டாக்கியது. இச்செய்யுட்களை இசை அரங்குகளில் பாடுவார்கள். நாட்டியத்தில் அபிநயம் செய்வதற்காகவும் பல செய்யுட்களைக் கையாளுவார்கள்.

ஒலிநயம் பொருந்திய பல செய்யுட்கள் இந்நூலில் உள்ளன ராஸக்ரீடையச் சித்தரிக்குங்கால்ஸ்ஜகௌ வேணுநா தேவகினந்தன: என்பது பல செய்யுட்களில் அழகாக உபயோகப் படுத்தப் பட்டுள்ளன.

மூன்று கனவுக் காட்சிகள் உள்ளன இந்நூலில்; ஷம்ஸோ ஸ்வாகதம் முதலியவையாகும்.

பக்தனது ஆன்மீக உணர்ச்சியைப் பல பாடல்கள் வெளிக் கொணர்கின்றன ஆசிரியரது கலப்பட மற்ற அன்பின் பெருக்கின் சுவையை பல பாடல்களில் பதம் காணலாம். எடுத்துக் காட்டாக: உபநிபதர் மூலுலே நிவடிம்; யா ஷேரே ஸுதிதிராம் முதலியவையாகும்

கண்ணனது பல விளையாடல்கள் (லீலைகள்) இச்செய்யுட்களில் சித்தரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன - வேணுகானம் இசைப்பது (மந் மந் மபுரநிநதே:); பாரிஜாத மலரைக் கொடுக்கும் மரத்தை தேவ லோகத்திலிருந்து கொண்டுவருவது பாரிஜாத் சமுத்தே; வெண்ணெய் திருடுவது அந்நகரீ க்ஷணமேதே; தவமும் கண்ணன் ரத்நஸ்யலே; மண்தின்பது காலிந்நி புலிநோதே ராஸக்ரீடே அஹ்நாம் அஹ்நாம் முதலியவையாகும்.

மற்றும் குழந்தைத்தனமான விளையாட்டுகளை வர்ணிக்கும் சில பாடல்கள் மாத: கிம்; கஸ்த் வால | etc.

இது ஒரு சிறந்த சிறு காப்பியமாகும்.

1. चिन्तामणि - जयति सोमगिरि - गुरुर्मे
शिक्षागुरुश्च भगवान् शिखिपिच्छमौलिः ।
यत्पादकल्पतरु - पल्लवशेखरेषु
लीलास्वयंवररसं लभते जयश्रीः
2. मधुरतर - स्मितामृत - विमुग्ध - मुखाम्बुरुहं
मदशिखि - पिच्छलाञ्छित - मनोज्ञ - कचप्रचयम् ।
विषय - विषामिषग्रसन - गृध्रनुषि चेतसि मे
विपुलविलोचनं किमपि धाम चकास्ति चिरम्
3. कारुण्य - कर्बुर - कटाक्ष - निरीक्षणेन
तारुण्य - संवलित - शैशव - वैभवेन ।
आपुष्पता भुवन - मद्भुत - विभ्रमेण
श्रीकृष्णजन्द्र शिशिरी कुरु लोचनं मे
4. कदा वा कालिन्दी - कृवलपदल - श्यामलतराः
कटाक्षा लक्षयन्ते किमपि करुणा वीचि - निचिताः ।
कदा वा कन्दर्प - प्रतिभट - जटाचन्द्र - शिशिरा;
किमप्यन्त - स्तोषं ददति मुरली - केलि - निनदाः ॥
5. त्वच्छैशवं त्रिभुवनान्द्रुत - मित्यवैमि
यच्चापलं च मम वागविवादगम्यम् ।
तत्किं करोमि विरणन्मुरलीविलास
मुग्धं मुखाम्बुज - मुदीणितु - मीक्षणाभ्याम् ॥
6. अमून्यधन्यानि दिनान्तराणि
हरे त्वदालोकन मन्तरेण ।
अनाथबन्धो करुणैकसिन्धो
हा हन्त हा हन्त कथं नयामि ॥

7. अश्रान्त - सिता - मरुणारुणाधरोष्ठं

हर्षाद्रं - द्विगुण - मनोज्ञ - वेणुगीतम् ।

विभ्राम्य - द्विपुल - विलोचनार्ध - मुग्धं

वीक्षिष्ये तव वदनाम्बुजं कदा नु ॥

8. तत्कैशोरं तच्च वक्त्रारविन्दं

तत्कारुण्यं ते च लीलाकटाक्षाः ।

तत्सौन्दर्यं सा च मन्दस्मितश्रीः

सत्यं सत्यं दुर्लभं दैवतेषु ॥

9. भक्तिस्त्वयि स्थिरतरा भगवान् यदि स्या -

दैवेन नः फलितदिव्य - किशोरजेपे ।

मुक्तिः स्वयं मुकुलिताञ्जलिः सेवतऽस्मान्

धर्मार्थ - काम - गतयः समयप्रतीक्षाः ॥

(பில்வமங்களர் அல்லது லீலாககர் இயற்றியது)

1. चिन्तामणिः நினைத்ததையெல்லாமளிக்க வல்ல ரத்னம் போன்றவரும் சோமகிரி: ஸோமகிரி என்று அழைக்கப்படுபவருமான மே எனது குரு: குருவானவர் ஜயதி வெற்றியுடன் திகழ்கிறார். ச மேலும் சிஷாசுரு: எனது வாழ்க்கையை சிறந்த உபதேசத்தால் வகைப்படுத்தி ஆட்கொண்டவரும் பகவான் செல்வம் நிறைந்தவருமான சிஷிபிஷ்மோலி: மயில் பீலியைத் தலையில் அணிந்தவருமான ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் ஜயதி ஜய சீலராய்த் திகழ்கிறார். யத் எவருடைய பாத - கல்பதர - பல்வ - சேசுரேசு கல்பவ்ருஷ்த்தின் (கற்பக மரத்தின் தளிர் போன்ற திருவடிகளை சென்னி மேற்சூடியவர்களிடத்தில் ஜயதீ: வெற்றித் திருமகளாமவள் தானாகவே லீலா - சுவய்ர - ரசம் விளையாட்டாக ஸ்வயம் வரத்தில் தலைவனைத் தேடி மாலையிடும் மகிழ்ச்சியை லபதே அடைகிறார்.

चिन्तामणि	இது நினைத்ததையெல்லாம் கொடுக்கவல்ல ஒரு சிறந்த ரத்னம் தேவலோகத்தில் உள் ளது.
कल्पतरु	கற்பக மரம். இதுவும் விரும்பியதைக் கொடுக்க வல்லது. தேவலோகத்தில் உள் ளது.
सोमगिरि	இவர் பில்வ மங்களர் அல்லது லீலாககரது ஆசிரியர்.
स्वयंवर	கணவனைத் தானே தேர்ந்தெடுப்பது இது ஒரு வகை விவாஹமாகும்..

லீலாககர் தனது நூலை தனது ஆசிரியர்களுக்கு வணக்கத்துடன் துவக்குகிறார். இது காவியமரபாகும். க்ருஷ்ணமந்திரத்தை உபதேசித்த சோமகிரியை முதலில் வணங்குகிறார். இவ்வாசிரியரை நினைத்ததை வழங்கவல்ல சிந்தாமணி என்றும் ரத்னத்துடன் ஒப்பிடுகிறார். பிறகு தனது இஷ்ட

தெய்வமான கண்ணனை வணங்குகிறார். புலனடக்கத்துக்கு வழிகாட்டியவர் கண்ணனாவார். கடவுளது அழகிய பாதங்களைக் கற்பக மரத்திற்கு ஒப்பானது என்கிறார் கவி. அவை அம்மரத்தின் தளிர் போல அழகாகவும், ம்ருதுவாகவும் உள்ளன. சிறப்பையும், வெற்றியையும் தரவல்லதால் இப்பாதங்கள் கற்பக மரத்தின் தளிர்கள் போல் இருக்கின்றன. இத்தகைய பாதங்களை வணங்குவதால் வெற்றி தானாவே ஒருவரை வந்தடையும்.

2. मधुरतर - स्मित - अमृत மிக்க இனிமையான புன் சிரிப்பாகிய அமுதத்தால் விமுக்த அழகிய முக அம்ரஹும முகத்தாமரையை உடையவரும் शिखिपिच्छ மயில் இறகால் லாஸ்தி அலங்கரிக்கப் பட்ட மனோஜ கவர்ச்சியான कच - प्रचयम् குழற்கற்றைகளை உடையவரும் विपुललोचनम् (மேலும்) பரந்த கண்களை உடையதும் ஆன किमपि ஏதோ ஒரு धाम வர்ணிக்க இயலாத ஒளிமயமான உருவம் विषय - विष - आमिष விஷம் போன்ற சிற்றின்ப விஷயங்கள் என்கிற மாமிசத்தை ग्रसन गृधुनि விழுங்குவதற்குப் பேராவல் கொண்டுள்ள मे எனது चेतसि உள்ளத்தில் चिरम् நீண்ட காலம் चकासि ப்ரகாசிக்கின்றது.

இச்செய்யுளில் கவி கண்ணனது தாமரை போன்ற முகத்தைப் புகழ்கிறார். கடவுளது முதமானது வசீகரமான புன்னகையால் அழகாக விளங்குகிறது. அவரது கருண்ட முடிகள் மயில் தோகைகளால் அலங்கரிக்கப் பட்டு பொலிவுடன் இருக்கிறது. கவி தனது உள்ளத்தில் விவரிக்க இயலாத ஏதோ ஒரு ஒளியுடைய இந்தக் கண்ணனின் உருவம் நீண்ட நேரம் ப்ரகாசிக்கிறது என்கிறார். இந்த உள்ளமானது விஷம் போன்ற விஷயங்களை (உலக சுகங்களை) மாமிசம் போல் விழுங்க எண்ணுகிறது. ஆனால் இக்கண்ணனின் பேரழகோ நம்மைக் கவர்ந்திழுக்கிறது.

3. சந்திரனைப் போன்ற கண்ணபெருமானே! कारुण्य - कर्तुः கருணையால் கலங்கிய कटाक्ष निरीक्षणेन கடைக்கண் பார்வையாலும் तारुण्य - संवलित இளமையின் பொலிவால் சூழப்பட்ட

शिशव शिशव: குழந்தைப்பருவத்தின் விளையாட்டுப் பெருமைகளாலும் भुवन्व உலகத்தை आयुष्मता மேன்மையாக்கும் अद्भुत - विभ्रमेण வியக்கத்தக்க செயல்களாலும் मे என்னுடைய लोचनम् கண்களை शिशिरी कुरु குளிரச் செய்வாய்.

பக்தனுக்குக் கடவுளிடத்தில் உள்ள ஈடுபாடும், அவரது தோற்றத்தை கண்டுகளிக்கும் ஆவலும் இச்செய்யுளின் வாயிலார நமக்குப் புலப்படுகின்றன. க்ருஷ்ணனது குழந்தைப் பருவ விளையாட்டுகள் பலவாகும், பல்வகையானதாகவும் உள்ளன அவரது கடைக்கண் பார்வையோ கருணை நிரம்பியது. இத்தகைய பார்வை பக்தனின் மேல் பட்டாலே போதும். வேறு ஒன்றும் தேவையில்லை. மேலும் கண்ணனது முகம் சந்திரனைப் போல் குளிர்ச்சியாக இருக்கிறது. அவரது லலைகளை உலகத்தை மேன்மையாக்குகின்றன. குளிர்ச்சி நிறைந்த முகத்திலிருந்து பவரும் கருணை நிறைந்த கடைக்கண் பார்வையும், அவரது லலைகளுமே பக்தனது உள்ளத்தை குளிர்விக்கும்.

4. कालिन्दी यमुने ஆற்றின் கண் உள்ள कुवलय - दल நீரம்பல் பூவின் இதழ்களைக்காட்டிலும் श्यामतरा: மிகவும் கறுப்பானதும் किमपि சொல்ல முடியாத कर्णा - वीचि - निचिता: அலை போல் பெருகும் கருணை நிறைந்ததுமான कटाक्षा: கடைக்கண் பார்வைகள் कदा वा எப்போது தான் लक्ष्यन्ते என்னால் பார்க்கப்படுமோ दर्पप्रतिभा மன்மதனின் எதிரியான பரம சிவனுடைய जटाचन्द्र சடையில் உள்ள சந்திரனுடைய கிரணங்களைப் போல் शिशिरा: குளிர்ச்சியான मुरली - केलि - निनदा; குழல் ஒலிகள் किम् अपि சொல்ல முடியாத ஒரு अन्तस्तोषम् அகமகிழ்ச்சியை कदा वा எப்போது தான் ददति அளிக்கப் போகின்றனவோ.

கண்ணனுடைய கருணை நிறைந்த பார்வைகளும், குழலில் எழும் இனிமையான ஒலியும் இச்செய்யுளில் இடம் பெருகின்றன. கண்ணனுடைய கடைக்கண் பார்வை கருணை நிரம்பியதாகவும், யமுனையில் விளைந்த நெய்தல் பூவின்

இதற்குக் காட்டிலும் கருநீலநிறமாகவும் உள்ளது. இதனால் கண்ணழகு சிறந்ததாக இருக்கிறது. புல்லாங்குழலின் ஒலி இனிமையாகவும் மனதைக் குளிர்விப்பதாகவும் உள்ளது. மன்மதனை எரித்த சிவனின் தலையில் உள்ளது சந்திரன். இது குளிர்ச்சியான கிரணங்களைக் கொண்டது. இதைக்காட்டிலும் குளிர்ச்சியானது (அதாவது மகிழ்ச்சியைத் தரவல்லது) கண்ணனின் வேணுகானம்.

5. त्वत् உன்னுடைய शैशवं குழந்தைப் பருவம் त्रिभुवन अद्भुत इति முவுலகிலும் வியப்பை உண்டாக்குவது - அதாவது காணுவதற்கரிது என்று अवैमि நான் அறிவேன். च மேலும் यत् எந்த चापालम् உன்னைக்காண எனக்குள்ள ஆசையோ वाक् अविवादगम्यम् வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க இயலாது. तत् ஆகையால் विरणम् மென்மையாக ஒலிக்கும் मुरली - विलास புல்லாங்குழலின் சேர்க்கையால் सुगंध் அழகுடன் விளங்கும் मुखार्जं தாமரை போன்ற முகத்தை ईक्षणाभ्याम् இரு கண்களாலும் उदीक्षितुं நன்றாகக் காண்பதற்கு किं करोमि நான் என்ன செய்வேன்.

கண்ணனைக் காண்பதற்கு எல்லையில்லாத ஆர்வம் கொண்டுள்ளார் லீலாசுகர். இது இச்செய்யுளில் புலப்படுகிறது. கண்ணனுடைய குழந்தைப் பருவ லீலைகள் முவுலகும் வியக்கத் தக்கவையும், போற்றத்தக்கவையுமாகும். பக்தரான லீலாசுகருக்குக் கண்ணனது அழகிய வடிவைக் காண எல்லை இல்லாத விருப்பம். இந்தத் தாமரை போன்ற முகத்தை, அழகிய மென்மையான வேணுகானத்தால் பொலிவுடன் விளங்கும் முகத்தையுடைய கண்ணனை நான் எவ்வாறு காண்பேன் என்று கவி கூறுகிறார்.

6. अनाथबन्धो திக்கற்றவர்களுக்குத் துணைவனே! करुणैकसिन्धो கருணைக்கு இருப்பிடமான கடலே!

हरे அடியார்களின் துன்பத்தைத் துடைப்பவனே त्वद् உன்னுடைய आलोकनम् अन्तरेण காட்சி இல்லாமல் अध्यानि

வினா நற்பேறு இல்லாமல் அயுதி இந்த தினாந்தராணி நாட்களை கயம் எவ்வாறு நயாமி (நான்) கழிப்பேன்? हा हन्त हन्त என்னே கஷ்டம், கஷ்டம்.

பக்தன் தனது இஷ்ட தேவதையைக் காணாத நாளெல்லாம் வினே என்று கருதுபவன். கடவுளோவெனில் திக்கற்றவர்களுக்கு உறவினன். அவன் கருணைக்கடல் போன்றவன். அவ்வாறு உள்ள கண்ணனைக் காணாமல் செல்லும் நாட்கள் உண்மையில் வினாகக் கழிக்கும் நாட்கள்.

7. अश्रान्त - स्मितम् எப்பொழுதும் புன்முறுவல் நிறைந்ததும் अरुण - अरुण - अधरोष्ठम् செக்கச் சிவந்த கீழுதடுன் கூடியதும் हर्षाद्रि - மகிழ்ச்சியின் கசிவால் द्विगुण-मनोज्ञ இரட்டிப்பான கவர்ச்சியுடையதும் ஆன वेणु - गीतम् குழல் இசையுடன் கூடியதும் विभ्राम्यत् நாற்புரமும் சுழல்கின்றதும் विपुल பரந்த विलोचनार्थ அரைக் கண் பார்வையால் (பாதி மூடிய கண்களால் பார்ப்பதால்) सुगंधम् மென்மையான உள்ளதுமான तव உங்களுடைய वदनाम्बुजम् தாமரை முகத்தை कदनु எப்பொழுது தான் वीक्षिष्ये நான் பார்ப்பேன்.

பில்வமங்களுக்குக் கண்ணனது முகத்தைக் காணப் பேராவா உள்ளது. இது பல செய்யுட்களில் காணப்படுகிறது (I. 32. 41). இச்செய்யுட்களில் பெரும்பாலும் கண்ணனது முகத்தின் அழகும், அவனது குழல் ஒலியால் உண்டாகும் இசையையும், அவனது குவளை போன்ற கண்களும், வர்ணிக்கப்படுகின்றன. கண்ணனது புன்னையையோ மாறாத புன்னை. அவனது உதடுகள் மிகவும் சிகப்பும் அழகியதும் ஆகும். குழந்தைப் பருவத்தால் சற்றே பயந்த சுபாவத்துடன் அவனது கண்கள் அழலுகின்றன. மருண்ட பார்வை இது. அரைக்கண் மூடிய நிலையில் இடையில் மயங்கியதால், அவரது பார்வை அழகாக இருக்கிறது. இத்தகைய செல்வக் குழந்தையை எப்பொழுது நான் காண்பேன் என்று ஏக்கத்துடன் கூறுகிறார் கவி.

8. तद्विशोर् भूः कुरुष्णानुदयः अन्त इलमैम् पनुवमम्
तत् च मेळुम् अन्त वक्रारविन्दम् अन्तत् तामரை मुकमम्
तत् कारुण्यम् अन्तत् कुरुणैयम् ते च मेळुम् अत्तकै
लीला - कटाक्षाः विनैयाட்டுक् कடைக்கண் பார்வைகளும்
தத் சௌந்தர்யம் அந்தப் பேரமுகம் சா ச மற்றும் அந்த மந்தாஸித
ஸ்ரீ: புன்முறுவலின் பொலிவும் தேவதேயு மற்ற தெய்வங்களிடத்
தில் துர்லபம் காண்பதரிது. சத்யம் சத்யம் இது உண்மை. இது
சந்தேகமில்லை என்பது உறுதி.

பில்வமங்களர் கண்ணனிடத்தில் தான் சிலவற்றை
(குணங்களையும், அழகையும்) நாம் காண முடியும் என்கிறார்.
அவரது முக அழகு தனிப்பட்டது. அவரது இளம் பருவ
வினையாட்டுக்கள் அவருக்கே உரித்தானது. மேலும் அவரது
கருணையும், அழகிய கடைக்கண் பார்வையும், மற்ற
தெய்வங்களிடத்தில் காணப்படாத ஒன்றாகும். இது கண்ண
னிடத்திலேயே ஆழ்ந்த பக்தி உள்ளவர் பில்வமங்களர்
என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது.

9. भगवन् पकवाने! नः एङ्कनुदयः देवेन पूरवपुண்ணिय
वसमाक फलित - दिव्य - किशोर - वेषे தெய்வீகமான குழந்தை
வடிவு கொண்டு விளங்கும் த்வயி உன்னிடத்தில் स्थिरतरा
நிலைத்து நிற்கும் भक्ति: பக்தியானது स्यात् यदि இருக்குமேயா
னால் मुक्ति: மோக்ஷமானது स्वयम् தானாகவே मुकुलिताञ्जलि:
கை கூப்பிக்கொண்டு अस्मान् எங்களை सेवते வந்தடையும்.
धर्म - अर्थ - काम - वातय: அறம், பொருள், இன்பம்
ஆகியவற்றின் பயன்கள் समयप्रतीक्षा: தாங்கள் (பக்தனை)
வந்தடைய வேண்டிய நேரத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்
கின்றன.

இந்நூலின் துவக்கத்தில் உள்ள செய்யுளில் பகவானது
பாதங்களை எவன் நினைவில் வைத்து பக்தி செலுத்துகிறானோ
அவனை வெற்றி தானாகவே வந்தடையும் என்று பில்வ
மங்களர் கூறுகிறார். இந்தச் செய்யுளில் பக்தியால் கிட்டுவது
யாது என்பதை விளக்குகிறார் கவி. உண்மையான, நிலையான

பக்தி இருக்குமானால் வீடு (மோக்ஷமானது) தானாகவே
கிட்டும். வாழ்க்கை குறிக்கோள்கான மற்ற மூன்றும் (அறம்,
பொருள், இன்பம் என்பவை) பக்தனை வந்தடைய தகுந்த
தருணத்தை எதிர்பார்த்து காத்துக் கொண்டிருக்கும். உயர்ந்த
நிலையான பேரின்பமான வீடு கிட்டிவிட்டால் மற்றவை
மூன்றும் தானாகவே தகுந்த தருணத்தில் வந்தடையும் என்பது
பக்தனான லீலா சுரது கருத்து.

கடவுள் நாம் செய்த புண்ய வசத்தால் கோகுலத்தில்
குழந்தை வடிவம் கொண்டு தோன்றியுள்ளார். இது
பக்தர்களிடையே நிலவும் கருத்தாகும் ஒப்பு நோக்கு:
த்யாகராஜரின் கருதிகள் एनादि नोमु फलमो ।

॥ द्वितीयाश्वासः ॥

कृष्णकर्णामृतम्

கிருஷ்ணகர்ணாம்ருதம்

10. मन्दं मन्दं मुधुर-निनदै-र्वेणु मापूरयन्तं
वृन्दं वृन्दावन भुवि गवां चारयन्तं चरन्तम् ।
छन्दोभागे शतमुख - मुख - ध्वंसिनां दानवानां
हन्तारं तं कथय रसने गोपकन्या भुजङ्गम् ॥
11. अयि मुरालि मुकुन्द-स्मेर-वक्त्रारविन्द-
श्वसन-मधु-रसज्ञे त्वां प्रणम्याद्य याचे ।
अधरमणिसमीपं प्राप्तवत्यां भवत्यां
कथय रहसि कर्णे मद्दशां नन्दसूनोः ॥
12. वदने नवनीत - गन्धवाहं
वचने तस्कर - चातुरी - धुरीणम् ।
नयने कुहनाश्रु - माश्रयेथा-
श्रवणे कोमल - ताण्डवं कुमारम् ॥
13. या शेखरे श्रुतिगिरां हृदि योगभाजां
पादाम्बुजे च सुलभा ब्रजसुन्दरीणाम् ।
सा काऽपि सर्वजगता - मभिराम - सीमा
कामाय नो भवतु गोप - किशोर - मूर्तिः ॥
14. वृन्दावनद्रुमतलेषु गवां गणेषु
वेदावसानसमयेषु च दृश्यते यत् ।
तद्वेणुनादनपरं शिखिपिञ्छचूडं
ब्रह्मं स्मरामि कमलेक्षणमभ्रनीलम् ॥

15. शीघ्रा यय न खलु तत्र विचारणीयं
पञ्चाक्षरी - जपपरा नितरां तथापि ।
चेतो मदीय - मतसी - कुसुमावभासं
स्मेराननं स्मरति गोपवधूकिशोरम् ॥
16. वरमिम - मुपदेश - माद्रियध्वं
निगमवनेषु नितान्त - चारखिन्नाः ।
विचिनुत भवनेषु वल्लवीना-
मुपनिषदर्थ - मुखखले निबद्धम् ॥
17. मा यात पान्थाः पथि भीमरथ्या
दिगम्बरः कोऽपि तमालनीलः ।
विन्यस्त - हस्तोऽपि नितम्बविम्बे
धूर्तस्समाकर्षति चित्तवित्तम् ॥
18. अङ्गनामङ्गना - मन्तरे माधवो
माधवं माधवं चान्तरेणाङ्गना ।
इत्थमाकल्पिते मण्डले मध्यगः
सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥
19. पारिजातं समुद्धृत्य राधावरो
रोपयामास भामागृहस्याङ्गणे ।
शीतशीते वटे यामुनीये तटे
सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥
20. गोधूलि - धूसरित- कोमल - गोपवेषं
गोपाल - बरलकशतै - रनुगम्यमानम् ।
सायन्तने प्रतिगृहं पशुबन्धनार्थं
गच्छन्त - मच्युतशिशुं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥

21. अन्तर्गृहे कृष्ण - मवेक्ष्य चोरं
बद्धा कवाटं जननीं गतिका ।
उलूखले दामनिबद्ध - मेनं
तत्रापि दृष्ट्वा स्तिमिता बभूव ॥
22. रत्नस्थले जानुचरः कुमारः
सङ्क्रान्त - मात्मीय - मुखारविन्दम् ।
आदात् - काम - स्तदलाभ - खेदा-
द्विलोक्य धात्री - वदनं रुरोद ॥
23. आनन्देन यशोदया समदनं गोपाङ्गनाभिश्चिरं
साशङ्कं बलविद्विषा सकुसुमैः सिद्धैः पृथिव्याकुलम् ।
सेर्ष्यं गोपकुमारकै - स्सकरुणं पौरै - जनैः सस्मितं
यो दृष्टः स पुनातु नो मुररिपुः प्रोत्क्षिप्त गोवर्धनः ॥
24. उपासता - मात्मविदः पुराणाः
परं पुमांसं निहितं गुहायाम् ।
वयं यशोदा - शिशु - बाललीला-
कथा - सुधा - सिन्धुषु लीलयाः ॥
25. विक्रेतु - कामा किल गोपकन्या
मुरारि - पादार्पित - चित्तवृत्तिः ।
दध्यादिकं मोहवशा - दबोच-
द्रोविन्द दामोदर माधवेति ॥
26. उलूखलं वा यमिनां मनो वा
गोपङ्गनानां कुचकुड्मलं वा ।
मुरारि - नाग्नः कलभस्य नून-
मालान - मासीत् त्रयमेव भूमौ ॥

10. मन्वं मन्वं மெள்ள மெள்ள மயூர் - சிந்தி: இனிமையான
ஒலியால் வேணும் புல்லாங்குழலை அபூர்வந்தம் நிறப்புபவனும்
மவா வுந்தம் பசுக்களின் கூட்டத்தை வுந்தாவனமுவி ப்ருந்தாவனப்
ப்ரதேசத்தில் சாரயந்தம் மேய்ப்பவனும் உந்தி மாगे வேதத்தின்
பகுதியான உடநிஷத்தில் சரந்தம் உலாவருபவனும் சதமஸ
- முக ஸ்சிசினாம் இந்திரன் முதலிய தேவர்களை
துன்புறுத்துகின்ற டானவானாம் அரக்கர்களை ஹந்தாரம் அழிப்பவ
னுமான கோபகன்யா - மூஜஸ்தம் கோபிகைகளின் அன்பனாகவும்
ஆகி த் அந்தக் க்ருஷ்ணனைப் பற்றி ரசனை ஓ நாவே! கதய
பேசுவாயாக.

கவி கண்ணனது பெருமைகளையும் அவனது பெருந்தன்
மையான செயல்களையும் கூறும்படித் தனது நாவைக்
கூறுகிறார். அவன் இடைப் பெண்களது அன்புக்குப்
பாத்திரமானவன். புல்லாங்குழலை இன்மையான ஒலிகளால்
நிரப்புபவன். மாடுகளை மேய்ப்பவன். வேதங்களில் கூறப்பட்
டும் பரம் பொருளே அவன். தேவர்களைத் துன்புறுத்தும்
அரக்கர்களை அழிப்பவன்.

இச்செய்யுளில் சொல் அழகு கவனிக்கத் தக்கது. மன்
மந்தம், வுந்தம் வுந்தாவன்; சதமஸ முக முதலியவை.

11. அயி மூரலி ! ஓ குழலே முகூந்த கண்ணனுடைய தவமும்
முகமாகிற அரவிந்த தாமரையிலிருந்து வரும் சந - மயு -
ரசினை காற்றின் இனிய சுவையை அறிந்தவளே த்வாம் உன்னை
அய் இப்பொழுது ப்ரணமய வணங்கி யாசே வேண்டிக்
கொள்கிறேன். அபர - மணி - சமீபம் ரத்னம் போல் சிவந்த
உதட்டின் அருகாமையை ப்ராபத்யா அடைந்திருக்கும் உன்னை
யாசே வேண்டிக் கொள்கிறேன். நந்தசுனோ: நந்தகுமாரனு
டையை (கண்ணனுடைய) கரீ காதில் மதஸாம் என்னுடைய
பரிதாபமான நிலையை ரஹி ரகசியமாக கதய கூறுவாயாக.

கண்ணனுக்குப் பிரியமான குழலை பக்தன் வேண்டிக்
கொள்கிறான். பக்தனான கவி தன்னுடைய நிலையை

கண்ணனுக்குத் தெரிவிக்க. விரும்புகிறான். மேலும் இதை ரகசியமாகவும் சொல்ல விரும்புகிறான். இதற்காகப் புல்லாங்குழலை வேண்டிக் கொள்கிறான் இது கண்ணனது அபிமானமான பொருளாதலால் தனது மனக்கவலைகளையும் கஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொல்ல புல்லாங்குழலே சிறந்தது என்று பில்வமங்களர் கூறுகிறார்.

12. वदने मुकத்தில் नवनीत - गन्धवाहं வெண்ணையின் வாஸனை கமழ்பவனும் वचने பேச்சில் तस्कर - चातुरी - धुरीणम् கள்ளனுடைய சாமர்த்தியம் உடையவனும் नयने கண்ணில் कुहन - अभुम् பொய்க் கண்ணீரையுடையவனும் चरणे பாதத்தில் कोमल - ताण्डवम् அழகிய நடனத்தை ஆடுபவனுமாகிய कुमारम् சிறுவனான கண்ணனை आश्रये था: வழிபடுங்கள் (அடைக்கலமாகச் சென்றடையுங்கள்)

லீலாசுகர் கண்ணனுக்கே உரித்தான சில விசேஷ அம்சங்களைச் சித்தரிக்கிறார். கண்ணன் வெண்ணெய் உண்பதில் விருப்பம் உடையவன். அதன்றி பிறர் மனையில் இருந்து கவர்ந்துண்டால் அது மிகவும் சிறந்தது கண்ணனுக்கு முகத்தில் வெண்ணெய்யின் வாசம் ஒருக்கால் கோபிகைகளின் விட்டில் திருடி உண்டிருக்கலாம். தாய் யசோதை அதட்டியதில் கள்வனைப் போல் பொய் பேசித் தன் செய்கையை மறைத்திருக்க வேண்டும். ஆயினும் மருண்டது போல் நடிப்பதால் கண்களில் பொய் கண்ணீர் உண்டாகிறது. இதைப் பொருக்காத தாய் சமாதானம் செய்கிறாள். சின்னம் சிறுகால்களை அழகுறப் பதிய வைத்து கிருஷ்ணன் நாட்டியம் ஆடத்துவங்குகிறான்.

13. श्रुतिगिराम् வேத வாக்யங்களின் शेषरे உச்சியில் உபநிஷத்திலும் योगभाजां யோக மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்களின் हृदि இதயத்திலும் च மேலும் ब्रजसुन्दरीणम् இடைப் பெண்களின் सदांमुजे தாமரைத் திருவடிகளிலும் सुलभा எளிதாகக் காணக் கிடைக்கும் सा அந்த कापि விவரிக்க இயலாததும் सर्वजगताम् உலகக் கெல்லாம் गिराम - रीगा அழகுக்கு எல்லைக்

கோடானதும் ஆகிய गोप - किशोर - मूर्ति: ஆயர் சிறுவனின் வடிவம் नः நமக்கு कामाय விரும்பப்படும் பொருளாக भवतु ஆகட்டும்.

க்ருஷ்ணன் பரம்பொருளே ஆவான். அத்தகைய பரம் பொருள் வேதங்களுக்கும் அதன் முக்யமான பகுதியான உபநிஷத்துக்களிலும் கூறப்படுபவது பரம் பொருளே. யோகியர்கள் உள்ளத்தில் வசிப்பவன் அவனே. இதைக் காட்டிலும் கண்ணனுக்கு கோபிகைகள் பால் அன்பு மிகுதியாலும், அவர்களது பக்தியால் கவரப்பட்டும் அவர்கள் நடுவில் எளிதாகக் காணக்கிடைப்பவன். பாத மலரடியில் இருப்பவன் என்பது கோபிகைகளின் சிறந்த பக்தியாலும் அன்பாலும் கவரப்பட்டு அவர்களுக்கு எளிதில் கிட்டுபவன் என்பதைக் குறிக்கிறது. மேலும் அழகின் எல்லைக் கோட்டில் நிற்பவன் என்பது அவனது பேரழகைக் குறிக்கிறது. அத்தகைய குழந்தை நமக்கு ஆசைப் பொருளாக ஆகட்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறார் கவி.

14. वृन्दावनं ப்ருந்தாவனத்தின் दुमतलेषु மரங்களின் அடியிலும் गवां பசுக்களின் गणेषु கூட்டத்திலும் वेदावसान - समयेषु வேதத்தின் கடைப் பகுதியான உபநிஷதங்களிலும் यत् எந்தப் பொருள் दृश्यते காணப்படுகிறதோ वेणुनादन - परं புல்லாங்குழலை இசைப்பதில் ऋषोपद्वयம் தாமரை போன்ற கண்களை உடையதும் अभनीलम् மேகம் போல் கருநீலமான தும் ஆன तत् அந்த ब्रह्म பரம் பொருளை स्मरामि த்யானிக்கிறேன்.

பரம் பொருள் கண்ணனாக ப்ருந்தாவனத்தில் பிறவியெடுத்தார். அந்தக் கண்ணனது வர்ணனை இச்செய்யுளில் உள்ளது. அவனது தலையில் மயிற் பீலிக்கற்றைகள் உள்ளன. சிலசமயங்களில் வேணுகானம் செய்யும் கண்ணனாக மரங்களின் அடித்தலங்களில் காணப்படுகிறான். மற்றும் சில சமயம் பசுக்கூட்டங்களின் நடுவில் நின்று கொண்டிருக்கி

முன். அந்தக் கண்ணன் யாருடைய உபநிதங்கள் கூறும் பரம் பொருள். அவனது கண்கள் தாமரை இதழ்கள் போன்றுள்ளன. அவனது நிறமோ மேகம் போல் கருப்பும் நீலம் கலந்த ஓர் அழகிய வண்ணமாகும். ஆகையால் கண்ணனைக் காண விரும்புவோர் ப்ருந்தாவனம் சென்றால் போதும். அவனே முழுமுதற்கடவுள்.

15. वयं நாங்கள் சைவர்கள். तत्र இவ்விஷயத்தில் न खलु விசாரணியம் சிறிதளவேனும் சந்தேகமில்லை. नितराम् எப்பொழுதும் पञ्चाक्षरी ஐந்து எழுத்து மந்திரத்தை जप-परा: ஒதுவதில் ஈடுபாடுகொண்டவர்கள். तथापि அப்படி இருந்த போதிலும் मदीयम् என்னுடைய चेत: சித்தம் அதசி - कुसुम காயம்பூ வண்ண அவாசம் நிறம் கொண்டவனும் स्मर - आननम् புன்னகை பூத்த முகத்தினனும் गोपधू - किशोरम् கோபிகையசோதையின் பிள்ளையும் ஆன கிருஷ்ணனை स्मरति நினைத்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

அர்ஜுனன் சிவனிடத்திலும் மிக்க பக்தி கொண்டவன். பல சமயங்களில் கண்ணனை அர்ஜுனனுக்குச் சிவபூஜையின் மூலம் பலனுடைய வழி கூறியதாக மகாபாரதத்தில் உள்ளது. மேலும் பகவத் கீதையில் பூர்வீ கிருஷ்ணன் பின் வருமாறு சொல்கிறார் - யார் யார் எந்த எந்த உருவில் உண்மையான பக்தியுடன் பூசிக்க விரும்புகிறார்களோ அவரவர்களுக்கு அந்தந்த உருவில் வரங்களைக் கொடுக்கிறேன் என்று மேலும் சைவர்களாலும் வணங்கும் கடவுள் ஒன்றே என்பதைக் கூறுகிறது இச்செய்யுள்.

பஞ்சாக்ஷரமந்த்ரமாவது ॐ नमश्शिवाय ஆகும்.

16. निगम-वनेषु வேதங்களாகிய காடுகளில் नितान्त - चार மிகவும் அலைந்து सिन्ना: களைப்புற்றிருக்கிறவர்களே ! वरम् சிறந்த इमम् இந்த उपदेशम् அறிவுரையை आद्रियध्वम् ஆதரியுங்கள். उलूखले - निवद्धम् உரலில் கட்டி வைத்திருக்கும் उपनिषदर्थम् உபநிடத்தின் பொருளை वल्लवीनाम् கோபிகைகளுடைய भवनेषु இல்லங்களில் विचिनुत தேடுங்கள்.

அறிவாளிகள் எல்லோரும் பரம் பொருளைத் தேடி அலைகின்றனர். வேதத்தின் பொருளை உணர முயற்சி செய்கின்றனர். நற்பயனாக வேதப் பொருளை கண்ணனாக அவதரித்துள்ளான்.

மனிதர்கள் இதை உணராமல் வேதமாகிய காடுகளில் அலைந்து திரிகின்றனர். உண்மையில் பரம் பொருளோ கண்ணனாக ப்ருந்தாவனத்தில் அவதாரம் செய்துள்ளான்.

கண்ணனது குறும்பான விளையாட்டுகளைப் பொறுக்காமல் அவனை உரலுடன் கட்டிவைத்திருக்கின்றனர். உரலில் கட்டப் பட்டுள்ள பரம் பொருளைத் தேடிச் சென்றடையுங்கள் என்று கூறுகிறார் பில்வமங்கலர்.

17. पान्था: வழிப்போக்கர்களே ! मा यात இவ்வழி செல்லாதீர்கள். भीमरथा: பீமரதி என்னும் ஆற்றின் पथि வழியில் दिग्भ्र: வஸ்த்ரமில்லாதவனும் तमालनील: தாமலம் (மாவிலங்கப் பச்சிலை) போல் நீலவண்ணமுடையவனும் नितम्बविम्बे இடையின் இருபுறமும் विन्यस्तहस्त: அபி கைகளை வைத்துக் கொண்டிருப்பவனும் ஆகிய कोऽपि யாரோ ஒரு पूत: துஷ்டன் चित्त - वित्तम् உள்ளமாகிய பொருளை समाकर्षति கவர்திழுக்கிறான். (கவர்ந்து கொள்கிறான்).

க்ருஷ்ணன் எவ்வாறு மனிதர்களது மனத்தைக் கவர்ந்து கொள்கிறான் என்பது இச்செய்யுளின் கருத்து. இதற்காக அவன் முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்வதில்லை.

பீமரதி என்பது மஹாராஷ்ட்ர தேசத்தில் உள்ள நதி. இதன் கரையில் பாண்டிரங்கன் கோவில் உள்ளது. பக்தன் அங்கு செல்வானோயாகில் தனது கைகளை இடையில் இருந்து எடுக்காமலே பக்தர்களது பொருளான உள்ளத்தைக் கவர்ந்து கொள்வான் என்கிறார் கவி. ஆகையால் அன்பாகக் கண்ணனை துஷ்டன் என்கிறார் லீலாசகர்.

18. அஃநா அஃநாமு ஒரு பெண்ணுக்கும் மற்றொரு பெண்ணுக்கும் அந்தரீ இடையில் மாபவ: ஒரு மாதவனும் மாபவ் மாபவ் ஒரு கண்ணனுக்கும் இன்னும் ஒரு கண்ணனுக்கும் அந்தரீ இடையில் அஃநா ஒரு பெண்ணுமாக இயம் இவ்வாறு அகலிப்தே உண்டாக்கப்பட்ட மண்டலே வட்டத்தில் மஃயக: நடுவில் இருந்து கொண்டு தேவகியின் மைந்தன், க்ருஷ்ணன் வேணுநா குழலேக் கொண்டு சஜ்ஜௌ இனிமையாக இசைத்தான்.

‘ராஸகரீடை’ என்பது கண்ணன் கோபியர்களுடன் ஆடிய விளையாட்டு கோபியர்களும், கண்ணனும் ஓர் வட்டம் அமைத்து அழகாச் சுற்றி வந்து நடனம் ஆடுவர். அவ்வாறு ஆடும் பொழுது இரு கோபியர்களுக்கிடையே ஓர் கண்ணன் இருப்பான். கண்ணன் தெய்வாம்சமாதலின் அவன் ஒரே தோற்றத்துடன் பல இடங்களில் ஒரே சமயம் காட்சியளிக்கும் ஆற்றல் அவருக்கு இருந்தது. ராஸகரீடை பாகவதத்திலும், இந்நூலிலும், நாராயண பட்டதிரி இயற்றிய நாராயணீயத்திலும் அழகாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலில் உள்ள யாப்பும் தானத்திற்கேற்ப அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

19. पारिजातम् पारिजात मरத்தை समुद्रपुत्र (தேவலோகத்திலிருந்து) கொணர்ந்து भामागृहस्य ஸத்யபாமாவின் வீட்டில் अङ्गणे முற்றத்தில் रोपयामास நடவனும் राधा-वर: ராதையின் மனதிற்குப் பிடித்தவருமான தேவகியின் செல்வப் பிள்ளை यामनीये तटे யமுனைக்கரையில் சீதாசீதே மிகவும் குளிரச்சியான வடே ஆலமரத்தின் கீழ் वेणुना குழல் கொண்டு सज्जगौ இனிமையாக இசைத்தான்.

இச்செய்யுளும் யமுனைக் கரையில் தெய்வக் குழந்தை யான கண்ணன் யமுனைக்கரையில் ஆலமரத்தின் கீழ் அமர்ந்து வேணுகானம் செய்ததைப் புகழ்கிறது.

பாமாவின் விருப்பப்படி பாரிஜாத மலர் செடியை தேவலோகத்திலிருந்து கண்ணன் கொண்டு வந்து அவளது

இல்லத்தில் நடப்பான். இது பாகவதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

20. गो-पूरि पசுக்களின் குளம்படிகளிலிருந்து கிளம்பும் புழுதியால் धूसरित: பூசப்பட்டு कोमल- அழகுடன் விளங்கும் गोपवपम् இடைச் சிறுவன் வேடம் பூண்டவனும் गोपाल - बालक - இடைச் சிறுவர்கள் शतै: நூற்றுக்கணக்கானவர்களால் अनुगम्यमान: பின் தொடரப் பட்டவனும் सायन्तने மாலை நேரத்தில் पशु-बन्धनार्थं பசுக்களைக் கட்டுவதற்காக प्रतिगृहम् வீடு தோறும் गच्छन्तम् செல்பவனுமாகிய अच्युत शिशुम् பாலகிருஷ்ணனை नित्यम् எப்பொழுதும் प्रणतोऽस्मि நான் வணங்குகிறேன்.

மாடுகளை மேய்ப்பது கண்ணனுக்கு உகந்த செயல். இவ்வாறு மேய்ச்சலுக்குச் சென்று திரும்பும் பொழுது கண்ணனுடைய உடல் மாட்டின் குளம்பிலிருந்து உண்டாகும் தூசியால் மாசுபடிந்திருக்கும் ஆயினும் அத்தகைய நிலையிலும் கண்ணன் அழகுடன் விளங்குகிறான். ஏனெனில் இயற்கையாகவே கண்ணன் எழில் மிக்கவன். ஆகையால் தூசிபடிந்திருந்தாலும் அவன் திருமேனி பொலிவுடன் விளங்கியது. தாமரை பாசியுடன் கூடியிருந்தாலும் அழகுடன் உள்ளதல்லவா. மேலும் வீடுதோறும் சென்று பசுக்களைக் கட்டி விட்டுத் திரும்புவதும் இவனது வழக்கம். இதைச் சித்தரிக்கிறார் கவி.

21. एका ஒரு கோபிகை अन्तर्गृहे வீட்டுக்குள் चोरं வெண்ணெய் திருடுகின்ற कृष्णम् க்ருஷ்ணனை अवश्य கண்டு क्वाटम् கதவை बद्ध्वा அடைத்து जननीम् அவனது தாயாரிடத்தில் गता சொல்வதற்குச் சென்றாள். तत्रापि அங்கும் उलूखले உரலில் दाम கயிற்றால் निबद्धम् கட்டப்பட்டிருக்கும் एनम् இவனை (க்ருஷ்ணனை) दृष्ट्वा பார்த்து स्तिमिता बभूव அசைவற்று நிற்கலானாள்.

கண்ணன் கடவுளின் மறு அவதாரமே ஆவான். உலகை உய்விக்கக் கோகுலத்தில் தோன்றினான். குழந்தைப்

பருவத்தில் பல வியக்கத்தக்க செயல்களைச் செய்தான் (श्रीशिवम् त्रिभुवनानुगतम्) பருந்தாவனத்தில் உள்ள கோபிகைகள் குறும்புத்தனம் நிறைந்த இவனது செயல்களைக் கண்டு மிக்க மகிழ்ச்சியுற்றனர்.

அவனது விளையாட்டுகளில் ஒன்று அண்டையிலுள்ள வீடுகளுக்குச் சென்று வெண்ணை திருடுவதாகும். ஒரு சமயம் ஒரு கோபிகை தனது இல்லத்தில் வெண்ணை திருடும் கண்ணனைக் கண்டு வாயிற்கதவை அடைத்து விட்டு யசோதையிடம் அவன் செய்த செயலைக் கூறச் சென்றாள். என்ன ஆச்சரியம். யசோதையின் வீட்டிலும் உரலில் கட்டப்பட்டிருக்கும் கண்ணனைக் கண்டு திகைப்புற்று நின்றாள்.

தெய்வக் குழந்தையான கண்ணன் ஒரே சமயத்தில் பல இடங்களில் தோற்றமளிப்பதைச் சித்தரிக்கிறது இச்செய்யுள்.

22. रत्नस्थले रत्नங்களிழைத்த தரையில் जानुचरः தவழ்ந்து செல்லும் कुमारः குழந்தை கண்ணன் सङ्क्रान्तम् தரையில் ப்ரதிபலிக்கும் आत्मीय தன்னுடைய मुखारविन्दम् தாமரை போன்ற (அழகிய) முகத்தை आदातुकामः கையில் எடுக்க விரும்பி तत् अलाभ खेदात् அதைப் பிடிக்க முடியாத வருத்தத்தால் धात्री - वदनम् செவிலித் தாயினுடைய मुखम् முகத்தை विलोक्य பார்த்து रुरोद அழுதான்.

குழந்தைகள் தவழுவது ஓர் அழகிய காட்சி. கள்ளங்கப டமற்ற அவர்களது செய்கைகளும் மனத்தைக் கவருபவை. செல்வன் கண்ணன் தவழ்ந்து செல்லும் பொழுது அவனது செயல் ஒன்றை மிகவும் நன்றாகச் சித்தரிக்கிறார் கவி.

நன்கு துடைத்துப் பளபளப்பான தரையில் தவழுகிறான். கண்ணன் தனது முகம் தரையில் தெரிகிறது. அதை எடுக்க முயன்று தோல்வி அடைகிறான் அக்கண்ணன். தனது முயற்சி தோல்வி அடைந்ததால் அருகில் வரும்

செவிலித் தாயின் (அல்லது தாத்தியின்) முகத்தைக் கண்டு அழுகிறான். குழந்தை கண்ணனின் செய்கையை பில்வ மங்களர் காவிய நயத்துடன் சித்தரிக்கிறார்.

23. आनन्देन மகிழ்ச்சியுடன் यशोदया யசோதையாலும் समदनम् காமத்துடன் चिरम् நீண்ட காலம் गोपाङ्गनाभिः கோபிகைகளாலும் स-आशङ्कम् சிறிது சந்தேகத்துடன் बलविद्रिपा இந்திரனாலும் सकुसुमैः பூசிப்பதற்கு மலர்களுடன்सिद्धैः சித்தர்களாலும் आकुलम् கலக்கத்துடன் पृथिव्या பூதேவியாலும் स ईर्ष्यम् பொறாமையுடன் गोपकुमारकैः ஆயர்பாடிச் சிறுவர்களாலும் सकरुणम् கருணையுடன் पारैः ஊர் மக்களாலும் सस्मितम् புன் சிரிப்புடன் जनैः ஜனங்களாலும் प्रोक्षित गोवर्धनः கோவர்த்தன மலையைத் தூக்கின सः மூரர்பு: எந்த க்ருஷ்ணனானவன் दृष्टः பார்க்கப் பட்டானே सः அவன் नः நம்மை पुनातु புனிதமாக்கட்டும்.

எவ்வாறு கண்ணன் பலரால் பலவித மனோபாவனைகளுடன் பார்க்கப் பட்டான் என்பதைச் சித்தரிக்கிறது இந்தச் செய்யுள்.

யசோதையின் மனதில் ஆனந்தக் களிப்பூட்டுகிறான் கிருஷ்ணன். கோபிகைகளின் பேரன்பு காதலாகப் பொங்கி எழுகிறது. இந்திரனுக்குக் கண்ணனிடம் அச்சம் உண்டாகி வருகிறது. ஏனெனில் மழைக் கடவுளாகிய இந்திரனுக்குப் பூசை செய்யாமல் தனக்கே பூசை செய்யுமாறு பணித்தான் கண்ணன். கோபமுற்று இந்திரன் பெருமழை பொழிந்த பொழுது ஆயர்ப் பாடியிலுள்ளோரை கோவர்த்தன மலையைக் குடையாக எடுத்து மழையிலிருந்து காப்பாற்றினான். ஆகையால் இந்திரன் சற்றே கவலையுடன் கண்ணனைப் பார்பதாகக் கூறுகிறார் லீலாசகர். ஸித்தர்கள் எனப்படும் யோகியர் புஷ்பங்களால் அர்ச்சிக்க பக்தியுடன் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். பூமிதேவி கலக்கத்துடனும், ஆயர்பாடிச் சிறுவர்கள் சற்றே பொறாமையுடனும் கண்ணனைப் பார்க்கின்றனர். இவ்வாறு குழந்தை கண்ணனது உருவமும்

செயல்களும் பலரை என்னாறு எத்தனைகளை மணர்ச்சி வசப்படச் செய்கிறது என்று வர்ணிக்கிறார் லீலாககர்.

24. புராணா: பண்டைய வழியைக் கடைப்பிடிக்கும் ஆத்மவித: ஆத்மஞானிகள் குஹ்யாம் இருதய குகையில் நிஹிதம் மறைந்து வசிக்கும் பரம் புமாசம் பரம் பொருளை உபாசனை செய்யட்டும். வயம் நாங்கள் யசோதா-சிசு யசோதையின் குழந்தையான கிருஷ்ணனுடைய வால் - லீலா குழந்தைப்பருவ கதா - சுபா - சிந்நு கதைகளாகிற அமுதக் கடலில் லீலயாம்: விளையாடுவோம்.

முனிவர்கள், பண்டைய நூல்களான உபநிடதம் முதலிய வைகளில் சுற்றுத் தேர்ந்தவர்களும் ஆகி இதயமாகிற குகையில் மறைந்திருக்கும் பரம் பொருளைத் தேடி அடைகின்றனர். பரம் பொருள் உருவமற்றவர். ஒளிமயமானவர் இவரைக் காண மனதை தகுந்த முறையில் சீராக ஓர் நிலைக்குக் கொண்டு வந்து உபாசனை செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு யோக நிலையில் பரம் பொருளை உணர வேண்டும்.

ஆனால் இதைக் காட்டிலும் எளிதான வழி உள்ளது என்கிறார் லீலாககர். அது கண்ணனது லீலைகளை மனதில் இருத்தி மகிழ்வதேயாகும். இவரது லீலைகள் அமுதக் கடல் போன்றவை. அவற்றைக் கேட்பது, கேட்டு மகிழ்வது ஆகிய செயல்கள் உண்மையிலேயே கண்ணன் யாரென்பதையும் நமக்குப் புலப்படுத்தும்.

பக்தியின் ஓர் அங்கம் ஷ்ரணம். அதாவது கடவுளுடைய குணங்களையும், செயல்களையும் கேட்டு மகிழ்வது. அதையே கூறுகிறார் பில்வமங்கலர்.

25. துயாதிசு தயிர் முதலியவற்றை விக்ர-காமா விற்க விரும்பிச் சென்ற கோப-கன்யா ஓர் இடைப் பெண் மூரார் - முரன் என்னும் அர்க்கனைக் கொன்ற விஷ்ணுவான) கண்ணனது பாட-அபிபாதங்களில் வைக்கப் பெற்ற சித்த-வृத்தி: மனோ வ்யாபாரத்தை உடையவனும் மோஹ - வசாத் தன் வயமிழந்தவனாய். கோவிந்த

தாமோதர - மாபவ - இதி தயிரோ, பாலோ என்று கூவாமல் 'கோவிந்தா, தாமோதர மாதவ என்று அவோசு கில என்று சொல்லவில்லையா.

கண்ணனிடத்தில் பக்திப் பெருக்காலும், அன்பாலும் எவ்வாறு கோபிகைகள் தன் வயமிழந்து செயல் பட்டார்கள் என்பதை விளக்குகிறார் பில்வமங்கலர். கோபி, தயிர், பால் இவற்றை விற்கச் சென்றவன் கண்ணனையே எப்பொழுதும் நினைத்துக் கொண்டிருப்பதால் அவனது பெயர்களை கூவிச் செல்கிறான். இவனது பக்தி பரவச நிலையைக் காட்டுகிறது இது.

26. ஸ்ரீலக்ஷ்மீ வா உரலோ யாமினாம் புலன்களை அடக்கிய யோகியருடைய மன: வா மனமோ கோப - அஹ்நானாம் இடைப் பெண்களுடைய குக - குஹ்மல் வா மொக்கு போன்ற மார்பகங்களோ த்ரயம் எவ இம்முன்றே ஸ்ரீமூர் புவியில் மூரார் நாம: முரார் (கிருஷ்ணன்) என்று பெயர் பெற்ற கலம்சய யானைக் குட்டிக்கு அலானம். கட்டுத்தறியாக நூன் நிச்சயமாக அசீது ஆயிற்று.

கோபிகைகளது உள்ளத்தில் கண்ணன் குடி கொண்டுள்ளான் என்கதை வர்ணிக்கிறது இச் செய்யுள்.

கண்ணனை யானையுடன் ஒப்பிடுகிறார் லீலாககர். குட்டி யானையைப் போல் உள்ளவனும், குறும்புகள் பல செய்யும் சிறுவனும் ஆன கண்ணனைக் கட்டத் தறி வேண்டும். அத்தகைய தறி முன்றே முன்று தான் இந்த உலகத்தில் உள்ளன. அவை பக்குவப்பட்ட யோகியரது மனம். மற்றும் உரல் இதன்றி கோபிகைகளின் மாக மறுவற்ற அன்பும், பக்தியும் கொண்ட உள்ளமாகும்.

कृष्णकर्णामृतम्

கிருஷ்ணகர்ணாம்ருதம்

27.

शम्भो स्वागत मास्यतामितः

इतो वामेनः पद्मासन

क्रौञ्चारे कुशलं सुखं सुरपते

वित्तेश नो दृश्यसे ।

इत्थं स्वप्नगतस्य कैटभ -

जितश्रुत्वा यशोदा गिरः

किं किं बालक जल्पसीति रचितं

धूधूकृतं पातु नः ॥

28.

मातः किं यदुनाथ देहि चपकं

किं तेन पातुं पय -

स्तन्नास्तद्य कदास्ति वा निशि निशा

का वाऽन्धकारोदये ।

आमील्याक्षियुगं निशाप्युप - गता

देहीति मातु - मुहु

र्वक्षोजांशुक - कर्षणोद्यत - करः

कृष्णस्य पुष्पातु नः ॥

29.

कालिन्दी - पुलिनोदरेषु मुसली

यावद्गतः खेलितुं

तावत्कार्पिकं पवः पिब हरे

वर्धिष्यते ते शिखा ।

इत्थं बालतया प्रतारणपराः

श्रुत्वा यशोदा - गिरः

पायाभस्वशिखां स्पृशन् प्रमुदितः

क्षरिर्धृषीते हरिः ॥

30.

कृष्णेनाम्न गतेन रन्तु - मधुना

मृद्भक्षिता स्वेच्छथा

तथ्यं कृष्ण क एवमाह मुसली

मिथ्याम्ब पश्याननम् ।

व्यादेहीति विदारिते शिशुमुखे

दृष्ट्वा समस्तं जग-

न्माता यस्य जगाम विस्मयदं

पायात् स नः केशवः ॥

31.

स्वाती स्वपत्नी किल तारकाणं

मुक्ताफलानां जननीति रोषात् ।

सा रोहिणी नील - मसूत रत्नं

कृतास्पदं गोपबधूकुचेषु ॥

32.

रामो नाम बभूवहुं तदबला सीतेति हुं तो पितु -

र्वाचा पञ्चवटीतटे विहस्त - स्तस्माहार - द्रावणः ।

निद्रार्थं जननि कथामिति हरे हुङ्कारतः शृण्वतः

सौमित्रे क धनु - धनुरिति व्यग्रा गिरः पातु नः ॥

33.

कस्त्वं बाल बलानुजः किमिह ते मन्मन्दिराशङ्कया

युक्तं तन्नवनीत - पात्रविवरे हस्तं किमर्थं न्यसेः ।

मातः कञ्चन वत्सकं मृगयितुं मा गा विषादं क्षणा -

दित्येनं वरवल्लवी - प्रतिवचः कृष्णस्य पुष्पातु नः ॥

34.

गोपालाजिरकर्दमे विहरसे विप्राध्वरे लज्जसे

बूषे गोकुलहङ्गतैः स्तुतिशतैः - मौनं विधत्से विदाम् ।

दास्यं गोकुल पुञ्चलीषुकुरुषे स्वाम्यं न दान्तात्मसु

ज्ञातं कृष्ण तवाङ्घ्रि पङ्कजयुगं प्रेम्णाचलं मञ्जुलम् ॥

15. रिमत - ललित - कपोल - रिंग - राजीत - लालं
ललित-चिकुर जालं चीर्य - चातुर्य - लीलम् ।
शतमखरिपुकालं शातकुम्भाभचेलं
कुवलयदल - नीलं - नौमि गोपालबालम् ॥

36. सरसगुण - निकायं सच्चिदानन्दकायं
शमित - सकलमायं सत्यलक्ष्मी - सहायम्
शमदमसमुदायं शान्त सर्वान्तरायं
सुहृदय - जन - दायं नैमि गोपालरायम् ॥

37. त्वयि प्रसन्ने मम किं गुणेन त्वय्यप्रसन्ने मम किं गुणेन ।
रक्ते विरक्ते च वरे वधूनां निरर्थकः कुङ्कुम - पत्र - भङ्गः ॥

38. सन्ध्यावस्दन भद्रमस्तु भवते भोः स्नान तुभ्यं नमो
भो देवा पितरश्च तर्पणविधौ नाहं क्षमः क्षम्यताम् ।
यत्र कापि निषीद्य यादव - कुलोत्तंसस्य कंसद्विषः
स्मारं स्मार - मघं हरामि तदलं मन्ये किमन्येन मे ॥

39. कस्तूरीतिलकं ललाट - फलके
वक्षस्थले कौस्तुभमं
नासाग्रे नवमौक्तिकं करतले
वेणुं करे कङ्कणम् ।
सर्वाङ्गै हरिचन्दनं च कलयम्
कण्ठे च मुक्तावलिं
गोपस्त्री परिवेष्टितो विजयते
गोपालचूडामणिं ॥

27. शम्भो ஓ சம்பவே ! स्वागतम् நல்வாவு. இது: இங்கு आस्यताम्
இங்கு உட்காரவும். पद्मासन பிரம்மாவே இது: இங்கு வாமேன
இடது பக்கத்தில் आस्यताम् உட்காரவும். कौञ्चारे கார்த்தி
கேயா! குசலம் கேட்குமா? सुरपते தேவேந்திரா सुखम् சுகமா?
वित्तेश குபேரனே நோ दृश्यसे ஏன் காணப்படுவதில்லை ?
इत्थम् இந்த மாதிரி स्वप्न - ரதஸ்ய தூங்கும் பொழுது
கனவு கண்டு கொண்டிருக்கின்ற கைம் ஜித: கிருஷ்ணனு
டைய गिर: சொற்களை யசோதா யசோதை யுதவா கேட்டு வாலக
குழந்தாய் கி என்ன ஜல்பசி என்ன பிதற்றுகிறாய் இதி என்று
रचित செய்யப்பட்ட धू धू कृतम् தீயது அகலட்டும், விலகட்டும்
என்ற பரிகாரம் ந: நம்மை பாது காப்பாற்றட்டும்.

கண்ணன் தெய்வாம்சம் பொருந்திய குழந்தை . இது
யசோதைக்குத் தெரியாது.

உறங்கும் பொழுது குழந்தை கண்ணன் கனவு காண்கி
றான். கனவும் தெய்விகத் தன்மை உள்ளதாக இருக்கிறது
என்கிறார் பில்வமங்கலார். சிவன் முதலியவர் பரம் பொரு
ளைக் காண வருகின்றனர். அவர்களை வரவேற்று தகுந்த
முறையில் உபசரிக்கிறார் கண்ணன்.

தூக்கத்தில் கண்ணன் பரமசிவனே, கார்த்திகேயனே
என்று பெயர் கூவி அழைப்பதைக் கண்டு யசோதை
கலக்கமுற்று 'செல்வக் குழந்தையே, என்ன பிதற்றுகிறாய்'
என்று கூறுகிறாள். பிறகு குழந்தைக்கு பயமுண்டாகி இருக்க
வேண்டும் என்று எண்ணி தீங்கு ஏதும் நேராமல் இருக்க
வேண்டு என்று இது பயனற்று போக வேண்டுமாறு
கூறுகிறாள்.

28. 'मातः अम्मा! 'किं यदुनाथ' என்ன கிருஷ்ண ? 'देहि चषकम्
- கண்ணத்தைக் கொடு' 'किं तेन' அதனால் ஆவதென்ன?
'पयः பாலை पातुम् குடிப்பதற்கு' - 'तत् अथ अय' இப்பொழுது
नास्ति இல்லை' - 'कदा वा' ஆனால் எப்போது अस्ति இருக்கும்?

‘निशा मातृमित्रिणी’ ‘निशा इराव कः पि एन्नरुल एन्न?’
 ‘अन्कार उदये’ இருட்டு ஆரம்பிக்கும் போது - அபியுगम्
 இருகண்களையும் அமீत्य மூடிக் கொண்டு ‘निशा अपि
 இருட்டும் उपगता வந்து விட்டது. देहि कोणु’ - इति என்று
 गृहः அடிக்கடி वक्षोज - अंशुक மார்பிலுள்ள வஸ்திரத்தை
 काण - उदयः இழுக்க முயலும் करः கைகளையுடைய
 सः कृष्णः அந்த கிருஷ்ணன் नः நம்மை पुष्पात्
 போஷிக்கட்டும்.

கண்ணனுடைய மழலைப் பேச்சை புகழ்கிறது இச்
 செய்யுள். மகிழ்ச்சியுடன் தனது தாயாருடன் பேசிக்
 கொண்டிருக்கிறது இச் செல்வன். கண்ணத்தைத் தருமாறு
 தாயாரிடம் கேட்கிறான். எதற்காக யுன்று வினவுகிறான். பால்
 பருக வேண்டும் என்று பதிலளிக்கிறான் கண்ணன். இரவில்
 பால் சாப்பிட வேண்டும் என்கிறான் யசோதை. இரவு எப்படி
 இருக்கும் என்று கேட்க இருள் சூழ்ந்து வரும் பொழுது
 இரவு என்கிறான் தாய். உடனே குறும்புத்தனமாகக் கண்களை
 மூடிக் கொண்டு ‘இருள் வந்தாயிற்று, பாலைக் கொடு’ என்று
 கூறி தாயின் முன்துகிலை இழுத்துப் போராடுகிறான்
 கண்ணன்.

மனதில் இக்காட்சியை கல்பனை செய்து கவி பில்வமங்க
 ளர் நமக்குக் கண்ணது விளையாட்டைப் பாங்குடன் இச்
 செய்யுளின் மூலம் விளக்குகிறார்.

29. हरे किरुष्ण मुसली पररामन् कालिन्दी यमुनैयान्ற்றिन्
 पुलिन-उदरेषु मन्त्रकुन्नुकल्लिदैये खेलितुम् विनैयानुव
 தற்கு யாவத் தத் தாவத் போயிருக்கும் பொழுதே கார்பரிகம்
 பொற்கிண்ணத்தில் வைக்கப்பட்ட பய: பாலை பிவ பருகி
 விடு. ते உனக்கு சிர்வா தலைமுடியானது வர்த்தியே வளரும்’
 इत्थम् இவ்வாறு प्रतारणपरा: நயம் பொருந்திய यशोदा -
 गिरः யசோதையின் சொற்களை श्रुत्वा கேட்டு बालतया
 குழந்தைத் தன்மையால் क्षीरे - பாலை அர்ப்பிதை பாதி பருகியதும்
 स्वशिखम् தனது தலைமுடியை स्पृशन् தொட்டுப் பார்த்து

प्रमुदितः மகிழ்ச்சியடைந்த हरिः கிருஷ்ணன் नः நம்மை
 पायात् காப்பாற்றட்டும்.

யசோதை கண்ணனைப் பாலைப் பருகும்படிச் செய்ய
 விரும்பினாள். அதற்காகப் பொற் கிண்ணத்தில் பாலை
 வைத்துக் கொண்டு நயமாகப் பேசிக் கண்ணனைப் பாலைக்
 குடிக்கும்படி கேட்கிறாள். பாலை அருந்தினால் தலைமுடி
 நன்கு வளரும் என்று ஆசை வார்த்தைகளைக் கண்ணனிடம்
 கூறுகிறாள் யசோதை. குறும்பு செய்யும் கண்ணன் இதைக்
 கேட்டு என்ன செய்தான் என்று மிக்க அழகாகக் கூறுகிறார்
 லீலாககர். பாலை வாங்கிப் பாதி பருகும் பொழுதே தலைமுடி
 வளர்ந்து விட்டதா என்று தலையைத் தடவிப் பார்க்கிறார்
 பாலகிருஷ்ணன். இந்த அழகிய காட்சியை நமக்குச்
 சித்தரிக்கிறார் பில்வமங்கலர்.

30. अम्ब अम्मा! रन्तुम् विनैयानुवतற்கु गतेन சென்ற கृष्ணன்
 கிருஷ்ணனால் अधुना இப்பொழுது मृद மண்ணைத் துச்
 அவனுடைய இஷ்டப்படி भक्षिता தின்னப்பட்டது. तथ्यम्
 இது உண்மையா? कृष्ण க்ருஷ்ண! कः யார் एवं அப்படி
 आह சொன்னது! मुसली பலராமன்! ‘मिथ्या अम्ब பொய்,
 अम्मा. आनन् पर्य வாயைப் பார்.’ ‘व्यादेहि वार्यைத் திற’
 इति என்று विदारिते शिशुमुखे குழந்தையின் திறந்த வாயில்
 समस्तं जगत् உலகளைத்தையும் यस्य எவனுடைய माता தாயார்
 दृष्ट्वा கண்டு विस्मय पदम् ஆச்சரிய நிலையை जगाम
 அடைந்தாளோ सः केशवः அந்தக் கண்ணன் नः நம்மை
 पायात् காப்பாற்றட்டும்.

மண்ணை உண்பது குழந்தைகளிடம் பொதுவாகக்
 காணப்படும் செயல். குழந்தை கண்ணனும் இதற்கு விதி
 விலக்கல்ல என்று கூறுகிறார் லீலாககர்.

குழந்தை கண்ணன் விளையாடச் சென்ற பொழுது
 மண்ணை உண்டதாகத் தாயார் யசோதையிடம் கூறுகிறார்
 பலராமர். தாயார் கண்ணனை வாயைத் திறந்து காட்டுமாறு

கூறுகிறாள். ஆனால் அவளுக்குப் பேராச்சரியம் காத்திருக்கிறது. கண்ணனது திறந்த வாயில் உலகனைத்தும் கண்டு மிக்க அதிர்ச்சியும், வியப்பும் அடைகிறாள் யசோதை. உலகனைத்தும் தனக்குள் அடக்கி வைத்திருக்கும் பரம் பொருளின் பிறப்பல்லவா கண்ணன்.

இந்தச் செய்யுள் கேள்வி, பதில் முறையில் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. முசுலி பலராமன். இவர் கையில் உலகையை (முசுல) வைத்திருப்பதால் இந்தப் பெயர்.

31. तारकाणाम् நட்சத்திரங்களின் सपत्नी சக்களத்தியான स्वाती ஸ்வாதீ நக்ஷத்திரம் என்பவள் मुक्ताफलानाम् முத்துக்களுக்கு जननी கில இதி தாயாராகி விட்டாள் என்று रोषात् கோபத்தால் सा அந்த रोहिणी ரோஹிணி நக்ஷத்ரமானது गोप - वधू - कुचेपु கோபிகைகளின் மார்பகத்தின் மேல் कृत आसक्पदम् இடம் பெற்றுத்திகழும் नीलम् रत्नम् க்ருஷ்ணன் என்கிற நீல ரத்னத்தை असूत பெற்றெடுத்தது.

நக்ஷத்திரங்கள் அனைவரும் சந்திரனது மனைவியாவார்கள் என்பது ஓர் கருத்து. ஸ்வாதியில் பிறந்த முத்து (அதாவது உண்டானது) முத்து மிகச் சிறந்தது. ஸ்வாதி நக்ஷத்திரமே ஓர் சிறந்த நக்ஷத்திரமாகும். ஸ்வாதி நக்ஷத்திரமாகிய சக்களத்திப் பெண். முத்தை ஈன்றதைக் கண்டு பொருமையுற்றாள். அதற்காக கண்ணன் என்னும் நீல ரத்னத்தை பெற்றெடுத்தாள் என்று கவி கூறுகிறார்.

கருத்து யாதெனில் முத்துக்களில் சிறந்தது ஸ்வாதியில் உண்டானது. கண்ணன் பிறந்தது ரோஹிணி நக்ஷத்திரத்தில். பில்வமங்களர் இதை மனதில் கொண்டு ஒரு கற்பனை செய்கிறார். அதாவது சக்களத்திகளான ஸ்வாதிக்கும், ரோஹிணி நக்ஷத்திரத்திற்கும் இடையில் பொருமை ஏற்பட்டதாக கூறுகிறார்.

மேலும் அந்த நீல ரத்னமானது கோபியரின் அன்புக்குப் பாத்திரமாகி அவர்களது அணிகலன் போல் திகழ்கிறது

என்பது கவியின் கருத்து.

32. रामो नाम रामன் என்று ஒருவர் वधू இருந்தார். என்று கதை சொல்லத் துவங்கினாள் யசோதை. हुम् ஊம் என்று சொல்லிக் கிருஷ்ணன் கதையைக் கேட்டான். तद् அவருடைய अवला மனைவி सीता इति ஸீதை என்று பெயருடையவள் हुं ஊம். नौ அவ்விருவரும் पितुर्वाचा தந்தையின் சொல்படி (வனம் சென்று) पञ्चवटीतटे பஞ்சவடிக் கரையில் विहरत: வசித்துக் கொண்டிருக்கையில் ताम् அந்த ஸீதையை रावण: ராவணன் என்ற அரக்கன் आहरत् கவர்ந்து சென்றான். इति இவ்வாறு निद्रार्थम् தூங்கச் செய்வதற்காக जननी कथाम् - தாயார் சொன்ன கதையை हुङ्कारत: ஊம் ஊம் என்று शृण्वत: கேட்டுக் கொண்டிருந்த हरे: கிருஷ்ணனுடைய व्यग्रा-गिर: பரபரப்பான சொற்கள் सीमित्रे லக்ஷ்மண ஃ धनु: धनु: धनु: इति எங்கே வில், வில் எங்கே, எங்கே! என்ற சொற்கள் न: நம்மை पातु காப்பாற்றட்டும்.

கண்ணன் தூங்குவதற்காக யசோதை ராமரது கதையைக் கூறுகிறாள். ராமரது அடுத்த அவதாரம் க்ருஷ்ணாவதாரமல்லவா. இக்கதையைக் கேட்டு, அதில் வரும் சம்பவங்களையும் கேட்டவுடன் கண்ணனுக்கு முற்பிறவி ஞாபகம் தூண்டப் பட்டு விடுகிறது. சீதை ராவணனால் தூக்கிச் செல்லப் பட்டவுடன் நிகழ்ச்சியைக் கேட்டு ராவணனைக் கொல்ல லக்ஷ்மணனை தன் வில் எங்கே என்று கேட்கிறதாகக் கூறுகிறார் லீலாசகர். அந்த சொற்கள் நம்மைக் காக்கட்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறார்.

33. 'बालं குழந்தாய்! त्वम् நீ க: யார்? 'बलानुज: பலராமனுடைய தம்பி.' इह இங்கே ते உனக்கு किम् என்ன வேண்டும்?'

'मन् என்னுடைய मन्दिर - आशङ्कया வீடு என்று சந்தேகத்தால் - வந்து விட்டேன்' 'तत् அது युक्तम् சரி; नवनीत - पात्र - विवरे வெண்ணெய்ப் பாத்திரத்திற்குள்ளே हस्तम् கையை किमर्थम् எதற்காக न्यसे: வைத்தாய்?'

‘मातः त्रायै कश्चन ஒரு வகை கன்றுக் குட்டியை மூயிதும் தேடுவதற்காக - கையை வைத்தேன். क्षणात् நொடிப் பொழுதில் विपादम् வருத்தத்தை மா गा: அடையாதீர்கள்.

‘इति एवम् இம்மாதிரியாக कृष्णस्य - வரவழி - प्रतिवचः சிறந்த ஒரு கோபிகையிடம் கிருஷ்ணனுடைய மறுமொழி ந: நம்மை पुष्पातु காப்பாற்றட்டும்.

சம்பாஷணை முறையில் அமைந்துள்ள ஒரு ச்லோகமாகும் இது.

கோபியரின் வீட்டில் வெண்ணைத் திருட உட்புகுகிறான். வெண்ணை பாத்திரத்தில் கையிட்டவுடன் கோபிகை அவனைப் பிடித்து விடுகிறாள். அவளை யார் என்று கேட்டவுடன் கண்ணன் நேராகப் பதில் கூறாமல் தான் பலராமனுடைய தம்பி என்று சொல்கிறான். வீடு தவறி வந்து விட்டதாகவும் பகர்கிறான். எதற்காக வெண்ணையப்பாத்திரத்தில் கையிட்டாய் என்று கேட்டதற்கு கன்றுக் குட்டியைத் தேடுவதற்காக என்று குறும்பாக பதிலளித்திருக்கிறான்.

இச் செய்யுள் கண்ணனுடைய சாதுர்யமான தன்மையை வெளிக் காட்டுகிறது.

34. गोपाल இடையர்களுடைய अजिर வீட்டு முற்றத்திலுள்ள कर्दमे சேற்றில் विहरसे விளையாடுகிறாய். विप्र - ப்ராம்மணர்களுடைய अखरे யாகசாலையில் लज्जसे செல்வதற்கு தயக்க மடைகிறாய். गोकुल - பசுக்கூட்டங்களின் हृदयै: ஹும் என்ற குரலைக் கேட்டு रूपे பதிலளிக்கிறாய் அவைகளுக்கு. विदाम् கற்றறிந்த வர்களின் स्तुति - சதீ: நூற்றுக்கணக்கான ஸ்துதிகளைக் கேட்டு मौनम् மௌனம் विधत्से சாதிக்கிறாய். गोकुल - புஷ்லிபு சபல புத்தியுடைய இடைப் பெண்களுக்கு दास्यं கुरुபே பணிவிடை செய்கிறாய். दान्तात्मसु புலனடக்கமுடைய தபோதனர்களிடம் स्वाम्यम् தலைவனாக न कुरुपे இருக்க விரும்பவில்லை. कृष्णக்ருஷ்ண! मञ्जुलम् பொலிவு மிக்க त्व உன்னுடைய अङ्गि - பஃஜ - युगम् திருவடித் தாமரையிரண்டும் प्रेम्णा அன்பால்

தான் अचलम् அறியப்படுகிறது.

கண்ணனை அடைய பக்தியும், அன்புமே தேவை என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது இச்செய்யுள்.

சேறு நிரம்பிய, அதாவது மாட்டுத் தொழுவங்களால் சற்றே மலினமடைந்து, புழுதி நிரம்பிய முற்றங்களில் ஆனந்தமாகக் கண்ணன் விளையாடுகிறான். ஆனால் புனிதமான சோலைகளுக்குச் செல்லத் தயக்க மடைகிறான். நன்கு கற்றறிந்த கவிகளின் புகழ்ச் சொற்களுக்கு செவி சாய்க்காமல் மாடுகள் அழைப்பதற்கு பதில் சொல்கிறான். இந்தக் கிருஷ்ணன். புலன்களை அடக்கி உன் பரம் பொருளைத் தேடும் யோகியருக்குத் தலைவனாக ஒப்பாமல் அன்பால் கட்டுண்டு கோபிகைகளுக்குப் பணிவிடை செய்ய மிக்க விருப்பம் கொள்கிறான் பாலகிருஷ்ணன். இது விந்தையாக இருக்கிறது. ஆனால் தூய்மையான அன்பே இதற்குக் காரணம் என்கிறார் லீலாசகர்.

அன்பு தூய்மை நிரம்பியதாக இருக்க வேண்டும். அங்ஙனம் இருந்தால் பரம் பொருள் நம் கைவசமாகும். இதுவே கருத்து. சேதந் பொருள்களெல்லாம் எத்தகைய மாறாத அன்பு வைக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் கண்ணன் என்கிற பரம் பொருள் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறான் என்று லீலாசகர் கூறுகிறார்.

இடைப் பெண்கள் கற்றறிந்தவர்களெல்லாம் அதாவது தத்துவ நூல்களின் உண்மை விளக்கங்கள் தெரிந்தவர்கள் எல்ல. ஆயினும் முற்றாத பக்குவமாகத் மனதில் சபல புத்தி அதாவது கண்ணனது அன்பைப் பெற மிக்க ஆர்வமுடைய வர்களாக இருக்கின்றனர். ஏனெனில் அவர்கள் கண்ணனது அழகிய உருவத்திலும், அவனது புல்லாங்குழல் இசையிலும், அவனது பல்வேறு விளையாட்டுகளிலும் தன் வயமிழந்து இருக்கின்றனர். இதனால் புஷ்லி என்கிறார் கவி லீலாசகர்.

30. சிவ - லலித - கபாலம் புன்மிரிப்பால் அழகிய கண்ணத்தையுடையவனும் சிங்ம இனிய சகீத - லீலம் இசையில் மகிழ்பவனும் லலித - அழகிய சிகுர - ஜாலம் குழல் கற்றைகளையுடையவனும் சீர்ய்சாதுர்ய களவியல் ஆற்றல் பெற்ற லீலம் லீலைகளைச் செய்வனும் சதமரவ இந்திரனுடைய ரிப - எதிரிக்குக் (அகரருக்கு) காலம் யமன் போன்றவனும் சாதகும் - பொன்போன்று ஆம் - ஒளியுள்ள சீலம் ஆடையணிந்தவரும் குவலய - டல் நெய்தல் பூவைப் போன்ற நீலம் நீல வண்ணமுடையவனும் ஆகிய ரோபால் காலம் ஆயர் சிறுவனை நோமி போற்றி வணங்குகிறேன்.

சிறுவன் கண்ணனது உருவ அழகைக் கூறும் பலவாக யங்கள் கொண்டது இச் செய்யுள் முகத்தில் உள்ள வசிகரமான புன்னகை கன்னங்களை மிளிரச் செய்கிறது. குழல் கற்றைகள் அழகாக உள்ளன. திறமையுடன் வெண்ணெய் திருடுவதில் அவன் சமர்த்தன். அரக்கர்களை அழித்து இந்திரனுக்கு உதவி புரிபவன். இவன் அணிந்திருக்கும் மஞ்சள் பட்டுத்துணி தங்கம் போல் பளபளக்கி ளது. கருங்குவளையை ஒத்திருக்கிறது அவனது வண்ணம்.

36. சரச - ருண - நிகாயம் மகிழ்ச்சி தரும் குணங்களுக்கு இருப்பிடமும் சந்நிதேந்ந - காயம் ஸத்தம், சித்தம், ஆனந்தமும் ஓர் உருவெடுத்தவனும் சமித - சகல - மாயம் மாயை யனைத்தும் களைந்தவனும் சத்ய - லக்ஷ்மி - சஹாயம் உண்மையான செல்வத்திற்குத் தோழனும் சம - டம் - சமுடாயம் மன அடக்கமும், புலடைக்கமும் ஒன்று சேர்ந்தவனும் சாந் - சர்வ - அந்நராயம் இடையூறுகள் எல்லாம் நீங்கிய ஓர் இருப்பிடமானவனும். சுகுஹ - ஜன - டாயம் நல்ல மனம் படைத்தவர்களின் செல்வம் போன்றவனும் ரோபால் - ராயம் இடையார்களின் (கேசம்) நிதியானவனும் ஆகிய கருஷ்ணனை நோமி போற்றுகிறேன்.

இச் செய்யுளும் கண்ணன் பரம் பொருளாகிய சித்து, ஆனந்தம் என்ற வடிவானவன் என்று புகழ்கிறது. மாயை

ஒழித்து உண்மையான செல்வத்தை வழங்குபவன் அவன். நற்குணங்களுக்கு இருப்பிடம். அடக்கம் நிரம்பியவன். இடையூறுகள் அவனை அண்டாது. நல்ல மனம் படைத்தவர்களுக்கு அவன் செல்வம் போல் விளங்குகிறவன். ஆகையால் அவனைப் போற்றுவது நமது கடமை.

37. தயி ப்ரஸந்நே நீ மனங்குளிர்ந்து காட்சி அளித்தால் மம எனக்கு ருண குணங்களால் கிம் ஆவதென்ன? தயி நீ அப்ரஸந்நே மனமுகந்து காட்சி தந்து அருளாவிட்டால் மம எனக்கு ருண குணங்களால் கிம் ஆவதென்ன. வபூதம் பெண்மணிகளுக்கு வரே கணவனுடைய ரக்த அன்பு இருக்குமேயானால் சூக்சும - பத்ர - மஹா: குங்குமம், தளிர் முதலியவற்றால் அலங்கரித்துக் கொள்ளுதல் நிரயக: அவசியமில்லை விரக்த கணவனுடைய அன்பு இல்லையானால் நிரயக: அது பயனில்லை.

கண்ணனுடைய அருள் தேவை இதை வலியுறுத்துகிறது இந்தச் செய்யுள். பக்தன் நல்ல குணங்கள் நிரம்பியவனாயிருக்கலாம். ஆனால் பகவானது கனிந்த நோக்கும், அருளும் இருக்குமேயானால் குணங்கள் தேவையில்லை. அருளே போதும். நற்குணங்கள் இருந்தும் கண்ணனது கனிவுள்ள அருள் கிட்டவில்லையானால் குணங்களால் யாது பயன்.

இது எங்ஙனமெனில் ஒரு பெண்ணிடம் கணவன் மாறாத அன்பு கொண்டிருப்பானேயாகில் அவளுக்கு வெளி அலங்காரங்கள் தேவை இல்லை. கணவனது அன்பில்லையெனில் அலங்காரங்கள், அதாவது அழகிய ஆடையணிகளை அணிவதால் பலவென்றுமில்லை.

ஆகையால் அவனது அருளே முக்யம்.

(பெண்கள் தங்களை குங்குமபூவைக்குழைத்து தங்களது முகம், மாப்பு இவைகளில் பூக்கள் போன்ற சித்திரத்தை கவர்ச்சிக்காகவும், அழகுக்காகவும் வரைத்துக் கொண்டனர் பண்டைய நாட்களில். இதுவே சூக்சும - பத்ர - மஹா எனப்படும்.

38. ஸந்த்யாவந்தனமே மயதி மனக்கு மதமர்து மங்களம்
 மணமாகும். மோ ச்நானமே ஓ நீராடலே துய்யம் உனக்கு தம:
 வணக்கம். மோ தேவா: ஓ தேவர்களே பிதர: ச பித்ருக்களே
 (காலஞ்சென்ற முத்தாதையர்களே) தர்ப்பணம்
 செய்வதில் (உங்களைத் திருப்தி செய்வதில்) அஹ் நான் ந
 டிம: திறமையுள்ளவனல்ல. டிமயதாம் மன்னிக்க வேண்டுகி
 றேன். யத் காபி எங்காவது ஓர் இடத்தில் நிபித உட்கார்ந்து
 கொண்டு யாதவகுல - அத்தசய யது குலத்தின் தலைவனாக
 அழகுடன் விளங்குபவனுமண க்ஸதிரி: கம்ஸனுடைய
 எதிரியானவனும் கிருஷ்ணனை ஸ்மாரம் ஸ்மாரம் அடிக்கடி நினைத்து
 அபம் எனது பாவத்தை ஹாமி நான் போக்கிக் கொள்கிறேன்.
 தத் அதுவே அலம் போதுமானதென்று மந்யே நான்
 சுருதுகிறேன். மே எனக்கு அந்யேன மற்றைய செயல்களால் கிம்
 என்ன பயன்.

கீதை கூறுகிறது “எல்லா அறங்களையும் விட்டொழித்து
 என்னைச் சரணடையுங்கள்.” அதே கருத்தை இச் செய்யுள்
 நமக்குக் கூறுகிறது ஸந்த்யாவந்தனம் என்பது த்விஜன்
 மூன்று வேளையும் செய்யும் வணக்கமாகும். மேலும் நீராடுதல்
 ஒருவன் தினம் செய்ய வேண்டிய கடமை. மேலும்
 கடவுளுக்கு, காலஞ் சென்ற முன்னோர்களுக்கும் திருப்தி
 செய்ய வேண்டிச் சில பூசைகளும், சடங்குகளையும் செய்ய
 வேண்டும்.

ஆனால் லீலாசுகர் இவை யாவும் ஒதுக்கிக்கண்ணினிடம்
 பக்தி கொண்டு அவனையே நினைந்துருகினால் பாவங்கள்
 அகலும். வேறு ஒன்றும் தேவையில்லை என்று கூறுகிறார்.

அதாவது புறச் டங்குகளால் பயனேதுமில்லை. அவற்றை
 ஒதுக்கி பாய் பொருள் ஒன்றே ஒன்று. அதன் உருவமான
 கண்ணனை மனதில் த்யானம் செய்தால் பாபம் விலகி நன்மை
 கிழும் என்பதற்குப் பில்வமங்களர். எல்லாக் க்ரியைகளையும்
 விட்டுக் காவுளை சரணம் என்றார்க்குப் பயம் ஒன்றுமில்லை.

39. லலாத-பலகே பரந்த நெற்றியில் கஸ்தூரி திலகம் கஸ்தூரி திலகமும்
 வடிசயலே மார்புப் ப்ரதேசத்தில் கஸ்தூரி கஸ்தூரி கஸ்தூரி
 மரகதப் பச்சையும் நாசாதி மூக்கு நுனியில் மூர்த்திகம் முத்தால்
 செய்த புல்லாக்கும் கரதலே கைத்தலத்தில் வேணு புல்லாங்குழலை
 யும் கரே முன் கரத்தில் கணம் வளையும் சவதி மேனியெங்கும்
 ஹரிசுந்தனம் சிறந்த சந்தனப் பூச்சம் கணே கமுத்தில் முகாவலிம்
 முத்து மாலையும் கலயன் அணிந்து கொண்டு கோபஸ்திரீகளால்
 குழப்பெற்று கோபால-சூடாமணி: ஆயர்கள்
 அணிகலனாகத் திகழும் க்ருஷ்ணன் விஜயதே வெற்றியுடன்
 விளங்குகிறான்.

பில்வமங்களர் கண்ணனது அங்கங்களை அலங்கரிக்கும்
 பல்வேறு அணிகலன்களையும் வர்ணிக்கிறார்.

நெற்றியில் கஸ்தூரிப் பொட்டு, கௌஸ்தும் மார்பில்,
 முக்கில் நல்முத்தாலான புல்லாக்கு, கையில் குழல்,
 முன்கையில் வளையல்கள், மேனி முழுதும் சந்தனப்பூச்சு,
 கமுத்தில் முத்துமலை, சுற்றிலும் இடைப் பெண்கள்
 இவ்வாறு அழகாக விளங்குகிறான் கண்ணன்.

கண்ணனது திருவழகம், முகப் பொலிவும் பக்தரான
 பில்வமங்களரது உள்ளத்தில் ஊறி கவிதை வாயிலாக
 வெளிவருகிறது. புரந்தரதாசரும் ‘கையல்லிகுளலோடு’,
 ‘பூசிட ஸ்ரீகந்த’ என்றெல்லாம் பாடியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்
 கது.

कृष्णकर्णामृतम्

कुरुक्षेत्राणां नमः

40. करिण - मलभ्यगतिर्वैभवं भजे
करुणावलम्बित - किशोर - विग्रहम् ।
यमिना - मनारतविहारि मानसे
यमुनावनान्तरसिकं परं महः ॥
41. घोषयोषि - दनुगीत - यौवनं
कोमल - स्तनित - वेणु - निस्वनम् ।
सारभूत - मभिरामसंपदां
धाम तामरस - लोचनं भजे ॥
42. पर्याकुलेन नयनान्त - विजृम्भितेन
वक्त्रेण कोमल - दरस्मितं - विभ्रमेण ।
मन्द्रेण मञ्जुलतरेण च जल्पितेन
नन्दस्य हन्त तनयो हृदयं धुनोति ॥
43. साष्टाङ्गपात - मभिवन्द्य समस्तभावैः
सर्वान् सुरेन्द्र-निकरानिदमेव याचे ।
मन्दस्मितार्द्र - मधुराननं - चन्द्रबिम्बे
नन्दस्य पुण्यनिचये मम भक्तिरस्तु ॥
44. अपहसित - सुधामदावलेपै -
रतिसुमनोहर - मार्द्रमन्दहासैः ।
ब्रजयुवति - विलोचनावलेह्यं
रमयतु धाम रमावरोधनं नः ॥
45. यन्नाभिसरसीरुहान्तरपुटे भृंगायमानो विधि
यद्वक्षः कमलाविलास - सदनं यच्चक्षुषी चेंद्रिनौ ।

यत्पादाब्ज - विनिःसृता सुरनदी शंभोः शिरोभूषणं
यन्नामस्मरणं धुनोति दुरितं पायात् स नः केशवः ॥

46. आकुञ्चितं जानु करं च वामं
न्यस्य क्षितौ दक्षिणहस्तपद्मे ।
आलोकयन्तं नवनीतखण्डं
बालं मुकुन्दं मनसा स्मरामि ॥
47. विहाय कोदण्डशरौ मुहूर्तं
गृहाण पाणौ मणिचारुवेणुम् ।
मायूरबर्हं च निजोत्तमाङ्गे
सीतापते त्वां प्रणमामि पश्चात् ॥
48. सायङ्काले वनान्ते कुसुमित समये
सैकते चन्द्रिकायां
त्रैलोक्याकर्षणाङ्गं सुरनर - गणिका -
मोहनापाङ्गमूर्तिम् ।
सेव्यं शृङ्गारभावै - नवरस भरितै -
गोपकन्या - सहस्रै -
वन्देहं रासकेलीरत मतिसुभगं
वश्य - गोपालकृष्णम् ॥
49. अङ्गुल्या कः कवाटं प्रहरति
कुटिले माधवः किं वसन्तो
नो चक्री किं कुलालो, न हि
धरणिधरः किं द्विजिह्व पणीन्द्रः ।
नाहं धाराहिमर्दी किमसि
खगपति - नीं हरिः किं कपीन्द्र
इत्येवं गोपकन्या प्रतिवचन -
जितः पादु वश्चक्रपाणिः ॥

50.

या प्रीतिर्यिदुरापिते मुररिपो
 कुन्त्यपिते यादृशी
 या गोवर्धनमूर्ध्नि या च पृथुके
 स्तन्ये यशोदापिते ।
 भारद्वाजसमर्पिते शबरिका
 दत्तेऽधरे योषितां
 या प्रीतिर्मुनिपत्नी - भक्तिरचिते
 ऽप्यत्रापि तां तां कुरु ॥

40. (கரிணி) யாணைகளுக்கும் (அகல்ய - மதி - தீபம்) அடைய முடியாத நடைமுறை உடையவனும் (கருணா) கருணையினால் (அவலமீத அடைந்த (கிசோரவிग्रहम्) குழந்தை வடிவை உடையவனும் (யமினா) யோகிகளுடைய (மானச) மனதில் (அனாரத) இடைவிடாது (விஹரி) விளையாடுபவனும் (யமுனா-வன-அந்த-ரஸிக்) யமுனைக் கரையிலுள்ள வனங்களில் களிப்பவனும் (பர் மஃ) சுறந்த தேஜோருபியுமான கிருஷ்ணனை (மஜ) வழிபடுகின்றேன்.

இந்தச் செய்யுள் கண்ணனுடைய அழகிய நடையையும், கோபிகைகளுக்குக் கருணை காட்டி குழந்தையாக அவதரித்த தையும், அவனை த்யானிக்கும் யோகியர்கள் உள்ளத்தில் எப்பொழுதும் குடி கொண்டிருப்பதையும், யமுனைக் கரையில் விளையாட அவன் கொண்டிருந்த ஆர்வத்தையும் சித்தரிக்கிறது.

பொதுவாக ஆண்களின் நடையை களிற்றுடன் ஒப்பிடுவது கவிகள் மரபு. கண்ணனுடைய நடை அதைக் காட்டிலும் மிக்க அழகாகவும், கம்பீரமாகவும் இருந்தது. கருணைப்பெருங்கடலான பரம் பொருள் குழந்தை கண்ணனாகப் பிறந்தார். அவனை அடைய மனதை ஒருமுகப்படுத்தி யோகிகளாக வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடுகிறது இச் செய்யுள்.

41. (घोष-) ஆயர்பாடியிலுள்ள (योषित्) பெண்களால் (अनुगीत-) இடைவிடாது துதிக்கப் பெற்ற (यौवनं) இளமையையுடைய தும் (कोमल-) இனிமையாக (स्तनित) ஊதப்பட்ட (वेणु) குழலின் (निस्वनम्) ஒலியையுடையதும் (अभिराम - सम्पदा) அழகுச் செல்வத்தின் (सारभूत) ஸாரமாகியதும் (तामरस - लोचनं) செந்தாமரை போன்ற கண்கள் உடையதுமான (धाम) பேரொலி வடிவை (मजे) தியானிக்கிறேன்.

குழந்தை கண்ணனின் இளமைப்பருவம் மிகுந்த அழகானது. கோபிகைகள் இதைப் புகழ்ந்தனர். மேலும் அவனது

குழல் ஓலியும், இசையும், அவனது அழகும், தாமரை போன்ற கண்களும் மிக்கப் பரவசம் ஊட்டுபவை. அந்த அழகை மனதில் தியானிக்கிறேன் என்கிறார் கவி.42. (पर्याकुलेन) பரபரப்புடன் கூடிய (नयनान्त-) கடைக்கண் பார்வையின் (विजृम्भितेन) விலாஸத்தாலும் (कोमल) அழகாக (दर-) சிறிது (स्मित) முறுவல் பூத்த (वक्त्रेण) வாயின் (विभ्रमेण) கவர்ச்சியாலும் (मन्द्रेण) கம்பீரமானதும் (मञ्जुलतरेण च) இனிமை மிக்கதுமான (जल्पितेन) பேச்சினாலும் (नन्दस्य) நந்தகோபனுடைய (तनयः) குமாரன் (हृदयं) உள்ளத்தை (धुनोति) கவரக்கிறான்.

கண்ணனுடைய அழகும், மருண்ட பார்வையும், புன்சிரிப்பும், இனிமையான பேச்சும் எல்லோர் உள்ளத்தையும் கொள்ளை கொள்வதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

43. समस्त - भावेः) எல்லா காரணங்களாலும் (साष्टाङ्गपातं) எட்டு அங்கங்களும் பூமியில் படும்படியாக (अभिवन्द्य) வணங்கி (सर्वान्) எல்லா (सुरेन्द्र निकरान्) சிறந்த தேவர் குழாங்களையும் (इदं एव) இது ஒன்றையே (याचे) வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். (मन्दस्मित-) புன்முறுவலால் (आर्द्र-) கசிந்து (मधुर-) இனிமையாய் விளங்கும் (आनन-चन्द्रविम्बे) சந்திர மண்டலம் போன்ற முகம் படைத்தவனும் (नन्दस्य पुण्य निचये) நந்தகோபருடைய புண்ணியத்தின் குவியல் போன்றவனுமான கண்ணனிடத்தில் (मम) என்னுடைய (भक्तिः) பேரன்பானது (अस्तु) நிலைத்திருக்கும்படி அருள் புரியுங்கள்.

இச் செய்யுளில் லீலாககர் இவ்வாறு வேண்டிக் கொள்கிறார். எல்லா தெய்வங்களையும் வணங்கி நான் கேட்டுக் கொள்வது எனக்குக் கண்ணனிடத்தில் அசையாத பக்தி வேண்டும் என்பது ஒன்றே.

44. अपहसित - सुधा - मद - अवलेपैः) தேவாமிருதத்தின் கர்வத்தை பரிஹஸிப்பது போன்ற (आर्द्र-मन्दहासैः) இனிய புன்முறுவலால் (अति सुमनोहरं) மனதிற்கு மிகவும் களிப்பூட்டுவதும்

(अपहसित) ஆயம்பாடிப் பெண்களின் (विचित्र) கண்களால் (अवलेप) விழுங்கப்படுவதும் (रमा-) லக்ஷ்மிதேவிக்கு (अयोधनं) உறைவிடமாயிருப்பதுமான (धाम) பேரொளி (नः) நம்மை (रमयतु) இன்புறச் செய்யட்டும்.

கண்ணன் மஹாவிஷ்ணுவதலால் லக்ஷ்மியின் இருப்பிடம். ஒளி மயமானவன். புன்னகை அமுதத்தைத் தோற்கடித்து விட்டது. இத்தகைய வசீகரமான உருவத்தைக் கொண்ட கண்ணனை கோபிகைகள் அன்பு மிகுதியாலும், ஆர்வ மிகுதியாலும் விழுங்குவது போல் பார்த்தனர்.

45. यत् नाभी-) எவருடைய நாபியில் உண்டான (सरसीरुह-) தாமரையின் (अन्तरपुटे) உள்ளிதழில் (विधिः) பிரம்மா (भृगायमानः) வண்டு போலானாரோ, (यद्वक्षः) எவருடைய மார்பு (कमला - विलास) லக்ஷ்மியின் விளக்கத்திற்கு (सदनं) இடமாயிற்றோ, (च) மேலும் (यत्पशुषी) எவருடைய கண்கள் (इन्दु-इनौ) சந்திரனும் சூரியனுமாயிற்றோ, (यत्-पाद-अञ्ज) எவருடைய திருடிக் தாமரையிலிருந்து (विनिः सूता) வெளிப்போந்த (सुरगदी) தெய்வநதியான கங்கை (शंभोः) சிவனுடைய (शिरोभूषणं) தலையில் ஆபரணமாயிற்றோ, (यत्-नाम-स्मरणं) எவருடைய பெயரை நினைத்தால் (दुरितं) பாவத்தை (धुनोति) விலக்குகிறதோ (सः) அந்த (केशवः) கேசவன் (नः) நம்மை (पायात्) காப்பாற்றட்டும்.

47. (सीतापते) ஸீதாபதியான ராமனே! (कोदण्डशरी) வில்லையும் பாணத்தையும் (मुहूर्तं) சிறிது நேரம் (विहाय) ஒதுக்கி வைத்து விட்டு (पाणौ) கையில் (मणिचारुवेणुम्) சிறந்ததும் அழகியதுமான புல்லாங்குழலை (गृहाण) எடுத்துக் கொள்ளும். (मायूरबह्वं च) மயிலிறகையும் (निज-अत्तमाङ्गै) உம்முடைய தலையில் சூடிக்கொள்ளும். (पश्चात् அதற்குப் பின் (त्वां) உம்மை (प्रणमामि) வணங்குகிறேன்.

க்ருஷ்ணனிடத்தில் மிகவும் பக்தி கொண்டவர் பில்வ மங்களர். ராமனை க்ருஷ்ணன் வேடம் பூண்டு வருமாறு

48. சா (சாலை) ஸாயங்காலத்தில் (சுசுமீத-சமயே) புஷ்பங்கள் மலரும்
போகையில் (வனாஸ்தே) சோலை நடுவில் (சந்திரகாச்யா) நிலவின்
பிரகாசத்தில் (சைகதே) மணற்குன்றின் மேல் (சைலோக்ய-அகர்ஷண-
அஹ்) மூவுலகையும் தன்னிடமிழுக்கும் உருப்படைத்தவனும்
(சுநர்-ரணிகா-) தேவலோக பூலோக வேசியர்களை (மோஹ)
மயங்கச் செய்யும் (அபாஹ்மீதீஸ்) கடைக்கண் பார்வையுடன்
கூடிய வடிவுடையவனும் (நவரஸமரீதே) புதிது புதிதான
ருசிநிறைந்த ஶுக்ரராவை: கேளிக்கைகளுடன் கூடிய ரோபக்யா
சஹ்: ஆயிரக்கணக்கான கோப கன்னிகைகளால் (செய்)
சூழப்பெற்றவனும் (ரஸகேலி-ரத்) ராஸக்ரிடையில் பற்றுக்
கொண்டவனும் (அதிசுபகம்) அழகு மிக்கவனும் (வச்ய-ரோபா-
கூணம்) அன்பர்களுக்கு வசப்பட்டவனுமான கோபால
கிருஷ்ணனை (அஹ்) நான் (வந்தே) வணங்குகிறேன்.

இது ராஸக்ரிடை வர்ணனையாகும்.

49. (அஹ்) விரலால் (க:) யார் (கவாட்) கதவை (புஹரதி)
தட்டுகிறது? (கூடிலே) வக்கிரப்பெண்ணே! (மாபவ:) மாதவன்
(கி வசந்த:) வசந்தருதுவா: (நோ சக்ரி) இல்லை சக்ரபாணி.
(கி குலால:) சக்ரம் சுற்றும் குயவனா? (ந ஹ் புரணிபர:)
இல்லை, இல்லை, பூமியை தாங்குபவன் (திரிஜிஹ்) இரண்டு
நாக்குப் படைத்த பாம்பா? (நாஹ் ஧ாராஹிமதீ) இல்லை, நான்
ஆற்றில் வசித்த பாம்பை அடக்கியவன். (கிமசி-சுரபதி:)
நீ சுகிராஜனுள் கருடனா? (நோ ஹரி:) குரங்கா? (இத்யேவ்)
இங்ஙனம் (ரோபக்யா-புதி வசனஜித:) கோபகன்னிகையிடம்
சம்பாஷணையில் தோற்கடிக்கப் பட்டவனான் (சக்ரபாணி:)
கிருஷ்ணன் (வ:) உங்களை (பாது) காப்பாற்றட்டும்.

இச் செய்யுள் முழுவதும் ச்வேடை (இரு பொருள்
கொண்ட சொற்களை உடையது) என்னும் அணியினை
மைமமாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. ஒரு கோபிகை
கண்ணனிடம் கோபம் கொண்டு அவனை விட்டினுள்

அஹமதிக்க மறுக்கிறார். கதவைத்திறக்கும்படி பணிவுடன்
வேண்டிக் கொள்ளும் கண்ணனையும், கோபிகையின்
கோபமான பதில்களும் மிக அழகாக லீலாசகர் ஓர்
சம்பாஷணை உருவில் இச் செய்யுளில் அமைத்துள்ளார்.
லீலாசகரின் கவித்திறமையைப் புலப்படுத்துகிறது இச்
செய்யுள்.

50. (மூரரிபு) கிருஷ்ண! (விதூ-அபிதே) விதூரர் அளித்த அன்னத்தில்
(யா ப்ரிதி:) உனக்கு எந்தப் பிரியமிருந்ததோ (கூந்தி-அபிதே)
குந்தி அளித்ததில் (யாபுரி) எந்த விதமான பிரியமிருந்ததோ
(ரோபந-மூதி) கோவார்த்தன மலையின் உச்சியில் (யாச)
ஆயர்களித்த அன்னத்தில் - எந்தப் பிரிய மிருந்ததோ, (பூயுக்)
குசேலர் அளித்த - அவலில் (யா ச) எந்தப் பிரிய மிருந்ததோ
(யசோத-அபிதே) யசோதை அளித்த (ஸந்யே) முலைப்பாலில்
(பாரதவாஜ-சமபிதே) பாரதவாஜ் முனிவரளித்த உபசாரத்தில்
(சுபரி-ததே) சுபரி அளித்த பழத்தில் யோபிதா) நேசித்த
பெண்களின் (அபுரே) உதட்டில், (மூனிபுதி-மகி-ரகிதே) முனிபத்
னிகள் பக்தியுடன் செய்த அர்ப்பணத்தில் (யா ப்ரிதி:) எந்தப்
பிரியம் இருந்ததோ (தா தா) அந்தந்தப் பிரியத்தையெல்லாம்
(அத் அபி) கிருஷ்ண கர்ணம்ருதமாகிய இதிலும் (கூர்)
செய்தருள்வாயாக.

இச் செய்யுளில் பகவான் கண்ணன் எவ்வாறு தனது
அன்பை பக்தர்களிடம் காட்டினார் என்பதை விளக்குகிறது.

பாண்டவர்களுக்காகத் தூது சென்ற சமயம் விதூரர்
அளித்த விருந்தை மிக விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டார்.

குந்தியிடம் பல்வேறு சமயங்களில் தனது கருணையைக்
காட்டினார்.

இந்திர பூசை செய்யாமல் கண்ணனுக்குப் பூசை செய்தால்
இந்திரன் கோபமுற்று பெருமழை பொழிந்தான். கோபாலர்
களை கோவார்த்தன மலையைக் குணமாக எடுத்து அவர்களை
அதன் கீழ் தங்க வைத்து மழையிலிருந்து காப்பாற்றினான்.

பூமியில் அயர்கள் அளித்த அன்னத்தை உண்பது குறிப்பி
ப்படுகிறது.

குசேலர் என்பவர் மிக்க ஏழ்மை நிலையில் இருந்தார். நண்பனான கண்ணனிடம் உதவி கேட்க வந்தார். அவனைக் காணச் சென்ற பொழுது அவலை எடுத்துச் சென்றார். கண்ணனும் நண்பன் கொண்டு வந்த அவலை உண்டு அவனுக்குப் பெரும் செல்வம் அளித்தார் என்பது புராணங்களில் கூறப்படுகிறது.

யசோதையின் குழந்தையாக பாலைப்பருகியும், பாரத்வாஜர் அளித்த விருந்தையும் உண்டுகளித்தவர் கண்ணன்.

ராமாவதாரத்தில் சபரி என்கிற பக்தைக்கு அநுக்ரஹம் செய்தார். சபரி ராமனை உபசரிக்கப் பழங்களை அளித்தாள். இந்தப் பழங்கள் நன்கு பழுத்திருக்கின்றனவா என்று தானே சுவைத்துப் பார்த்து எடுத்த பழங்களாகும். அதுவே இச்செய்யுளில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

மேலும் கோபியரிடத்தில் இவன் வைத்த அன்பும், முனிவர்களது மனைவிகளிடத்தில் இவன் காட்டிய கருணையும் லீலாககர் கூறி அத்தகைய கருணையை தனக்குக் காட்ட வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறார்.

கண்ணனது குழந்தைப்பொருவத்து லீலைகள்

லீலாககரது கிருஷ்ண கர்ணமிர்தம் என்பது ஓர் அரிய சிரு காப்பியமாகும். இது மூன்று ஸர்க்கங்கள் கொண்டது. இந்நூலில் கோகுலத்தில் கண்ணன் செய்த அழகிய அற்புதமான வியக்கத்தக்க விளையாட்டுகள் பலவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. மேலும் பிருந்தாவனத்தில் அவர் புரிந்த மாயங்கள் பலவும் இடம் பெற்றுள்ளன. இத்தகைய லீலைகளால் கவரப்பட்ட இந்நூலாசிரியர் கண்ணனது விளையாட்டுக்களை பல பாக்கள் மூலமாக நமக்கு எடுத்து உரைக்கின்றார். இச்சிறு காப்பியத்தில் கண்ணன் மனங்கவர் குழந்தை உருவாகவும், தெய்வீகமான ஆற்றல் படைத்தவராகவும் வர்ணிக்கப்படுகின்றார். பாண்டவர்களது அரசியல் முறைகளில் ஆலோசகராகவோ அல்லது பகவத்கீதையின் வாயிலாக தத்துவ உபதேசம் செய்த பரம்பொருளாகவோ இவர் இச்சிறு நூலில் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆயினும் ஆங்காங்கு இவரே பரம்பொருள் என்று ஆசிரியர் நமக்கு உணர்த்துகிறார்.

கடவுளை சிறு குழந்தை உருவில் வர்ணித்து அக்குழந்தையின் செயல்களை சுவையாக சித்தரித்து நமது மனத்தில் பக்தியை வளர்ப்பது இந்து மதத்தில் ஓர் குளிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். பெரும்பாலும் வேறு மதத்தில் காணப்படாத கருத்தாகும். இந்து மதத்தில் லீலை என்பது கடவுளது செயலாகும். அகரனை வெல்வதோ அல்லது உலகத்தை உண்டாக்குவதோ அல்லது உலகத்தைக் காப்பதோ எல்லாமே கடவுளது லீலைகள் ஆகும். லீலை என்பது எளிதாகச் செயலாற்றும் முறையாகும். இத்தகைய லீலைகளை கண்ணனது வரலாற்றில் முழுமையாகக் காணலாம். இந்து சமய கடவுள்களில் இவர் சிறப்பான லீலைகள் புரிந்தவர்களில் முதன்மை இடம் வகிக்கின்றார். இவரது விளையாட்டுக்கள் அல்லது லீலைகள் பல வகையானது தொடர்ச்சியாக உள்ளது மேலும் தெளிவாகவும் அமைந்துள்ளது.

ஆயர் குலச்சிறுவனான கண்ணனது கதை ஹரிவம்சம், விஷ்ணுபுராணம், பாகவத புராணம் முதலியவகைகளில் காணப்படுகின்றது. இவையாவும் கண்ணனது பிறவியையும் அவன் இடைச்சேரியில் குழந்தை உருவில் செய்த விளையாட்டுக்களையும் மேலும் பாண்டவர்களுக்கு செய்த உதவியையும் விரிவாகவும் சுவையாகவும் கூறுகின்றன. புராணங்களில் கூறப்படும் கண்ணன் ஓர் தூதுவராகவும், தத்துவங்களை எடுத்துரைக்கும் ஆசானாகவும் காண்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் பிருந்தாவனத்தில் தோன்றிய இச்சிறு குழந்தை செய்த விளையாட்டுக்கள் பலப்பல. துவாரகையில் வசித்த கண்ணனே ஒரு இல்லறத் தலைவராகவும் அரசனாகவும் காணப்படுகின்றார். பிருந்தாவனத்தில் கட்டுப்பாடு ஏதுமின்றி இவன் நிகழ்த்திய அற்புதங்கள் பல. இந்திய நாட்டில் கண்ணனை குழந்தை உருவில் வைத்துப் போற்றுவதை நாம் காணலாம். மேலும் மேற்கூறிய புராணங்கள் அன்றி கண்ணனது பாடல்களைக் கூறும் சிறு காவியங்களும் பக்திப் பாடல்களும் பல உள்ளன. இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை நாராயண பட்டத்ரியினது நாராயணீயம், கிருஷ்ணலீலா தரங்கிணி, மீராபாய், சூர்தாஸ் இவரது ஹிந்திப் பாடல்கள், கன்னடத்தில் தாஸர்களது பதங்கள், தமிழில் திருவாய்மொழி முதலியவை.

வங்கதேசத்தில் வைணவ மரபுப்படி கண்ணனது மூன்று பருவ லீலைகள் கூறப்படுகின்றன. குழந்தைப் பருவம், பீரஸ்ட (5 முதல் 10 வயது வரை), கிசோர (10 முதல் 15 வயது வரை).

இத்தகைய சிறப்புமிகூந்த கண்ணனது லீலைகள் கிருஷ்ண கர்ணமிருதத்தில் பல பாடல்களில் கூறப்பட்டு உள்ளன.

தவமும் குழந்தையின் நிலையை பல புராணங்கள் கூறுகின்றன. அது போலவே இந்நூலிலும் கண்ணனது இத்தகைய விளையாட்டு எடுத்துக் கூறப்படுகின்றது. பின் வரும் பாட்டில் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

முழங்கால்களால் தவமும் சிறு குழந்தை கண்ணன் இயற்றினவர்கள் இழைத்த தரையில் தனது பிம்பத்தைக் காண்கிறான். அதையும் ஒரு குழந்தை என்றெண்ணி பிடிக்க முயலும் போது கைக்கு கிட்டாததால் மனம் கலங்கி தாயின் முகத்தைப் பார்த்து அழுகின்றான். இவ்வாறு வர்ணிக்கின்றார் லீலாசகர். இதே கருத்தை சூர்தாஸரும் தனது பாடல் ஒன்றில் எடுத்துரைக்கின்றார். தண்டைகள் ஒலிக்க கை வளையல்கள் சப்தமிட பலராமரும், கண்ணனும் தவழ்ந்து வருவதை பாகவத புராணம் வர்ணிக்கின்றது. பாதத்தின் பெருவிரலைச் சுவைப்பது குழந்தைகளது ஓர் விளையாட்டாகும். இது மற்றொரு பாடலின் கருத்தாக அமைந்துள்ளது. தாமரை போன்ற கைகளால், தாமரை போன்ற பாதத்தின் பெருவிரலை, தாமரை போன்ற வாயில் வைத்துச் சுவைக்கும் ஆலின் இலையின் நடுவில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் கண்ணனை எனது மனத்தில் நிறுத்தி வந்தனை செய்கிறேன் என்கிறார் லீலாசகர். சூர்தாஸரும் கண்ணனது இத்தகைய நிலையை புகழ்ந்துரைக்கிறார்.

கண்ணனுக்கு வெண்ணையை உண்பதில் உள்ள ஆர்வம் எல்லோரும் அறிந்த ஒன்றே. இவ்வாறு வெண்ணையைக் கவர்ந்துண்பதை பல பாடல்களில் நாம் காண்கிறோம். பாகவத புராணத்தில் மிகவும் விரிவாக கண்ணன் வெண்ணை திருடுவதை நமக்கு வழங்குகிறார். லீலாசகரும் அத்தகைய பல காட்சிகளை கருத்தாக வைத்து பாடல்கள் புனைந்துள்ளார். கண்ணன் வெண்ணைய் மட்டும் திருடுபவன் அல்ல. சில சமயங்களில் அதை முகத்திலும் தடவிக் கொண்டு விடுகிறான். அத்தகைய காட்சியையே லீலாசகர் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார். वदने नवनीत गन्धवाहम् என்று अन्तर्गृहे कृष्णम् अवैश्य चोरम् இப்பாடலில் கண்ணன் வெண்ணைய் திருடுவதைக்கண்டு ஒரு இடைச்சியானவன் கதவைத் தாளிட்டு யசோதையிடம் சென்று முறையிட விரும்புகின்றான். ஆயினும் அங்கும் உரலில் கட்டுண்ட ஒரு கண்ணனைக் கண்டு கலவரமடைகின்றான். சூர்தாஸரும் கண்ணன் வெண்ணைய் திருடும் காட்சியை ஒரு பாடலில் திறம்பட வழங்குகின்றார். இது பின் வருமாறு:

கண்ணன் இறைப் பெண்ணின் விடிவன் மட்டுந்து
வெண்ணெயைத் திருடுகிறான். அம்மயம் அவ்வி த்தே வந்த
ஆயர் குலப் பெண்மணி மறைந்திருந்து கவனிக்கின்றான்.
கண்ணன் இரத்தினங்கள் இழைத்த தூளில் தனது உருவத்தைக்
கண்டு அந்த உருவத்திற்கும் வெண்ணெயை வழங்கி அந்த
உருவத்துடன் உரையாடத் தொடங்குகிறான். இதைக் கண்டு
ஆயர்குல நங்கை நகைக்கின்றாள். அவ்வொலி கேட்டு கண்ணன்
அவ்விடத்தை விட்டு ஓடி விடுகின்றான்.

பூதனை, சாணூ ரன் முதலிய அரக்கர்களைக் கென்றதும்,
கோவர்த்தன மலையை குடைபோல் தூக்கி எடுத்ததும், காட்டுத்
தீயை விழுங்கியதுமாகிய பல விந்தைச் செயல்கள், புராணங்க
ளில் கூறப்பட்டுள்ளது. இடைச் சிறுவர், சிறுமியர்களுடன்
விளையாடி வழிப்போக்கர்களுக்கு விளையாட்டாக இன்னல்களை
உண்டாக்கி குழலில் அமுதமழை பெய்து ஆயர் குலத்தைக்
களிப்பித்து இடைக்குலத்திலுள்ளோர் எல்லோரையும், கண்ணன்
மகிழ்ச்சியூட்டி வந்தான். இத்தகைய சிறப்புச் செயல்கள் பல
கிருஷ்ண கருணாமிருதத்தில் உள்ள பாடல்களின் கருத்தாக
அமைந்துள்ளன.

அரக்கி பூதனையைக் கொன்றதை பின் வரும் சொற்களால்
கூறுகிறார் கவிஞர். “பூதநாரி - चरणोदक - धौतः பூதனையைக்
கொன்றவருடைய பாதங்களிலிருந்து உண்டாகும் (பெருகும்)
கங்கையினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவனான நான்” என்கிறார்
கவிஞர்.

யமுனையில் நீராடிக் கொண்டிருந்த ஆயர் குலப் பெண்களின்
ஆடைகளைக் கவர்ந்து ஒளித்ததை மற்றொரு பாடலில் கூறுகின்
றார். देवः पायात्पयसि विमले “இடைக்குலப் பெண்களின் ஆடைகளை
எவர் கவர்ந்து சென்றாரோ அவள் நம்மைக் காப்பாற்றட்டும்.”

கோவர்த்தனம் என்னும் மலையைக் குடையாகப் பிடித்து
ஆயர்களைக் காப்பாற்றியது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும்.
இது பாகவதத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது. லீலாசுகர் இத்தகைய

செயலைக் கண்ணன் மிக எளிதில் செய்து முடித்ததாகக்
குறிப்பிடுகின்றார். गोवर्धनोद्धरण-केलिकृतप्रयासे கண்ணன் வேயங்கு
ழல் ஊதுவதில் மிகுந்த வல்லமை உள்ளவர். இந்த இன்னிசையில்
கட்டுண்டு ஆயர்குலப் பெண்மணிகளும், சிறுவர்களும் மற்றும்
ஆவினங்களும் மகிழ்ச்சியடைந்தன என்பன எல்லோரும்
அறிந்ததே. இதைப் பற்றிய குறிப்புகள் இச்சிறு காவியத்தில்
ஆங்காங்கு காணக்கிடைக்கின்றன. मुरलीकेयिनिनदाः (குழலோசை
யின் எதிரொலி); लीलामुरलीरवामृतम् (அமுதத்துக் கொப்பான
குழலிசை) निम्बाधरापूरितवेणुनादम् (கொவ்வைக் கனி போன்ற
இதழ்களிலிருந்து பிறக்கின்ற குழலோசை) குழலிசையை
வர்ணிக்கின்ற இரண்டு பாடல்களின் கருத்து பின் வருமாறு.
ஒரு பாட்டில் கண்ணன் குழல் ஊதுவதை இவ்வாறு வர்ணிக்கின்
றார் லீலாசுகர். विवराण्यस्य सलीलमञ्जुलीभिः मुहुरनयम् मुहुर्विवृण्वन् குழலை
வாயினருகே வைத்து அதில் உள்ள துவாரங்கள் விரல்களால்
மூடியும், திறந்தும் பாங்குற இசைமழை பொழிந்தார் என்று
கூறுகின்றது. இப்பாடல் மற்றொரு பாடலில் குழலைக் கண்ணனி
டம் தூது போகமாறு கூறுகின்றார் கவி. अयि मुरलि मुकुन्दस्मेर
वक्तारजिन्द असन मधुरसज्ञे । “முகுந்தனது புன்சிரிப்புத் தவமும்
முகத்தில் வாயிலிருந்து எழும் காற்றின் இன்கவையறிந்த
குழலே! உன்னை நான் வணங்கி வேண்டிக் கொள்கிறேன்!
கண்ணனது செவியில் எனது அவல நிலையை யாரும்
அறியாதவண்ணம் கூறுவாயாக”.

கண்ணன் மாடுகளை (ஆவினங்களை) மேய்ச்சலுக்கு ஓட்டிச்
செல்லுங்கால் அவனது சுருண்ட குழலில் படிந்த புழுதியையும்,
மாலை நேரங்களில் ஆவினங்களை அவரவரது இல்லங்களில்
கட்டிவிட்டுச் சென்ற காட்சியையும் குறிப்பிடுகின்றன சில
பாக்கள்.

இவ்வாறு கண்ணனது இளமைப் பருவத்து விளையாட்டுக்
களை லீலாசுகர் கிருஷ்ண கர்ணாமிருதத்தில் நமக்கு எடுத்துரைக்
கின்றார். ஒரு செய்யுளில் கண்ணன் கோகுலத்தில் வளருங்கால்
செய்த லீலைகள் பலவற்றை பின் வருமாறு விளக்குகிறார்.

‘अपीरमालोकिताम् आरजलितम् । कल्यण्यस्य मनुष्येण पार्श्वे
 சிறு குழந்தையாயிருந்த பொழுது, அவனது மழலைமொழி,
 தளர்நடை, ஆரத்தமுவுதல், புன்சிரிப்பு இவ்வாறு வளரும்
 குழந்தையின் பல்வேறு நிலைகளைச் சித்தரிக்கின்றது இப்பாடல்.

க்ருஷ்ண கர்ணம்ருதம்

(கருத்துக்கள்)

1. அழகை வர்ணிக்கும் செய்யுட்கள் 3, 6, 7, 35, 39, 40, 41, 42.
2. கடைக்கண் பார்வை 4.
3. புல்லாங்குழல் 5, 11
4. பக்தி 9, 34
5. கண்ணனைக்காணாத நாளெல்லாம் விணை 5
6. பரம்பொருள், உபநிஷத் தத்வம் 10, 13, 14, 16, 17, 25, 27, 35, 36, 37, 38.
7. லீலாசுகரது க்ருஷ்ணபக்தி 15.
8. ராஸகர்நிட 18, 48.
9. பாரிஜாத மலர் கொணர்தல் 19
10. பசுக்களைக் காத்தல் 20
11. கோவர்தன மலை எடுத்தல் 23.
12. கோபிகைகளின் பாசம் 25.
13. கனவு 27, 32.
14. குழந்தைப் பருவ விளையாட்டுக்கள் 21, 22, 28, 29, 30, 46,

இம் காட்டி விளக்கமாக எழுதுதல் (ம. ம.)

மாணவன் (மாணவன்)

இது உபதேச மாலை என்னும் பாடப் பகுதியில் வருகின்றது.

எந்தச் சிறுவனுக்கு அவனது தாயோ, தந்தையோ கல்வி கற்பிக்கவில்லைவெயா அவனுக்கு அவ்விருவரும் எதிரிகளாவார்கள். ஏனெனில் அவையின் நடுவே அம்மகன் திகழமாட்டான். ஏனென்றால் அவன் கல்வி பயிலாததே. அவன் அன்னப் பறவைகளிடையே உள்ள கொக்கு போல் ஆகிறான் என்பது பொருள்.

எவன் ஒருவனுக்கும் கல்வி மிகமிக அவசியமானது. பெற்றோர்கள் தம் பிள்ளைகளுக்கு செல்வத்தை சேர்த்து வைத்தும் பயனில்லை. கல்வி என்னும் அரிய செல்வத்தை அப்பெற்றோர்கள் அம்மகனுக்கு அளிக்கத்தவறின் அவர்கள் பெற்றொரின் இலக்கணங்களிலிருந்து தவறி அவனுக்கு எதிரிகளாக ஆகின்றார்கள். ஆகவே கல்வி மிக்க அவசியமானது என்பதை ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

पादं कालक्रमेण च

இப்பாடலானது உபதேசமாலை என்னும் பாடப் பகுதியில் வருகிறது.

ஒரு மாணவன் தான் கற்கும் கல்வியில் ஒரு கால் பங்கை தனது ஆசிரியரிடமிருந்தும், மற்றும் ஒரு கால் பங்கை தனது சக மாணவர்களிடமிருந்தும் மீதியை நாளடைவிலும் பெற்று தனது கல்வியறிவை பூர்த்தி செய்கின்றான். இவ்வாறே அவனது கல்வியறிவு முழுமையடைகிறது என்பது கருத்து.

ஒரு மாணவன் கல்வி கற்கும்போது தனது புத்தி கூர்மையிலும், ஆசிரியர்களிடமிருந்தும், மாணவர்களிடமிருந்தும் தனது முக்கால் பங்கு கல்வியறிவைப் பெற்ற போதிலும் தன் கல்வியறிவைப் பூர்த்தி செய்ய அவன் நாளடைவில் தனது

அனுபவத்தால் தான் மீதமுள்ள கால் பங்கைப் பெறமுடியும். வாழ்க்கையில் ஒரு மாணவன் கல்விக் கழகங்களில் கற்று விட்டால் மட்டுமே அவன் தனது கல்வியறிவில் முழுமையடைந்து விட்டதாகக் கூறமுடியாது.

காலம் செல்லச் செல்ல அவனது வாழ்க்கையில் அவனுக்கு ஏற்படும் இன்ப துன்பங்களிலிருந்து அனுபவபூர்வமாக கால்பகுதி அறிவை அவன் பெற்று அறிஞனாகிறான் என்பதை ஆசிரியர் கூறுவதிலிருந்து நாம் அறிகிறோம்.

वरं सर्पो न दुर्जनः

இது உபதேசமாலை என்னும் பாடப்பகுதியில் வருகின்றது.

ஓயாமல் துன்பம் விளைவிக்கும் கொடியவன் எப்படிப்பட்டவன் என்பதை ஆசிரியர் விளக்குங்கால் இவ்வாறு கூறுகின்றார்.

பாம்பிற்கும் தீயவனுக்கும் இடையில் பாம்பே மேலானது. ஏனெனில் பாம்பானது விதி வசத்தால் கடிக்கிறது. ஆனால் கொடியவன் ஒவ்வொருகணமும் துன்புறுத்துகின்றான் என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

நமக்கு விதிவசம் என்று ஒன்றிருப்பதாலேயே பாம்பு நம்மைத் தீண்டுகிறது. அதுவும் ஏதேனும் ஒரு தருணத்தில் மட்டுமே அதன் இலக்குக்கு நாம் ஆளாகிறோம். ஆனால் கொடியவன் எந்த நேரமும் ஓயாமல் நமக்கு தொந்தரவும், தொல்லையும் தருகிறான். இதை வைத்துப் பார்க்கும் போது கொடிய மனிதனைவிட பகுத்தறிவற்ற பாம்பினமே மேலானது என்று ஆசிரியர் கூறுகின்றார்.

गतानुगतिको लोको न लोकः पारमार्थिकः ।

இப்பாவானது உபதேசமாலை என்னும் பாடப்பகுதியில் வருகின்றது. இச் செய்யுளில் மக்களின் அறியாமையை ஆசிரியர் கூறுகின்றார்.

ஒருவன் செய்யும் தீயச் செயலைக் கண்டு மற்றொருவனும் அச்செயலையே செய்கிறான். உலகின் மக்கள் ஒருவரையொருவர் குருடர்கள் போல் பின்பற்றுகின்றனர். மக்கள் உண்மையை ஆய்ந்தறியாமல் செயலில் ஈடுபடுகின்றனர்.”

ஒருவன் ஒரு காரியத்தைச் செய்யும் போது மற்றொருவன் அதை காண்கிறான். அச்செயல் தீயதோ, நற்செயலா என்பதையும் றியாமல் சற்றும் யோசியாமல் அத்தீயவன் சென்ற வழியைப் பின்பற்றி, குருடன் போல் அத்தீய செயலையே செய்கிறான். இவ்வாறு தீய காரியங்களையே ஒவ்வொருவரும் செய்ய முற்படின் நற்காரியங்கள் செழித்தோங்க வழிவகை ஏது?

ஆகவே மக்கள் எந்த ஒரு காரியத்தை செய்ய முற்படுமுன்னும் அக்காரியத்தை ஏன், எதற்கு செய்கிறோம் அதன் விளைவு எவ்வாறமையுமென்ற கேள்வியைத் தனக்குத் தானே கேட்டுக் கொண்டால், உண்மை நிலை தோன்றவே, தீயகாரியங்களைச் செய்ய மனம் இடம் தராதபடி நற்காரியங்களை செய்வார் என்பதை ஆசிரியர் இப்பாடலின் மூலம் உட்கருத்தை விளக்குகிறார்.

பாப பத்தகத்தில் அடிப்படையில் புணரியல் :

புணரியல் உயிரொழுத்து

பர	+	உபகார:	=	பரோபகார:
பர	+	அபகார:	=	பராபகார:
அருண	+	அருண	=	அருணாரூண
வக்த்ர	+	அரவிந்ந	=	வக்த்ராரவிந்ந
பலானி	+	அவசித்ய	=	பலான்யவசித்ய
தானி	+	ஆதாய	=	தான்யாதாய
கர்மணி	+	அவிப்நம்	=	கர்மண்யவிப்நம்
இதி	+	அவீமி	=	இத்யவீமி
ந	+	அஹம்	=	நாஹம்

மெய்யெழுத்து

தத்	+	ச	=	தச்ச
யத்	+	சாபலம்	=	யச்சாபலம்
பட்	+	எதே	=	படேதே
விப்நாம்யத்	+	விபுல	=	விப்நாம்யத்விபுல
ச்யாத்	+	தீவேன	=	ச்யாதீவேன
தத்	+	வேணுநாடனபரம்	=	தத்வேணுநாடனபரம்
உபநிஷத்	+	அர்த்தம்	=	உபநிஷதர்த்தம்
சேதாத்	+	விலோக்ய	=	சேதாத்விலோக்ய

அவக்ரஹம்

பூய:	+	அபி	=	பூயோ஽பி
பய:	+	அந்யேயு:	=	பயோ஽ந்யேயு:
சுரான்த:	+	அபவத்	=	சுரான்தோ஽பவத்
கா	+	அபி	=	கா஽பி
ஹஸ்த:	+	அபி	=	ஹஸ்தோ஽பி

சேவதே	+	அஸ்மான	=	சேவதே஽ஸ்மான
பூரித:	+	அயம்	=	பூரிதோ஽யம்
அத:	+	அயம்	=	அதோ஽யம்

விஸங்கம்.

சிசோ:	+	ஜனனி	=	சிசோர்ஜனனி
பூவேயு:	+	இவ	=	பூவேயுரிவ
பூரிதி:	+	அவர்த்த	=	பூரிதிர்அவர்த்த
நினதே:	+	வேணும்	=	நினதேவேணும்
பக்தி:	+	தவயி	=	பக்திஸ்த்வயி
க:	+	தவம்	=	கஸ்த்வம்

Infant Reader – சில வினேச்சொற்கள்

நிகழ்காலம் — ஆத்மனேபதம்

இயதே	இயேதே	இயந்தே	Lesson 10.
ஜாயதே	ஜாயேதே	ஜாயந்தே	Lesson 10.
வர்ததே	வர்தேதே	வர்தந்தே	Lesson 11.
வித்யதே	வித்யேதே	வித்யந்தே	Lesson 11.
புரகாசதே	புரகாசேதே	புரகாசந்தே	Lesson 12.
த்யோததே	த்யோதேதே	த்யோதந்தே	Lesson 13.
புரவர்ததே	புரவர்தேதே	புரவர்தந்தே	Lesson 27.
கூரியதே	கூரியேதே	கூரியந்தே	Lesson 28.
புரார்த்தயதே	புரார்த்தயேதே	புரார்த்தயந்தே	Lesson 24.

நிகழ்காலம்

அஸ்தி	ஸ்த:	ஸந்தி	Lesson 15.
கரோமி	கூர்வ:	கூர்மி:	Lesson 15.

நிகழ்காலம் :

क्रीडिष्यति क्रीडिष्यतः क्रीडिष्यन्ति Lesson 18.

व्रजिष्यति व्रजिष्यतः व्रजिष्यन्ति

भविष्यति भविष्यतः भविष्यन्ति Lesson 24.

Imperfect இறந்தகாலம்

अताडयत् अताडयताम् अताडयन्

अनिन्दत् अनिन्दताम् अनिन्दन्

अगच्छत् अगच्छताम् अगच्छन्

अदापयत् अदापयताम् अदापयन्

Imperative ஏவல்

स्पृश स्पृशतम् स्पृशत

कुरु कुरुतम् कुरुत

स्मर स्मरतम् स्मरत

भज भजतम् भजत

त्यज त्यजतम् त्यजत

उपविशतु उपविशताम् उपविशन्तु

Perfect இறந்த காலம்

जगाम जग्मतुः जग्मुः

बभूव बभूवतुः बभूवुः

Krishnakarnamrita வினைச்சொற்கள்.

நிகழ் காலம் (பரஸ்மைபதம்)

ஒருமை

இருமை

பன்மை

स्मरामि

स्मरावः

स्मरामः

स्मरति

स्मरतः

स्मरन्ति

समाकर्षति

समाकर्षतः

समाकर्षन्ति

वदति

वदतः

वदन्ति

नयामि

नयावः

नयामः

लीलयामि

लीलयावः

लीलयामः

हरामि

हरावः

हरामः

प्रणमामि

प्रणमावः

प्रणमामः

अस्मि

स्वः

स्मः

करोमि

कुर्वः

कुर्मः

நிகழ்காலம்

ஆத்மனேபதம்

ஒருமை

இருமை

பன்மை

भजे

भजावहे

भजामहे

याचे

याचावहे

याचामहे

वन्दे

वन्दावहे

वन्दामहे

कुरुषे

कुर्वाधे

कुरुध्वे

लभते

लभेते

लभन्ते

सेवते

सेवेते

सेवन्ते

दृश्यते

दृश्येते

दृश्यन्ते

विजयते

विजयेते

विजयन्ते

SECTION - A

பதங்களை வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுதல்

1. ச: அதிவ பटु: । அவன் மிகுந்த திறமைசாலி
2. ராம: ப்ரஹ் தனம் அर्जति स्म । ராமன் மிகுந்த செல்வம் (மிக்க செல்வம்) சம்பாதித்து வந்தான்.
3. प्रायेण सर्वे वृक्षाः वसन्तसमदे पुष्पयन्ति । பெரும்பாலும் எல்லா மரங்களும் வசந்த காலத்தில் பூக்கின்றன.
4. द्वौ माणवकौ कलहं कर्तुम् आरभेताम्; அதிரண்டு उपाध्यायः आगतः । இரண்டு மாணவர்கள் சண்டையிடத் துவங்கினார்கள்; இதற்கிடையில் ஆசிரியர் வந்தார்.
5. धेनवः केवलं तृणानि भक्षयन्ति, तथापि मधुरं क्षीरं यच्छन्ति । பசுக்கள் புற்களை மட்டும் தின்கின்றன; இருந்தாலும் கவையான பாலைக் கொடுக்கின்றன.
6. बाल्यात् प्रभृति अहम् अत्र वसामि । சிறு குழந்தைப்பருவம் முதல் நான் இங்கு வசிக்கிறேன்.
7. अजाः स्वयमेव प्रचाराय गच्छन्ति प्रत्यागच्छन्ति च । ஆடுகள் தாங்களாகவே மேய்ச்சலுக்குச் செல்கின்றன, திரும்பி வருகின்றன.
8. न केवलं स बुद्धिमान् किंतु उद्यमी च । அவன் புத்திசாலி மட்டுமல்ல, முயற்சியுடையவனும் ஆவான்.
9. रामः यद्यपिबुद्धिमान् तथापि अलसः । ராமன் புத்திமான் ஆனாலும் சோம்பேறி
10. यदि सम्यक् पठिष्यसि तर्हि श्रेयः प्राप्स्यसि நீ நன்றாகப் படிப்பாயாகில் அப்பொழுது புகழை அடைவாய்.
11. यत्र धूमः तत्र अग्निः । எங்கு புகையோ அங்கு நெருப்பு.

Imperative எவல் வினை

कथय	कथयतम्	कथयत
कुरु	कुरुतम्	कुरुत
भवतु	भवताम्	भवन्तु
रमयतु	रमयताम्	रमयन्तु
अस्तु	स्ताम्	सन्तु

Imperfect Past இறந்த காலம்

आश्रयेथाः	आश्रयेथाम्	आश्रयध्वम्
आसीत्	आस्ताम्	आसन्

Perfect Past இறந்த காலம்

जगाम	जग्मतुः	जग्मुः
रुरोद	रुरुदतुः	रुरुदुः

12. யதா ராஜா ததா ப்ராஜா: | அரண் எவ்வழியோ அவ்வழி மக்கள்.
13. ராமேண ஸஹ சீதா வனம் அகஞ்சத் | ராமனுடன் சீதை காட்டிற்குச் சென்றாள்.
14. ஧ேயேண வினா ந லக்ஷ்மீ: | தைர்யமில்லாமல் செல்வம் இல்லை.
15. ஹ: ஹ: க்ராமம் அகஞ்சம் | நான் நேற்று க்ராமத்திற்குச் சென்றேன்.
16. ஸ்: ராம: அகமிஷ்யதி | நானே ராமன் வருவான்.
17. அஃ அஃ: அஃ: அஃ: | இன்று வெய்யில் மிக அதிகம்.
18. இதானீம் க்ரீஷ்மகால: | இப்பொழுது கோடை காலம்.
19. அலம் ப்ரேன | பயம் போதும்.
20. அஸத்யம் மாவத் | பொய் பேசாதே.
21. ஸ: க்ராமம் ப்ரதி கஞ்சதி | அவன் க்ராமத்தை நோக்கிச் செல்கிறான்.
22. ப்ராயேண லோக: கதானுகதிக: | பெரும்பாலும் மனிதர்கள் ஒருவரை ஒருவர் குருடர்கள் போல் பின்பற்றுகின்றனர்.
23. ப்ரதிதினம்: தேவாலயம் கஞ்சதி | தினந்தோறும் அவன் கோவிலுக்குச் செல்கிறான்.
24. ப்ரத்யஹம் அஹம் க்ரீடாஹ்ணம் கஞ்சாமி | தினந்தோறும் நான் விளையாட்டு மைதானத்திற்குச் செல்கிறேன்.
25. ப்ரேகா: உச்சை: ரதந்தி | தவளைகள் உரக்கக் கத்துகின்றன.

SECTION - B

1. ப்ரதி to towards Acc. छात्रः कलाशालां प्रति गच्छति ।
2. அந்தரேண except, without हरिमन्तरेण न सुखम् ।
(Except Hari happiness is not possible)
3. வினா without Acc. सः सहोदरं विना अन्नं न खादति ।
Instr. विनयेन विना का श्रीः ?
Abl. जलात् विना जीवनं दुष्करम् ।
4. ஸஹ with Instr. रामः कृष्णेन सह गच्छति ।
5. ஸமம் with Instr. पिता पुत्रेण समं कुत्र गच्छति ।
6. ஸாகம் with Instr. नृपः सचिवैः साकं आलोचयति ।
7. ஸார்பம் with Instr. सीता रामेण सार्धं वनं गच्छति ।
8. அலம் enough of away अलं भयेन । अलं विवादेन ।
with Instr. अलं विषदेन ।
9. கृतம் " कृतं अत्यादरेण । कृतं परिहासेन ।
10. நம: salutations. रामाय नमः । कृष्णाय नमः ।
Dative सीतायै नमः ।
11. ஸ்வஸ்தி " स्वस्ति प्रजाभ्यः ।
12. ஸ்வாஹா " अग्नये स्वाहा ।
13. ஸ்வஹா " पितृभ्यः स्वधा ।
14. ப்ரஹ்மிதி wards since शैशवात् प्रभृति अत्रैव वसामि ।
Ablative

15. बहिः outside गृहात् बहिः आगच्छ ।
 16. ऋते except without सत्यात् ऋते न धर्मः ।
 17. आ From, till आ बालयात् सः क्रूरः ।
 18. उपरि about genitive प्रासादस्य उपरि गच्छामि ।
 19. अधः beneath नरः वक्षस्य अधः तिष्ठति ।
 20. अग्रे before genitive सः गृहस्य अग्रे तिष्ठति ।
 21. अन्तः inside गोपालः गृहस्य अन्तः पठति ।

I Exercises in Translation from Tamil to Sanskrit and Sanskrit to Tamil.

அடைப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சரியான சொல்லை எடுத்து எழுதவும்

I

1. बालकः किं पठति ? (फलम्, पुस्तकम्)
 2. सारथिः किं नयति ? (रथम्, ग्रामम्)
 3. पिता कुत्र गच्छति ? (नगरम्, अश्वम्)
 4. पुरुषः किं खादति ? (फलम्, वनम्)
 5. रामः किं पिबति ? (जलम्, वनम्)
 6. नृपः कुत्र गच्छति ? (देशान्तरम्, नौकाम्)
 7. अश्वः किम् चरति ? (तृणम्, फलम्)
 8. बालः किम् आनयति ? (पुष्पम्, वृक्षम्)
 9. कृषकः किं वपति ? (बीजम्, पत्रम्)
 10. सः किं लिखति ? (पत्रम्, नृणम्)

II Fill up the blanks with suitable verbs.
 पठति, खादति, पिबति, गच्छति, वपति, धावति ।

1. पुरुषः फलम् ——— ।
 2. बालकः पुस्तकम् ——— ।
 3. मोहनः विद्यालयम् ——— ।
 4. अश्वः शीघ्रं ——— ।
 5. कृषकः बीजं ——— ।
 6. सीता जलं ——— ।

III. சமஸ்கிருதத்தில் மொழிபெயர்க்கவும்

1. ராமன் பழம் சாப்பிடுகிறான்.
 2. பையன் புத்தகம் படிக்கிறான்.
 3. சுரசன் விட்டிற்குப் போகிறான்.
 4. சிறுமியர் மலர்களைக் கொண்டு வருகின்றனர்.
 5. அரசன் குதிரையின் மேல் ஏறுகிறான்.
 6. குழந்தை சந்திரனை அழைக்கிறது.
 7. மலர்கள் மலர்கின்றன.
 8. கண் துடிக்கிறது.

II. சமஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்

1. அவர்கள் இருவர் செல்கிறார்கள்.
 2. நீங்கள் இருவரும் ஓடுகிறீர்கள்.

3. இரண்டு மாணவர்கள் ஒரு புத்தகத்தைப் படிக்கின்றனர்
4. அவர்கள் இருவர் கடவுளை வணங்குகின்றனர்.
5. நாங்கள் இருவரும் சாப்பிடுகிறோம்.
6. நீங்கள் இருவரும் தண்ணீர் குடிக்கிறீர்கள்
7. இரண்டு சிறுமிகள் நாட்டியம் ஆடுகிறார்கள்
8. நாங்கள் இருவரும் விட்டிற்குச் செல்கிறோம்.
9. அவர்கள் இருவரும் பேசுகிறார்கள் (பெண்பால்)

III. சம்ஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்

1. நான் ஒரு ஆட்டைப் பார்க்கிறேன்
2. நீங்கள் இருவரும் பள்ளிக்குச் செல்கிறீர்கள்
3. அவன் ஒரு கடிதம் எழுதுகிறான்.
4. ஒரு பறவை தான்யத்தைத் தின்கிறது.
5. ராமன் புத்தகம் படிக்கிறான்.
6. சிருவன் கடிதத்தை படிக்கிறான்.
7. சீதை ஆகாரம் சாப்பிடுகிறாள்.
8. மயில் பாம்பை உண்கிறது.
9. நான் இரண்டு அன்னப் பறவைகளைப் பார்க்கிறேன்.
10. ராமன் கோவிலுக்குச் செல்கிறான்.
11. நாங்கள் இருவரும் கடவுளை வணங்குகிறோம்.
12. அரசன் நாட்டைக் காக்கிறான்.
13. அவர்கள் ஆசிரியரைப் பார்க்கிறார்கள்.

14. நாங்கள் பறவையைப் பார்க்கிறோம்.

15. நீ உண்மையைப் பேசுகிறாய்.

16. அவர்கள் இருவரும் பாலை அருந்துகின்றனர்.

IV தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்.

1. अहं हस्तेन पत्रं लिखामि ।
2. भक्ताः पुष्पैः रामं पूजयन्ति ।
3. ते नैत्राभ्यां चन्द्रं पश्यन्ति ।
4. आवां कन्दुकेन क्रीडावः ।
5. कृपकाः हस्तेन बीजानि वपन्ति ।
6. यूथं पापेन नश्यथ ।
7. अहं शकटेन गृहं गच्छामि ।
8. ते क्षेपण्या नौकां क्षिपन्ति ।
9. त्वं पुष्पेण देवं पूजयसि ।

10. जनः नेत्राभ्यां पश्यति ।

11. तटाकः पुष्पैः लसति ।

12. गजः करेण जलं पिबति ।

13. वयं मित्रेण सह चित्रं पश्यामः ।

14. नारी पत्या विलसति ।

V தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும் :

1. रामः कृष्णाय पुस्तकं यच्छति ।

2. अहं अध्ययनाय पाठालयं गच्छामि ।

3. कृष्णः पित्राय पत्रं लिखति ।
4. भक्ताः सुखाय ईश्वरं पूजयन्ति ।
5. पत्रहारः कृष्णाय पत्रं यच्छति ।
6. वयं वृक्षाय जलं नयामः ।
7. नरः मोक्षाय देवं पूजयति ।
8. पिता पुत्राय कृप्यति ।
9. यजमानः भृत्याय कृप्यति ।
10. बालकाय मोदकं रोचते ।
11. कृषकः धान्याय बीजं वपति ।
12. त्वं भोजनाय गृहं गच्छसि ।
13. मित्राय पुस्तकं नयसि ।
14. गुरुः शिष्याय पाठं शिक्षयति ।

VI. சம்ஸ்கிருதத்தில் மொழிபெயர்கவும்.

1. அவர்கள் பழத்திற்காகத் தோட்டத்திற்குச் செல்கின்றனர்.
2. நாங்கள் படிப்பதற்காகப் பள்ளிக்குச் செல்கிறோம்.
4. மாதவன் உடன் பிறந்தவனுக்குப் பணம் கொடுக்கிறான்.
5. அடக்கம் மகிழ்ச்சியை அளிக்கும்.
6. மரங்கள் பிறருக்காகப் பழுக்கின்றன.
7. நீ (உனது) நண்பனுக்குப் புத்தகத்தைக் கொடுக்கிறாய்.
8. ஹரி விளையாடுவதற்காகத் தோட்டத்திற்குச் செல்கிறான்.
9. இரண்டு மாணவர்கள் க்ராமத்திற்குச் செல்கின்றனர்.

10. பேராசை நாசத்தை உண்டாக்கும்.

11. ராமனுக்கு நமஸ்காரம்.

12. அவர்கள் நண்பர்களுடன் தோட்டத்திற்குச் செல்கின்றனர்.

13. ராமன் கலாசாலைக்குச் செல்கிறான்.

14. நான் ராமரை மலர்களால் பூசிக்கிறேன்.

15. கெட்ட அமைச்சர் நாட்டின் நாசத்திற்கு காரணமாவார்

VII தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்

1. बालकः हस्तात् कन्दुकं क्षिपति ।
2. सः कूपात् जलं आनयति ।
3. बालकाः विद्यालयात् आगच्छति ।
4. वृक्षात् पत्राणि पतन्ति ।
5. नृपः प्रासादात् जनान् पश्यति ।
6. अहं पुस्तकालयात् मित्राय पुस्तकं आनयामि ।
7. शिखरात् जलं प्रवहति ।
8. पात्रात् जलं स्रवति ।
9. आचार्यः पीठात् उत्तिष्ठति ।
10. हरिः सिंहात् त्रस्यति ।
11. बकः वडाकात् मत्स्यान् गृह्णाति ।
12. सर्पः बिलात् अपसर्पति ।
13. सत्सङ्गात् कीर्तिः भवति ।
14. हंसः क्षीरात् नीरं पृथक् करोति ।

15. भृङ्गः पुष्पान् पुष्पं चरति ।

16. सीता उटजात् बहिः निर्गच्छति ।

VIII. சம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. பையன் குதிரையிலிருந்து விழுகிறான்.

2. கடவுள் பக்தர்களைப் பாவத்திலிருந்து காக்கிறார்.

3. நான் தோட்டத்திலிருந்து வருகிறேன்.

4. பேராசையால் வருத்தம் உண்டாகிறது.

5. அவர்கள் தோட்டத்திலிருந்து மலர்களைக் கொண்டு வருகின்றனர்.

6. கண்களிலிருந்து கண்ணீர் விழுகிறது.

7. நீ வீட்டிலிருந்து எங்கு செல்கிறாய்?

8. ராமர் காட்டிலிருந்து காட்டிற்குச் சென்றார்.

9. நாங்கள் புத்தகசாலையிலிருந்து புத்தகங்கள் கொண்டு வருகிறோம்.

10. மாணவர்கள் பள்ளியிலிருந்து வருகின்றனர்.

11. தாயார் நகரத்திலிருந்து வருகிறாள்.

12. அவன் தலையிலிருந்து சுமையை எறிகிறான்.

13. தேனீ மலர்களிலிருந்து தேனை அருந்துகிறது.

14. பாத்திரம் அவன் இரண்டு கைகளிலிருந்து விழுகிறது.

15. பறவை மரத்திலிருந்து மரத்திற்குப் பறக்கிறது.

16. அயல் நாட்டவன் க்ராமத்திலிருந்து நகரத்திற்குச் செல்கிறான்.

17. நான் கூடையிலிருந்து கடைக்குச் செல்கிறேன்.

18. இரண்டு பையன்கள் கோவிலிருந்து வருகின்றனர்.

19. ஹரி விளையாட்டு மைதானத்திலிருந்து வருகிறான்.

IX. சம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. அரசன் மனிதர்களைக் காப்பவன்.

2. நான் கடவுளுடைய க்ருபையால் வாழ்கிறேன்.

3. யானைகளின் கூட்டம் செல்கிறது.

4. கோவிந்தனுடைய கையில் புத்தகம் இருக்கிறது.

5. அந்தப் பையனுடைய கையில் புத்தகம் இருக்கிறது.

6. அவன் மலையினுடைய அழகைப் பார்க்கிறான்.

7. நீ உன் முகத்தை ஏரியினுடைய நீரால் சுழவுகிறாய்.

8. நீ சாத்திரங்களுடைய உண்மையைப் புரிந்து கொள்கிறாய்.

9. ராமனுடைய வீடு அருகாமையிலுள்ளது.

10. ராமன் தாமரையினுடைய அழகைப் பார்க்கிறான்.

11. நாங்கள் வண்டியினுடைய சப்தத்தைக் கேட்கிறோம்.

12. நகரத்தின் நடுவில் ஒரு தோட்டம் உள்ளது.

13. நீ என்னுடைய கேள்விக்குப் பதிலை அறியவில்லை.

14. நான் மலையின் உச்சியில் ஏறுகிறேன்.

15. சூரியனுடைய ஒளி சுடுமையாக இருக்கிறது.

16. சுரேசன் தனது நண்பன் வீட்டிற்குச் செல்கிறான்.

17. திருடன் செல்வந்தனுடைய பணத்தைத் திருடுகிறான்.

18. இரண்டு மனிதர்கள் மரத்திற்கு அருகாமையில் செல்கின்றனர்.

X. சம்ஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. நகரத்திரங்கள் ஆகாயத்தில் ப்ரகாசிக்கின்றன.
2. முகத்தில் இரண்டு கண்கள் இருக்கின்றன.
3. சிங்கங்கள் மலைகளில் வசிக்கின்றன.
4. அவர்கள் இருக்கைகளில் உட்காருகின்றனர்.
5. எனது கையில் ஒரு புத்தகம் இருக்கிறது.
6. ராமன் விஜயநகரத்தில் பரீட்சை எழுதுகிறான்.
7. நான் விட்டில் படிக்கிறேன்.
8. மரங்கள் தோட்டங்களில் வளர்கின்றன.
9. மீன்கள் கடலில் வாழ்கின்றன.
10. மாணவன் கையில் ஒரு புத்தகம் இருக்கிறது.
11. மேகங்கள் ஆகாயத்தில் நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.
12. மரங்களில் கிளிகள் இருக்கின்றன.
13. நான் க்ராமத்தில் வசிக்கிறேன்.
14. சந்திரன் மாலையில் ஆகாயத்தை அலங்கரிக்கிறான்.
15. தேனீயின் தலையில் விஷம் இருக்கிறது.
16. அயல் நாடுகளில் நமது செல்வம் கல்வியே
17. நாங்கள் மரங்களில் பழங்களைப் பார்க்கிறோம்.

709-T

அஞ்சல் வழிக் கல்வி நிறுவனம்

இ

ந்

தி

ய

இ

ரை

பி. ஏ. பட்ட வகுப்பு
முதலாம் ஆண்டு

இந்திய இசை

சார்புப் பாடம்—1
சமஸ்கிருதம்

பாடத்தொகுப்பு—3

உரிமைப்பதிவு பெற்றது

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை-600 005

சம்ச்சுருத இலக்கணம்

முன்னுரை

சம்ச்சுருத இலக்கணம் பாணினி எளிபனரால் எழுதப்பட்டது. இவர் கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவர். அவர் புனைந்த அஷ்டாத்வாயி (अष्टाद्वयायी) என்னும் இலக்கண நூலும், அதைத் தழுவி விளக்கமான உரையாக எழுதப்பட்ட பட்டோஜி தீக்ஷிதரது எதித்தர்தித கௌமுதீ (विद्यासक्तिमुदी) என்னும் நூலுமே இன்று வரை சம்ச்சுருதமொழி பயிலு பவர்களுக்குப் பெரும்பாலும் அடிப்படைப் புத்தகங்களாக உலகின.

இம்மொழியில் வேர்ச் சொற்களுக்கும் (Roots) அடிச் சொற்களுக்கும் (stems), ஒட்டுக்களை (affixes), முன்னொட்டுக்கள் (prefixes), பின்னொட்டுக்கள் (suffixes) மற்றும் வேற்றுமை உருபுகள் விருதிகள் (Terminations) முதலியவற்றைச் சேர்ப்பதால் சொற்கள் அமைகின்றன,

இவ்ரு நாம் பெயர்ச் சொற்களையும் (Nouns), வினைச் சொற்களையும் (Verbs), பதிலிடு பெயர்களையும் (Pronouns), மற்றும் எண் (Numbers) பால் பகுப்புகளையும் (Genders) பொதுவாகக் கற்றறிவோம்.

பால் பகுப்பும், பெயர்ச் சொற்களும்

இம் மொழியில் மூன்று பால்கள் உள்ளன. அவை (1) ஆண் பால் (Masculine Gender), (2) பெண் பால் (Feminine Gender), (3) அஃறிணை (Neuter) என்பவை ஆகும். பெயர்ச் சொற்களின் பால் பகுப்பு ஏனைய மொழிகளைப் போல அல்லாமல் மாறுபட்டுள்ளது இம் மொழியில். பொதுவாகப் பால் பகுப்பு பொருளைச் சார்ந்தும், இலக்கண அடிப்படை மற்றும் அமைத்திருக்கும். உயிர்வாழ் இனத்தில் நாம் பால் பகுப்பை வளத்தில் வரணலாம் உயிர், ற்ற பொருட்களில் இத்தகைய ஆண், பெண் பால் பகுப்புகளைக் காண முடியாது. இயற்கையான மிசிலிவிருந்து மாறுபாட்டிற்கும் பால் பகுப்பே இலக்கணப் பால் பகுப்பாகும். உதாரணமாக வானை என்னும் சொல் அஃறிணை (Neuter). இச் சொல் ஆண் வானை, பெண்வானை இரண்டையும் குறிக்கும். இதன்றி ிரு, மரம், நிலம்

முதலிய உயிர் ற்ற பொருட்களைக் குறிக்கும் சொற்களும் அஃறிணை யாகும். ஆனால் சம்ச்சுருத மொழியில் இத்தகைய பால் பகுப்பு மாறுபடும்.

பொதுவாக ஆணைக் குறிக்கும் சொல் ஆண் பாலாகவும், பெண் ணைக் குறிக்கும் சொல் பெண் பாலாகவும் அமையும். ஆனால் இம் மொழியில் சில வேறுபாடுகள் உள்ளன. உதாரணமாக மனைவி எக்பதைக் குறிக்கும் சொல்லான வாரா: என்பது ஆண்பாலிலும், வாரா: என்பது பெண் பாலிலும், கௌமூ என்பது அஃறிணையிலும் இருப்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இதன்றி உயிர் ற்ற பொருட்களான (வீடு: கிணக்கு) என்னும் சொல் ஆண் பாலிலும், நவீ (ஆறு) என்பது பெண் பாலிலும் அமைந்துள்ளது. இது போலவே கர: (கை) (Masculine) வர: (மரம்) (Masculine), வானா (மாலை) (Feminine), வனா (கொடி) (Feminine), சூவூ (பால்) (Neuter), விவூ (தண்பகல்) (Neuter).

தெய்வில் முடியும் சொற்களான (அதாவது ஶா, ஶ், ஶ முதலியவை) வர, வாரி, வூ போன்ற சொற்கள் பெண் பாலாகும்.

பெயர்ச் சொற்கள் உயிரொழுத்தில் முடியும் சொற்கள், மெய்யெழுத் தில் முடியும் சொற்கள் என்று இருவகைப்படும். உயிரொழுத்தில் முடியும் சொற்கள் (स्वरात्)-ராம் (*), ஹரி (ஃ), ரு (ஃ), முதலியவை மெய்யெழுத்தில் முடியும் சொற்கள் (स्वजनान्) ராஜ் (ந்) சூஹ் (ஃ) முதலியவை. பெயர்ச் சொற்களைப் பல்வேறு வேற்றுமைகளில் அமைக்கும்போது அச் சொல்லின் கடைசி எழுத்துடன் விருதிகளைச் சேர்த்துத் தகுந்த மாற்றிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

தேர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அட்டவணை பரல் பகுப்புகளை விளக்குகிறது.

Findings	ஆண்பரல்	பெண்பரல்	அஃறிணை
உயிரெழுத்து			
அ	ராம, அஜ		யன
ஆ		ராமா, சுதா	
ஈ	ஹரி, கவி	மதி	வாரி
இ		நவீ, நாரி	
உ	பானு, குரு	மேனு	மயு
ஊ	வயு		
஋	பிதூ	மாதூ	

I அ என்னும் உயிரெழுத்தின் முடியும் சில சொற்கள் (ஆண்பரல்)

(1) ஹஸ்த: (கை)	(2) சமுத்ர: (கடல்)
(3) ராஜ: (பாலை)	(4) வ்யாப: (புவி)
(5) ராஜ: (சாமன்)	(6) சர்ப: (பாம்பு)
(7) நய: (அரசன்)	(8) வால: (கிறுனை)
(9) பாடாஸய: (புகளிக்கடல்)	(10) சாஸ: (மாணவன்)
(11) விஸ: (தலை)	(12) கந்துக: (பந்து)
(13) சூய: (பலவன்)	(14) ரூபயக: (ரூபாய்)
(15) மாஹார: (ஆசனம்)	(16) வஸ: (கொடுக்குட்டி)
(17) ரய: (தேர்)	(18) அஷய: (மலை)
(19) நட்: (நகரன்)	(20) வஹ: (பாலை)

II என்னும் உயிரெழுத்தின் முடியும் சில சொற்கள் (பெண்பரல்)

(1) லதா (கொடி)	(2) மாலா (மாலை)
(3) செனா (சேனை)	(4) வாஸா (கிணர்)
(5) கர்ணா (கம்பளி நூல்)	(6) க்ரிடா (வினையாட்டு)
(7) வேலா (தோம்)	(8) கதா (கதை)
(9) ஆகா (கட்டளை)	(10) கர்யா (பெண்)
(11) தேவதா (தேவதை)	(12) மோகா (படகு)
(13) மகிகா (தேன்)	(14) கிரிணா (வினை)
(15) க்ஷட்டா (மணி)	(16) க்ஷுபிகா (சாவி)
(17) வார்தா (தகவல்)	(18) ரேகா (கோடு)
(19) கர்யா (கொடுப்பு)	(20) கர்யா (மாலைதோம்)

III அ என்னும் உயிரெழுத்தின் முடியும் சில சொற்கள் (Neuter—அஃறிணை)

(1) கமலம் (நாமரை)	(2) நேசம் (கண்)
(3) வாஸம் (பாத்திரம்)	(4) காஸம் (உடம்பு)
(5) விஷம் (உலகம்)	(6) புஷ்பம் (மலர்)
(7) பர்ணம் (இலை)	(8) துஷம் (புல்)
(9) கர்மம் (சகலம்)	(10) காகடம் (வண்டி)
(11) ஜாஸம் (அறிவு)	(12) பிதம் (இருக்கை)
(13) கிரிஸம் (விதை)	(14) மிஸம் (நண்பன்)
(15) கர்மம் (செல்வம்)	(16) கர்மம் (சாடு)
(17) கர்மம் (பழம்)	(18) கிஸம் (படம்)
(19) கர்மம் (இலை)	(20) கிஹம் (பொருள்)

பதிலீடு பெயர்கள் (Pronouns) எழில் பெயர்கள் (Personal Pronouns), காட்டுப் பெயர்கள் (Demonstrative), மற்றும் வினாப் பெயர்கள் (Interrogative) என்று பிரிக்கலாம். இவற்றிலும் பாக் பாக் பாடுகள் உண்டு.

உ. தாரணமங்கள் :

இது ஆண் பால் : அஃம்
பெண் பால் : ஐம்
ஆற்றினை : இம்

வேற்றுமைகள் :

பொருள் அடிப்படையில் வேற்றுமையைக் காரணம் எனிலும், மொழியில் காட்டப்படும் விருதி நிலையில் விபக்தி எனிலும் சமீகித்த மொழி நுலக்கணம் கூறும். இம் மொழியில் தகுந்த விருதிகளைப் பெயர்ச் சொற்களைச் சேர்த்துப் பலவகை வேற்றுமைகளில் அமைப்பது declension ஆகும். வேற்றுமைகள் ஒரு வாகக்கியத்தில் சொற்களுக்கு இடையே உள்ள பொருள் தொடர்பைப் புலப்படுத்துகின்றன. வேற்றுமை உருபுகளைப் பெயர்ச் சொற்களுடன் சேர்த்துச் சொற்களுக்கு ஓர் உருவம் அமையும். உ. தாரணமங்கள் ராம் எனிலும் சொல் ஐ. எனிலும் முதலாம் வேற்றுமை உருபுடன் சேர்த்து ராம்: எனிலும் ஆகிறது. அது போலவே ராம்ஸ் என்று நிரூபணம் வேற்றுமையில் வரும். ஆங்கிலத்தில் by, to, for, from முதலியவை சொல்லுடன் சேராமல் தனித்து நின்று வேற்றுமையைக் குறிக்கும். இம் மொழியில் அவை வேர்ச் சொற்களுடன் கலந்து விடுபின்றன.

சமீகித்த மொழியில் எட்டு வேற்றுமைகள் உண்டான. அவை எழுவாய் (Nominative), செய்யப்படு பொருள் (Accusative), வகுவி வேற்றுமை (Instrumental), குறி வேற்றுமை (Dative), இவ் வேற்றுமை (Ablative), உடைமை வேற்றுமை (Genetive), இட வேற்றுமை (Locative), விளி வேற்றுமை (Vocative) ஆகும்.

உண் பகுப்பு :

உண் பகுப்பு சமீகித்த மொழியில் வேறுபட்டு அமைந்துள்ளது. பொதுவாக எல்லா மொழிகளிலும் ஒருமை (Singular), பலமை (Plural)

என்று இரண்டு பிரிவுகள் உண்டு. ஆனால் இம் மொழியில் இரண்டைக் குறிக்கும் இருமை (Dual) யும் உண்டது. இவ்வாறு முன்று பகுப்புகள் உள்ள இம்மொழியில்

ஒருமை (एकवचन)
இருமை (द्विवचन)
பலமை (बहुवचन)

வினைச் சொற்கள் (Verbs)

சமீகித்த மொழியில் வினைச் சொற்களின் வேர்ச் சொற்களை வாவு (verbal root) என்பர். சில வினைச் சொற்கள் வேர்ச் சொற்களிலிருந்து மாறுபட்டும் அமையும். ரம் என்பது வேர் சொல். இது நிபந்தகாலத் திவி விருதிகளுடன் சேரும்பொழுது ரஞ் என்று ஆகும். இது இலக்கண அடிப்படையில் உண்டாகும் மாற்றம். இது போலவே சில வினைச் சொற்கள் மாற்றமடையும். காலம் அல்லது Mood இவற்றைக் குறிக்கும் வினைச் சொற்களுடன் சேர்த்து அமைக்க வேண்டும்.

வினைச் சொற்களை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

- (1) விருதிகளின் அடிப்படையில்.
- (2) வினைச் சொல் பிரிவின் அடிப்படையில்.

(i) இம் மொழியில் இரண்டு வகை விருதிகள் உள்ளன. அவை பரசம்பவ என்றும் ஆத்மநேபவ எனிலும் கூறப்படும். சில வினைச் சொற்கள் பரசம்பவத்திலும், சில ஆத்மநேபவத்திலும், மற்றும் சில இரண்டிலும் வரும்.

ஒரு செயலின் பயன் அதைச் செய்பவரை அடையுமாதல் அதை ஆத்மநேபவ என்று கூறுவர். யஜ் என்ற வினைச் சொல்லுக்கு யாகம் செய்தல் என்று பொருள். யஜதே எனிலால் யாகம் செய்கிறான் என்பது அர்த்தம். இங்கு தீ என்னும் ஆத்மநேபத் திவி ரேக்கப்பெய்துக் கிறது இதனால் யாகம் செய்பவன் அதைச் செய்வதின் பலனை அடை கிறான். ஆகையால் இது ஆத்மநேபவ யஜதி எனிலாலும் யாகம் செய்

கிறான் என்று பொருள். இங்கு தி என்னும் பரஸ்மைபத விசுதி உள்ளது. இதனால் இச் செயலைச் செய்பவன் பிறருக்காக யாகம் செய்கிறான் என்று அறிகிறோம். இதை பரஃமேத என்று கூறுவார். இது போலவே பவதி முதலியவைகளும். இது பொதுப்படையான பிரிவு.

(ii) வினைச் சொற்றனிக் மற்றொரு பகுப்பு வேர்ச்சொற்களை பல பிரிவினாக்கள் பிரித்தல். இதை ஈஷ் என்பர். இம் மொழியில் பத்து கணக்காக உள்ளன. ஒவ்வொரு கணத்திற்கும் ஒர் குறிப்பிட்ட அடையாளம் உண்டு. அதை வினைச் சொற்களுடன் சேர்க்க வேண்டும். இங்கு நாம் கற்க வேண்டியவை 1,4,5,10 கணங்களினாலுள்ள வினைச் சொற்களை ஒன்றாவது கணத்திற்கு உடைய அடையாளம் 'ஐ' அகும். இது போலவே மற்ற கணங்களுக்கும்.

மந்தைய மொழிகளைப் போல் இம்மொழியிலும் முகிடங்களை உண்டு அளவ தனிமை (उत्तमपुरुष), முகினிலை (मध्यमपुरुष), படர்க்கை (प्रथमपुरुष) ஆகும்.

தனிமை—தானி अहम् (उत्तमपुरुष)

முகினிலை—நீ त्वम् (मध्यमपुरुष)

படர்க்கை—அவன், அவள், அது सः, सा, तत् (प्रथमपुरुष)

வேற்றுமைகள் (विभक्ति)

இம் மொழியில் எட்டு வேற்றுமைகளை உடையன என்று முன்பே கூறியுள்ளது. சொற்களுக்கு வாக்கியவயத்தில் உடைய தொடர்பைக் கூறுவது வேற்றுமைகளாகும். பின்னரும் வாக்கியவயத்திலிருந்து இவற்றை நாம் அறிவோம்.

1 முதலாம் வேற்றுமை (Nominative case)

रामः पठति । रामன் படிக்கிறான்.

बालः तिष्ठति । बालன் நித்திரான்.

இங்கு रामः, बालः என்னும் சொற்கள் எழுவாயாகும். முதல் வேற்றுமை எழுவாயைக் குறிக்கிறது.

2 இரண்டாம் வேற்றுமை (Accusative)

बालः पुस्तकं पठति ।

சிறுவன் புத்தகம் படிக்கிறான்.

सः जलम् आनयति ।

அவன் தண்ணீர் கொண்டு வருகிறான்.

இந்த வேற்றுமை செயப்படு பொருளை குறிக்கும்.

3. மூன்றாம் வேற்றுமை (Instrumental)

बालः कदुकेन शीरति ।

பையன் பந்து (பந்தாக்) விளையாடுகிறான்.

नरः शकटेन गच्छति ।

மனிதன் வண்டியில் செல்கிறான்.

இந்த வேற்றுமை உருபு 'இல்' ஆகும்.

4 நான்காம் வேற்றுமை (Dative)

सुरेशः बालाय फलं यच्छति ।

சுரேஷ் பையனுக்குப் பழத்தைக் கொடுக்கிறான்.

वयं ज्ञानाय पठामः ।

நாம் அறிவிற்காகப் படிக்கிறோம்.

தமிழில் இந்த வேற்றுமை உருபுகள் 'கு', 'க்கு' ஆகும்.

5. ஐந்தாம் வேற்றுமை (Ablative)

बालः वृक्षात् पतति ।

பையன் மரத்திலிருந்து விழுகிறான்.

नरः ग्रामात् आगच्छति ।

மனிதன் கிராமத்திலிருந்து வருகிறான்.

இவ்வேற்றுமை உருபுகள் தமிழில் 'இல்', 'இருந்து' ஆகும். இவ் வேற்றுமை ஒரு பொருள் மற்றொன்றிலிருந்து பிரிவதைக் குறிக்கும்.

6. ஆரும் வேற்றுமை (Genetive or Possessive)

कूपस्य जसं मधुरम् ।

கிணற்றினுடைய தண்ணீர் இனிமையாக இருக்கிறது.

इदं रामस्य गृहम् ।

இது ராமனுடைய இல்லம்.

'உடைய' இவ்வேற்றுமை உருபு. ஒரு பொருளுக்கும் மற்றொன்றிற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை இவ் வேற்றுமை காட்டுகிறது.

7. ஏழாம் வேற்றுமை (Locative).

काकः आकाशे वसते ।

காகம் ஆகாசத்தில் பறக்கிறது.

अहं प्रातःकाले पठामि ।

நான் அதிகாலையில் படிக்கிறேன்.

இவ் வேற்றுமை உருபுகள் 'இல்', 'இடத்தில்' ஆகும். செயல் நடக்கும் இடத்தையும், மற்றும் காலத்தையும் குறிக்க இவ் வேற்றுமை பயன்படும்.

8. எட்டாம் வேற்றுமை. (Vocative)

हे राम! त्वं कुत्र गच्छसि?

ஓ ராம! நீ எங்கு செல்கிறாய்?

हे बाल! त्वं अपलः असि?

ஓ சிறுவனே! நீ சபலபுத்தி உடையவனாக இருக்கிறாய்.

இது ஒருவனை அழைக்க உபயோகப்படுத்தப்படும் வேற்றுமை இதை விளி வேற்றுமை என்கிறார். Infant Reader புத்தகத்தில் முதற் பாகம் துவங்கி 10ஆம் பாகம் வரை எட்டு வேற்றுமைகளும், நிகழ்காலத்தில் வினைச் சொற்களும் உபயோகப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இலக்கணம்

வினைச் சொற்கள்:

வினைச் சொற்களை இம் மொழியில் 10 பிரிவுகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இப் பிரிவுகளைக் கணங்கள் என்று கூறுவார்கள். இப் பகுதியில் வினைச் சொற்களை எவ்வாறு வெவ்வேறு காலங்களில் அமைப்பது என்று காணலாம்.

ஒவ்வொரு கணத்திற்கும் ஒரு குறியீடு உண்டு. முதல் கணத்திற்கு வினைச் சொற்களுடனே சேர்க்கப்பட வேண்டிய குறியீடு 'அ' ஆகும். 'அ' வைச் சேர்ப்பதால் வேர்ச் சொற்களில் (Root) 'गुण' என்றும் மாற்றம் வரும். பின்வரும் அட்டவணை இம் மொழியில் உள்ள 'गुण' 'वृद्धि' என்றும் மாறுதல்களைக் காட்டுகிறது.

	अ	इ, ई	उ, ऊ	ऋ, ॠ	ऌ
गुण	अ	ए	ओ	अर्	अस्
वृद्धि	आ	ऐ	औ	आर्	आस्

இந்த முதலாம் கணத்தில், இந்த கணத்திற்கு உள்ள குறியீடான 'அ' விற்கு முன்னால் வரும் வேர்ச் சொல்லிலுள்ள கடைசி உயிரொழுத்து 'गुण' என்றும் மாற்றத்தை ஏற்கிறது.

உ. ம: नयति=नी+अ+ति=ने+अ+ति=नय्+अ+ति

இதன் விளக்கம் பின்வருமாறு:

நி என்னும் வேர்ச் சொல்லில் உள்ள உயிரொழுத்து 'ई, ई' விபதிற்கு வரும் 'गुण' மாற்றம் 'ए' ஆகும்.

ஆகையால் नि. न्. इ. अ. न्. ए. अ. இங்கு 'ने' அதாவது 'ने' இல் உள்ள 'ए' ஆகிறது 'अ' என்னும் முதலாம் கணத்திற்கு உள்ள குறியீடு

உகை. ஈ ஐயும் 'அ' வையும் சேர்க்க வேண்டும். அப்பொழுது
 ஈ+அ=ஐய் என்று ஆகும்.

ந்+ஈ+அ=ந்+ஐய்+அ=நய்+அ=நய்+அ+தி=நயதி ।

ஆனால் ஜிவ்+அ+தி=ஜிவதி ।

நிகழ்ச்சாலம் விருதிகை

கணம்—1

பரஸ்மை பதம் (பர)

ஆத்மனே பதம் (ஆத்)

ஒருமை	இருமை	பன்மை	ஒருமை	இருமை	பன்மை	
தன்னை	மி	வ:	ம:	ஓ	வஹே	மஹே
முன்னிலை	சி	ய:	ய	சே	ஓயே	ஓயே
படர்க்கை	தி	த:	அந்தி	தே	ஓதே	அந்தே

நிகழ்ச்சாலம்

பரஸ்மை பதம் (பர)

ஆத்மனே பதம் (ஆத்)

ஜி to lead (செலுத்துதல்) ஜம் அடைதல்

ஒருமை	இருமை	பன்மை			
நயாமி	நயாவ:	நயாம:	லபே	மயாவஹே	மயாமஹே
நயசி	நயய:	நயய	லமசே	லமயே	லமயே
மயதி	மயத:	மயந்தி	லமதே	லமதே	லமதே

கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் Rootகளை நிகழ்ச்சாலத்தில் எழுதவும்.
 Rootகளை குறியிட மரபுதல்களுடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

- (1) गम् (गच्छ्) to go (பர)
- (2) स्था (तिष्ठ्) to stand (பர)
- (3) फल् to bear fruit (பர)
- (4) पल् to fall (பர)

(5) पद् to read (பர)

(6) वच् to speak (பர)

(7) घाच् to run (பர)

(8) रुह् (रोह्) to grow (பர)

(9) वन्च् to salute (ஆத்)

(10) डी (डय्) to fly (ஆத்)

(11) वृत् (वर्त्) to be (ஆத்)

(12) वज् to worship (பர) (ஆத்)

(13) वह् to bear (பர) (ஆத்)

(14) ह्व् (ह्वय्) to call (பர) (ஆத்)

(15) नी (नय्) to lead (பர) (ஆத்)

நாசகரணம் கணம்

இக்கணத்திற்கு உகை குறியீடு 'ய'

பர. நுத்+ய+தி = நுத்யதி நாட்டியமாடுகிறான்

ஆத். யுஷ்+ய+தே = யுஷ்யதே சண்டையிடுகிறான்

பர

ஆத்

- नृत्यामि नृत्यावः नृत्यामः युष्ये युष्यामहे युष्यामहे
- नृत्यसि नृत्ययः नृत्यय युष्यसे युष्येथे युष्यथे
- नृत्यति नृत्यतः नृत्यन्ति युष्यते युष्येते युष्यन्ते

Exercise : கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் Rootகளை நிகழ்ச்சாலத்தில் எழுதவும்.

- (1) तुप् to be pleased (பர)
- (2) नश् to perish (பர)

(3) पुष् to nourish (पुश्)

(4) सिद् to sweat (सिद्)

(5) भ्रम् (भ्राम्) to wander (भ्रम्)

ஆளுவது கணம்:

இந்த கணத்திற்கு உள்ள குறியீடு 'अ'

(पुश्) सृज् + अ + ति = सृजति ।

(ஆத்) मृ (म्रिय्) म्रिय् + अ + इ = म्रिये ।

பயிற்சி :

पुश्

ஆத்

I	सृजामि	सृजावः	सृजामः	सृज्ते	सृजावहे	सृजामहे
II	सृजसि	सृजथः	सृजजथ	सृजसे	सृज्ये	सृजध्वे
III	सृजति	सृजतः	सृजन्ति	सृजते	सृज्येते	सृजन्ते

கேள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் Root-ஐ நிகழ்காலத்தில் எழுதவும் :

(1) लिख् to write (लिख्)

(2) विश् to enter (विश्)

(3) स्पृश् to touch (स्पृश्)

(4) स्फुद् to burst (स्फुद्)

(5) विद् (विद्) to seek (विद्) (ஆத்)

(6) मुञ् (मुञ्च्) to release (मुञ्च्) (ஆத்)

பயிற்சுவது கணம்:

இந்த கணத்திற்கு உள்ள குறியீடு 'अय'. இந்த கணத்தில் சில வேர்த் சொற்களுக்கு குணமும், சிவவற்றிற்கு வகைதியும் வரும்.

உ.ம். (1) Root இல் உள்ள கணம் 'अय' எழுத்து

வகுத்தி (वृद्धि) மாறுதலை அடையும்.

तड् + अय + ति

ताड् (त्+अ+इ = त्+आ+इ) + अय+ति = ताडयति ।

(2) Root இல் உள்ள கணம் 'अय' எழுத்து, அ வைத் தவிர, குணம் என்னும் மாறுதலை அடைகிறது.

चुर + अय + ति

च् + उ+र् = च् + ओ + र् = चोर्

चोर् + अय + ति = चोरयति

गण् to count (गण्)

I गणयामि गणयावः गणयामः

II गणयसि गणयथः गणयथ

III गणयति गणयतः गणयन्ति

रच् to arrange (रच्)

I रचये रचयावहे रचयामहे

II रचयते रचयेथे रचयध्वे

III रचयते रचयेते रचयन्ते

பயிற்சி:

(1) कश् to tell (कश्)

(2) चुर (चोर्) to steal (चुर)

(3) भर्स् to threaten (भर्स्)

(4) क्षल् (क्षाल्) to wash (क्षल्) (ஆத்)

(5) तड् (ताड्) to beat (तड्) (ஆத்)

(6) मूष् to adorn (मूष्) (ஆத்)

- (7) पीड् to trouble (पर) (ஆத்)
 (8) पूज् to worship (ஆத்) (पर)
 (9) वर्ण् to describe (पर) (ஆத்)
 (10) वण्ड् to punish (पर) (ஆத்)
 (11) चिन्त् to think (पर) (ஆத்)
 (12) गण् to count (पर) (ஆத்)
 (13) रच् to arrange (पर) (ஆத்)
 (14) स्पृह् to long for (पर) (ஆத்)

ஏவல் வினை (Imperative Mood)

ஏவல் வினை முக்கியமாகக் கட்டளை இருவகைக்குறிக்கும். இது பெரும்பாலும் முன்னிலையில் உத்தரவு, விருப்பம், ஆசி, அறிவுரை முதலியவற்றில் உபயோகப்படுத்தப்படும். தன்மையில் கேட்கின்ற யாகவோ அல்லது தேவையைக் காட்டப் பயன்படும். படர்க்கையில் பொதுவாக ஆசி கூறுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும்.

உ.ம். தன்மை : किं गच्छामः? நாம் செல்வோமா?

முன்னிலை : त्वं गच्छ । நீ செல்.

एवं कुरु । இவ்வாறு செய்.

जलम् आनय । தண்ணீரைக் கொண்டுவர்.

படர்க்கை : शुभं भवतु । மங்களம் உண்டாகுக.

ஏவல்வினை விருதிகை

(पर)

(ஆத்)

I	आनि	आव	आम	ऐ	आवहै	आमहै
II	—	तम्	त	ख	हयाम्	हयम्
III	तु	ताम्	भानु	ताम्	इताम्	भानताम्

(நிகழ் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் Root-ஐ Imperative mood இல் அமைத்து எழுதவும்)

இறந்த காலம் —(Past Tense):

சமீபகால மொழியில் மூன்று வகை இறந்த காலம் உண்டு அவை Imperfect, Perfect, Aorist ஆகும்.

நேற்றே அல்லது சென்று சமீபத்திலே நடந்த திகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிட Imperfect Past Tense உபயோகப்படுத்தப்படும்.

வெகு காலத்திற்கு முன் நடந்ததும், சொல்பவரால் நேரில் பார்க்கப் படாததுமான செயல்களைக் குறிப்பிட Perfect Past Tense பயன்படுத்தப்படும்.

இங்கு Imperfect, Perfect Past Tense இவற்றின் அமைப்புகளின் வினக் கூறுகளை வழங்கப்படுகிறது.

Imperfect விருதிகை.

I अस् व स इ वहि महि

II स्(ः) तम् त यास्(ः) इयाम् हयम्

III त् ताम् भानु त इताम् भानताम्

வேர்ச் சொற்களை இறந்த காலத்தில் அமைக்கும் பொழுது வேர்ச் சொற்களுக்கு முன்னால் அ என்னும் சாரியை (augments) வரும்.

சாரியை வேர்ச் சொல் கணத்தின்குறியீடு விருதி

अ + वत् + अ + अस् = अवत्

(गच्छ) अग एहिणम् முன்னுருபுகள் = அறிந்து கொள்ளுதல்.

अग + अ + गच्छ + अ + अस् = अवगच्छम्

मी (मय्) (पर)

I	अनयम्	अनयाव	अनयाम्
II	अनयः	अनयतम्	अनयत
III	अनयत्	अनयताम्	अनयन्

लभ् (लुभ्) to get

I	अलभे	अलभावहि	अलभामहि
II	अलभथाः	अलभेयाम्	अलभध्वम्
III	अलभत	अलभेताम्	अलभन्त

பயிற்சி : (1) நிகழ் காலத்தின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ள Rootகளை Imperfect Tenseஇல் ஆமைக்கவும்

(2) மற்ற வடிவங்களை (Forms) எழுதவும்.

(i) अलिखम् ।	(ii) अगच्छम् ।
(iii) अताडयत् ।	(iv) अवर्तत ।
(v) अनुत्यः ।	(vi) अगणयत् ।
(vii) अकथयत् ।	(viii) अरमत ।
(ix) अभाषेत ।	(x) अवर्धत ।
(xi) अयाचे ।	(xii) अभजः ।
(xiii) असहत् ।	(xiv) अतिष्ठम् ।
(xv) अभिभाषाः ।	(xvi) अभूतः ।

எதிர்காலம் (Future Tense)

இம்மொழியில் இரண்டு வகை எதிர்காலப் பிரிவுகள் உண்டு. அவை First Future மற்றும் Second Future ஆகும், இவற்றில் Second Future பொதுவாக எதிர் கால நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்கும்.

வினாக்கள் :

	(பர)	(ஆத்)
I	स्यामि स्यावः स्यामः	स्ये स्यावहे स्यामहे
II	स्यसि स्यथः स्यथ	स्यसे स्येथे स्यध्वे
III	स्यति स्यतः स्यन्ति	स्यते स्येते स्यन्ते

भू (भव्) to be (பர)

I	भविष्यामि	भविष्यावः	भविष्यामः
II	भविष्यसि	भविष्यथः	भविष्यथ
III	भविष्यति	भविष्यतः	भविष्यन्ति

लभ् to get (ஆத்)

I	लप्स्ये	लप्स्यावहे	लप्स्यामहे
II	लप्स्यसे	लप्स्येथे	लप्स्यध्वे
III	लप्स्यते	लप्स्येते	लप्स्यन्ते

गम् (गच्छ्) to go

1st person	गमिष्यामि	गमिष्यावः	गमिष्यामः
2nd person	गमिष्यसि	गमिष्यथः	गमिष्यथ
3rd person	गमिष्यति	गमिष्यतः	गमिष्यन्ति

ஏற்கனவே பரட்டுகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள Rootகளை எதிரே காலத்திடு எழுதவும்.

बिष् to be, to exist एकवचन द्विवचन बहुवचन

1st Person	विद्ये	विद्यावहे	विद्यामहे
2nd person	विद्यसे	विद्येथे	विद्यध्वे
3rd person	विद्यते	विद्यते	विद्यन्ते

1st person	विद्ये	विद्यावहे	विद्यामहे
2nd person	विद्यस्व	विद्येथाम्	विद्यध्वम्
3rd person	विद्यताम्	विद्येताम्	विद्यन्ताम्

1st person	अविद्ये	अविद्यावहि	अविद्यामहि
2nd person	अविद्यथाः	अविद्येथाम्	अविद्यध्वम्
3rd person	अविद्यत	अविद्येताम्	अविद्यन्त

एठ्, वह् இவற்றினுடைய திகழ்காலை வடிவங்களை எழுதவும்.

_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____

சில வேர்ச் சொற்களும் அவற்றின் அமைப்பும்.

अस् to be (पर)

திகழ்காலம்

இறந்தகாலம் (Imperfect)

I	अस्मि	स्वः	स्मः	आसम्	आस्व	आस्म
II	असि	स्थः	स्थ	आसीः	आस्तम्	आस्त
III	अस्ति	स्तः	सन्ति	आसीत्	आस्ताम्	आस्तम्

ஏவை கட்டு (Imperative Mood)

I	असामि	असाथ	असाम
---	-------	------	------

II एषि—स्तात् स्तम् स्त

III अस्तु—स्तात् स्ताम् सन्तु

कृ (कर्) to do (पठ) (कृ)

கிரு காலம் (படி)

I करोमि कुर्वः कुर्मः

II करोषि कुरुथः कुरुथ

III करोति कुरुतः कुर्वन्ति

இறந்த காலம் (Imperfect)

I अकरवम् अकुर्वं अकुर्म

II अकरोः अकुरुतम् अकुरुत

III अकरोत् अकुरुताम् अकुर्वन्

ஏவல் வினை (Imperative Mood)

I करवाणि करवाव करवाम

II कुरु—कुरुतात् कुरुतम् कुरुत

III करोतु—कुरुतात् कुरुताम् कुर्वन्तु

கிரு காலம் (கூறி)

I कुर्वे कुर्वहे कुर्महे

II कुरुषे कुर्वाथे कुरुध्वे

III कुरुते कुर्वति कुर्वते

இறந்த காலம் (Imperfect)

I अकुर्वि अकुर्वहि अकुर्महि

II अकुरुथाः अकुर्वाथाम् अकुरुध्वम्

III अकुरुत अकुर्वाताम् अकुर्वत

ஏவல் வினை (Imperative Mood)

I करवे करवावहे करवामहे

II कुरुष्व कुर्वाथाम् कुरुध्वम्

III कुरुताम् कुर्वाताम् कुर्वताम्

இறந்த காலம் (Perfect Past Tense)

	S	D	P
(1) भू (भष्) (P)	बभूव	बभूवतुः	बभूवुः

(2) भाष् to speak (A)	बभाषे	बभाषाते	बभाषिरे
-----------------------	-------	---------	---------

(3) गच्छ to go (P)	गच्छार	गेरतुः	गेवः
--------------------	--------	--------	------

(4) गम् go (P)	जगाम	जगामतुः	जगामुः
(5) कुप् be angry	चुकोप	चुकुपतुः	चुकुपुः
(6) वृश् see	ववृशं	ववृशतुः	ववृशुः
(7) जि b conquer	जिगाय	जिगयतुः	जिगयुः
(8) पा b drink	पयो	पयतुः	पयुः
(9) श्रु b hear	शुश्राव	शुश्रुवतुः	शुश्रुवुः
(10) स्मृ b remember	सस्मार	सस्मरतुः	सस्मरुः
(11) लभ् to get	लेभे	लेभाते	लेभिरे
(12) ग्रह् to take	जग्राह	जगृहतुः	जगृहुः
(13) श्रू to speak	उवाच	ऊचतुः	ऊचुः
(14) कृ to do	चकार	चक्रतुः	चक्रुः

I வடிவங்கள் எவை பதப்பு, இடப்பகுப்பு பார்க்குது எழுதவும்.

அகரவயன் இடம் காலம் பகுப்புகளை காண்குது குறையும்

करिष्यति

कर्तु

कीदृश

कीद

अगच्छत्

अस्त

भवतु

गच्छतु

गमिष्यन्ति

अघादन्

चलन्ति

पठन्ति

पठानि

चलामि

धावेताम्

अनृत्यन्

पठिष्यन्ति

अपूजयत्

अपतन्

I குறிப்பிட்டிருக்கும்படி வடிவங்களை எழுதவும்.

वृश् 1st person

वस् 3rd person

खाद् 2nd person

श्रू 1st person

गम् 2nd person

तृतीय 3rd person

तृतीय 3rd person

प्रथम 1st person

III கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளவையின் உருவங்கள் யாது என்று எழுதவும்

கடந்தகாலம் படர்மை பகைமை.
Imperfect

अक्रोडन्

पठिष्यति

गच्छन्ति

अतिष्ठत्

हसिष्यन्ति

अभवताम्

पठथ

गर्जसि

अचत्

चलन्ति

पास्यति

रक्षामः

नमामि

मविष्यन्ति

ववन्ति

करिष्यामि

செய் வினை, செயப்பாட்டு வினை:

சரிசுத்த மொழியில் செய்வினை (Active voice), செயப்பாட்டு வினை (passive voice.) இவ்வாறு வரும். செயப்படு பொருள் குன்று. எல்லா வினைச் சொற்களும் (Transitive verbs) இவ்விரு வினைகளிலும் வரும். அநிய செயப்படு பொருள் குன்றிய வினைச் சொற்கள் (Intransitive verbs) யாவும் செய் வினையிலும், பொது முறையாகவும் (Impersonal forms) வரும்.

ஒரு வாக்கியத்தை செய்வினையிலிருந்து செயப்பாட்டு வினைக்கு மாற்றும் பொழுது செய் வினை வாக்கியத்திலுள்ள எழுவாய் முன்றும் வேற்றுமையிலும், செயப்படு பொருள் முதலாம் வேற்றுமையிலும் செயப்பாட்டு வினை வாக்கியத்தில் மாறி வரும். பயனிலை செயப் பாட்டு வினை வாக்கியத்திலுள்ள எழுவாயை ஒர்த்து இடப் பகுப்பிலும் (Person), எண் பகுப்பிலும் (Number) அமையும்.

ममः वसयन्ती त्यजति ।

நவன் தம் வந்தியைக் கை விடுகிறாள்.

नलेन वसयन्ती त्यज्यते ।

நளனால் தம்வந்தி கைவிடப்படுகிறாள்.

बालः नक्षत्राणि गणयति ।

சிறுவன் நக்சத்திரங்களை எண்ணுகிறான்.

बालेन नक्षत्राणि गण्यन्ते ।

சிறுவனால் நக்சத்திரங்கள் எண்ணப்படுகின்றன.

செயப்பாட்டு வினையில் 'य' என்னும் விசுதி முதலில் வினைச் சொல்லுடன் சேர்க்கப்படுகிறது. பிறகு ஆத்மனே பத விசுதி சேர்க்கப் படுகிறது.

त्यजति → त्यज् + य + ते = त्यज्यते ।

இவ்ரு செய்வினை வாக்கியத்திலுள்ள எழுவாய் முன்றும் வேற்றுமையில் வரும். Intransitive verb இது படர்க்கை ஒருமை செயப்பாட்டு வினையில் அமைக்கப்படும்.

பயிற்சி :

கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வாக்கியங்களை வினா மாற்றி

ஆமைக்கவும் :—

- (1) शाकटिकः वृषभौ ताडयति ।
- (2) व्याघ्रः आहाराय भ्राम्यति ।
- (3) वयं ज्ञानाय पठामः ।
- (4) मक्षिकाः मधु पिबन्ति ।
- (5) काकः शाखायां उपविशति ।
- (6) मालविका सम्पद् वीणां वादयति ।
- (7) कृष्णः मधुरं गायति ।
- (8) रामः पाठं पठति ।
- (9) बालसुब्रह्मण्यः विनायकं पूजयति ।
- (10) शुकः मरीचं भक्षयति ।
- (11) अहं पत्रं लिखामि ।
- (12) सः इमां कुञ्चिकया उद्धाटयति ।
- (13) सुजाता जलम् आनयति ।
- (14) शशिकुमारः चित्रं पश्यति ।

இலக்கணம்

வாய்ப்பாட்டு வினாயெச்சம் (Infinitive of purpose) and இறந்தகால வினாயெச்சம் (Indeclinable Past Participle) :

1. Infinitive of purpose 'ஸு' என்று விருதியை வேர்ச் சொந்தன் (வினா) உடன் சேர்ப்பதால் கிடைக்கும். இதைச் சேர்ப்பதற்கு முன்னால் வேர்ச் சொல்லின் இடையில் உவ்ன உயிரொழுத்து குணம் என்கிற மாறுதலை அடையும் :

०: गम्-गन्तुम्; जि-जेतुम्; चुर्-चोरयितुम् ।

இதன் உபயோகங்கள் :

(1) செய்கின்ற காரியத்தின் நோக்கம்

विद्याम् अधिगन्तुं सः आगच्छति—

அனன் கல்வி கற்பதற்கு வருகிறான்.

(2) 'தேவை' அல்லது விருப்பம் இவற்றைக் குறிக்க.

गीतं श्रेतुम् इच्छामि । பாட்டைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

(3) பணிவுடன் ஒரு வேண்டுகோளைத் தெரிவிக்க மா் ரஸ்துஸ் அஹ்ஸி ।
தக்கை என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

II. Indeclinable Past Participle வினாயெச்சம் :

(i) रघा (वत्वा) என்னும் விருதியை வேர்ச் சொல் (வினா)னுடன் சேர்ப்பதால் கிடைக்கும்.

गम् - गत्वा; पत् - पतित्वा; लम् - लब्ध्वा ।

(ii) வேர்ச் சொற்களுக்கு முன்னால் உருபு இருக்குமேயானால் ஈ வைய வேர்ச் சொல்லுடன் சேர்க்க வேண்டும்.

अणु । धू — अणुधूय; बि + जि — बिजिरय; आ । नी — आनीय ।

இரு செய்கைகளை ஒருவன் செய்யும்கால முதற் செய்கையைக் குறிக்க வினைவெச்சம் பயன்படும்.

உ. ம. गृहं गत्वा जलं अपिबम् வீட்டிற்கு சென்றேன். தண்ணீர் குடித்தேன். (வீட்டிற்குச் சென்று தண்ணீர் குடித்தேன்)

கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கடிவங்களை மனப் பரடம் செய்து கொடுகவும்.

	Infinitive of Purpose	Indeclinable Past Participle
दा (यच्छ) to give	दातुम्	दत्त्वा
आप् to obtain	आप्तुम्	आप्तवा
वस् to live	वस्तुम्	उषित्वा
स्वप् to sleep	स्वप्तुम्	सुप्तवा
जि (जय्) to conquer	जेतुम्	जित्वा
कृ (कर्) to do	कर्तुम्	कृत्वा
मी (नय्) to lead	नेतुम्	नीत्वा
क्षिप् to throw	क्षेप्तुम्	क्षिप्त्वा
मुञ् (मुञ्च) to release	मोक्तुम्	मुक्त्वा
पक् to cook	पक्तुम्	पक्त्वा
बुध् (बोध्) to know or understand	बोधुम्	बुद्ध्वा
वृह् (रोह्) to grow	रोधुम्	कृत्वा
बृह् to bear, suffer	सोधुम्	सोद्यवा

बह् to bear, carry

बोधुम्

ऊद्यवा

बह् to burn

वधुम्

वध्वा

सृज् to create

स्रष्टुम्

सृष्ट्वा

दृश (पश्य) to see

द्रष्टुम्

दृष्ट्वा

प्रछ् (पृच्छ) to ask

प्रष्टुम्

पृष्ट्वा

हन् to kill

हन्तुम्

हत्वा

मन् to think

मन्तुम्

मत्वा

गम् (गच्छ) to go

गन्तुम्

गत्वा

रम् to rejoice

रन्तुम्

रत्वा

ध्यै to think

ध्यातुम्

ध्यात्वा

व्रै to protect

व्रातुम्

व्रात्वा

ह्वै to call

ह्वातुम्

ह्वात्वा

गी (गाय्) to sing

गातुम्

गीत्वा

गम् (गच्छ) with आ

आगन्तुं

आगत्य

पा (पिब्) to drink

पातुम्

पीत्वा

कृ with स्वी

स्वीकर्तुम्

स्वीकृत्य

स्था (तिष्ठ) to stand

स्थायुम्

स्थित्वा

क्री to purchase

क्रेतुम्

क्रीत्वा

धृ (धर) to support or bear

धर्तुम्

धृत्वा

शृ to hear

शीतुम्

शृत्वा

भू (भव्) to be

भवितुम् भूत्वा

पठ् to read

पठितुम् पठित्वा

तड् (ताड्) to beat

ताडयितुम् ताडयित्वा

रच् to arrange

रचयितुम् रचयित्वा

हन् to kill

हन्तुम् हत्वा

ग्रह् to take

ग्रहीतुम् गृहीत्वा

लभ् to get

लब्धुम् लब्ध्वा

709-T

அஞ்சல் வழிக் கல்வி நிறுவனம்

இ

பி. ஏ. பட்ட வகுப்பு

ந்

முதலாம் ஆண்டு

தி

ய

இந்திய இசை

இ

சார்புப் பாடம்-1

சை

சமஸ்கிருதம்

பாடத்தொகுப்பு-3A

உரிமைப்பதிவு பெற்றது

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

சென்னை-800 005

பெயர்ச்சொல், ப்ரதி பெயர்ச் சொற்கள்

(வேற்றுமை)

(Nouns and Pronouns: Declension)

இப் பகுதியில் சில உயிரெழுத்தில் முடியும் சில பெயர்ச் சொற்களும் ப்ரதி பெயர்ச் சொற்களும் (pronouns) பல்வேறு வேற்றுமைகளில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. Infant reader 1—10 பாடம் கரை பல்வேறு வேற்றுமைகளின் அமைப்புகள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சில சொற்கள், அவற்றிலிருந்து கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இது போலவே சொற்களை எடுத்து பல்வேறு வேற்றுமைகளில் அமைத்துப் பழகவும்.

1. அ ஆண்பால் அஜ:, ரஜ:, வால:, ஹ்:

ஐ ,, கபி:, சாரபி:

உ ,, சிசு:

஋ ,, பித்ரு, ஜாமாத்ரு

2. ஆ பெண்பால் ஷாஹா, சதா

ஓ ,, தீனு:

3. அ அஃறிணை பத்ரம், பாத்ரம்

நேத்ரம், துஷம்

வேற்றுமை

வால-அ னில் முடியும் ஆண்பால்

	Singular एक	Dual द्वि	Plural बहु
1. प्रथमा	वाल:	वाली	वाला:
2. द्वितीया	वालम्	वाली	वालाम्

3. तृतीया	बालेन	बालाभ्याम्	बालैः
4. चतुर्थी	बालाय	बालाभ्याम्	बालेभ्यः
5. पञ्चमी	बालात्	बालाभ्याम्	बालेभ्यः
6. षष्ठी	बालस्यः	बालयोः	बालानाम्
7. सप्तमी	बाले	बालयोः	बालेषु
8. संबोधन	हे बाल	हे बालो	हे बालाः

‘वन’ अ ङीष् प्रत्ययम् अङ्गन्ति

	S	D	PI
1	वनम्	वने	वनानि
2	वनम्	वने	वनानि
3	वनेन	वनाभ्याम्	वनैः
4	वनाय	वनाभ्याम्	वनेभ्यः
5	वनात्	वनाभ्याम्	वनेभ्यः
6	वनस्य	वनयोः	वनानाम्
7	वने	वनयोः	वनेषु

‘रमा’ आ ङीष् प्रत्ययम् பெண்பால்

1	रमा	रमे	रमाः
2	रमाम्	रमे	रमाः
3	रमया	रमाभ्याम्	रमाभिः

4	रमार्थे	रमाभ्याम्	रमाभ्यः
5	रमायाः	रमाभ्याम्	रमाभ्यः
6	रमाबाः	रमयोः	रमाभ्याम्
7	रमायाम्	रमयोः	रमासु
8	हे रमे	हे रमे	हे रामः

कवि ‘इ’ ङीष् प्रत्ययम् ஆண்பால் பெயர்ச்சொல்

1	कविः	कवी	कवयः
2	कविम्	कवी	कवीन्
3	कविना	कविभ्याम्	कविभिः
4	कवये	कविभ्याम्	कविभ्यः
5	कवेः	कविभ्याम्	कविभ्यः
6	कवेः	कव्योः	कवीनाम्
7	कवी	कव्योः	कविषु
8	हे कवि	हे कवी	हे कवयः

मति ‘इ’ ङीष् प्रत्ययम् பெண்பால் பெயர்ச்சொல்

1	मतिः	मती	मतयः
2	मतिम्	मती	मतीः

3	मत्या	मतिभ्याम्	मतिभिः
4	मतये, मत्ये	मतिभ्याम्	मतिभ्यः
5	मतेः, मत्याः	मतिभ्याम्	मतिभ्यः
6	मतेः, मत्याः	मत्योः	मतीनाम्
7	मतौ, मत्याम्	मत्योः	मतिषु
8	हे मते	हे मती	हे मतयः

'नदी' ई'नि'लं प्रत्ययम् பெண்பால் பெயரிச்சொல்

1	नदी	नद्यौ	नद्यः
2	नदीम्	नद्यौ	नदीः
3	नद्या	नदीभ्याम्	नदीभिः
4	नद्ये	नदीभ्याम्	नदीभ्यः
5	नद्याः	नदीभ्याम्	नदीभ्यः
6	नद्याः	नद्योः	नदीनाम्
7	नद्याम्	नद्योः	नदीषु
8	हे नदि	हे नद्यौ	हे नद्यः

'धेनु' 'उ'नि'लं प्रत्ययम् பெண்பால் பெயரிச்சொல்

धेनुः	धेनू	धेनवः
धेनुम्	धेनू	धेनुः

धेन्वा	धेनुभ्याम्	धेनुभिः
धेनवे, धेन्वे	धेनुभ्याम्	धेनुभ्यः
धेनोः, धेन्वाः	धेनुभ्याम्	धेनुभ्यः
धेनोः, धेन्वाः	धेन्वोः	धेनूनाम्
धेनौ, धेन्वाम्	धेन्वोः	धेनुषु
हे धेनो !	हे धेनू !	हे धेनवः !

'वधू' 'ऊ'नि'लं प्रत्ययम् பெண்பால் பெயரிச்சொல்

वधूः	वध्वौ	वध्वः
वधूम्	वध्वौ	वधूः
वध्वा	वधूभ्याम्	वधूभिः
वध्वे	वधूभ्याम्	वधूभ्यः
वध्वाः	वधूभ्याम्	वधूभ्यः
वध्वाः	वध्वोः	वधूनाम्
वध्वाम्	वध्वोः	वधुषु
हे वधु !	हे वध्वौ !	हे वध्वः

'गुरु' 'उ'नि'लं प्रत्ययम् ஆண்பால் பெயரிச் சொல்

1	गुरुः	गुरु	गुरवः
2	गुरुम्	गुरु	गुरून्

3	गुरुर्णां	गुरुभ्याम्	गुरुभिः
4	गुरुभे	गुरुभ्याम्	गुरुभ्यः
5	गुरोः	गुरुभ्याम्	गुरुभ्यः
6	गुरोः	गुरोः	गुरुणाम्
7	गुरौ	गुरोः	गुरुषु
8	हे गुरो	हेगुरु	हे गुरुः

‘पितृ’ ‘अ’ लीळ முடியும் ஆண்பால் பெயச்சொல்

1	पिता	पितरौ	पितरः
2	पितरम्	पितरौ	पितॄन्
3	पित्रा	पितृभ्याम्	पितृभिः
4	पित्रे	पितृभ्याम्	पितृभ्यः
5	पितुः	पितृभ्याम्	पितृभ्यः
6	पितुः	पित्रोः	पितॄणाम्
7	पितरि	पित्रोः	पितृषु
8	हे पितः	हे पितरौ	हे पितरः

‘फलम्’ ‘अ’ लीळ முடியும் ஆஃறிணை

1	फलम्	फले	फलानि
2	फलम्	फले	फलानि

मधुने	मधुभ्याम्	मधुभ्यः
मधुनः	मधुभ्याम्	मधुभ्यः
मधुनः	मधुनोः	मधूनाम्
मधुनि	मधुनोः	मधुषु
हे मधु! हे मधो!	हे मधुनि!	हे मधूनि

பாதி பெயச்சொல் அஃமத் தகை:

1	अहम्	आवाम्	वयम्
2	माम्, मा	आवाम्, नौ	अस्मान्, नः
3	मया	आवाभ्याम्	अस्माभिः
4	मह्यम्, मे	आवाभ्याम्, नौ	अस्मभ्यम्, नः
5	मत्	आवाभ्याम्	अस्मत्
6	मम, मे	आवयोः, नौ	अस्माकम्, नः
7	मयि	आवयोः	अस्मासु

युष्मद् शब्दः

1	त्वम्	युवाम्	यूयम्
2	त्वाम्, त्वा	युवाम्, वाम्	युष्मान्, व
3	त्वया	युवाभ्याम्	युष्माभिः
4	तुभ्यम्, ते	युवाभ्याम् वाम्	युष्मभ्यम्, वः
5	त्वत्	युवाभ्याम्	युष्मत्
6	तव, ते	युवयोः, वाम्	युष्माकम्, वः
7	तव्यि	युवयोः	युष्मासु

3	फलेन	फलाभ्याम्	फलैः
4	फलाय	फलाभ्याम्	फलेभ्यः
5	फलात्	फलाभ्याम्	फलेभ्यः
6	फलस्य	फलयोः	फलानाम्
7	फले	फलयोः	फलेषु
8	हे फल!	हे फले!	हे फलानि !

वारि 'इ'लिङ्ग प्रथमम् अङ्गिरी

1	वारि	वारिणी	वारोणि
2	वारि	वारिणी	वारोणि
3	वारिणा	वारिभ्याम्	वारिभिः
4	वारिणे	वारिभ्याम्	वारिभ्यः
5	वारिणः	वारिभ्याम्	वारिभ्यः
6	वारिणः	वारिणोः	वारोणाम्
7	हे वारि! हे वारे! हे वारिणो!	हे वारोणि:	

मधु—'उ'लिङ्ग प्रथमम् अङ्गिरी

मधु	मधुनि	मधूनि
मधु	मधुनि	मधूनि
मधुना	मधुभ्याम्	मधुभिः

इदम् अङ्गिरी

अयम्	इमौ	इमे
इयम्	इमौ	इमान्
अनेन	आभ्याम्	एभिः
अस्यै	आभ्याम्	एभ्यः
अस्मात्	आभ्याम्	एभ्यः
अस्य	अनयोः	एणाम्
अस्मिन्	अनयोः	एषु

'इदम्' षष्ठीपदम्

इयं	इमे	इमाः
इमाम्	इमे	इमाः
अनया	आभ्याम्	आभिः
अस्यै	आभ्याम्	आभ्यः
अस्याः	आभ्याम्	आभ्यः
आस्याः	अनयोः	आस्ताम्
अस्याम्	अनयोः	आस्तु

'तद्' अङ्गिरी

सः	तौ	ते
तम	तौ	तान्
तेन	ताभ्याम्	तैः
तस्मै	ताभ्याम्	तेभ्यः
तस्मात्	ताभ्याम्	तेभ्यः
तस्य	तयोः	तेषाम्
तस्मिन्	तयोः	तेषु

'तद्' பெண்பால்

सा	ते	ताः
ताम्	ते	ताः
तथा	ताभ्याम्	ताभिः
तस्यै	ताभ्याम्	ताभ्यः
तस्याः	ताभ्याम्	ताभ्यः
तस्याः	तयोः	तासाम्
तस्याम्	तयोः	तासु

सर्वं Masculine

N	सर्वः	सर्वौ	सर्वे
Acc.	सर्वम्	सर्वौ	सर्वान्
Ins.	सर्वेण	सर्वाभ्याम्	सर्वैः
D.	सर्वस्मै	सर्वाभ्याम्	सर्वेभ्यः
Ab.	सर्वस्मात्	सर्वाभ्याम्	सर्वेभ्यः
G	सर्वस्य	सर्वयोः	सर्वेषाम्
L.	सर्वस्मिन्	सर्वयोः	सर्वेषु

सर्वं Feminine

N	सर्वा	सर्वे	सर्वाः
Acc.	सर्वम्	सर्वे	सर्वाः
Ins.	सर्वया	सर्वाभ्याम्	सर्वाभिः
D.	सर्वस्यै	सर्वाभ्याम्	सर्वाभ्यः
Abl.	सर्वस्याः	सर्वाभ्याम्	सर्वाभ्यः
G	सर्वस्याः	सर्वयोः	सर्वासाम्
L.	सर्वस्याम्	सर्वयोः	सर्वासु

सर्वं Neuter

N	सर्वम्	सर्वे	सर्वाणि
Ac.	सर्वम्	सर्वे	सर्वाणि

முன்றும் வேற்றுமைதொடக்கி (Instrumental முதல்) ஆண்பாலில் உள்ள வடிவங்கள் போல் அமைந்திருக்கும்.

I குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வேற்றுமையில் அமைக்கவும்.

शालोः शालुय्याम् शालुभ्यः

शालु	पंचमी
शवं	सप्तमी
शम्भु	चतुर्थी
अरि	तृतीया
अग्नि	पंचमी
मुनि	द्वितीया
नग	सप्तमी
गज	पष्ठी
वृक	तृतीया
उमा	पंचमी
भ्रातृ	चतुर्थी
पितृ	सप्तमी
सुपमा	सम्बोधन
नदी	पंचमी
अस्मद्	तीत
गुप्तम्	पंचमी
शत्रु	पष्ठी
अह	पंचमी

II உற்றுமை, என், இற்றுமைக் கட்டிக் காட்டவும்

साधोः ஆகும் இற்றுமை उ ending

मानवः

पशून्, म्

गुह्ये

प्रस्तव्य

रजन्याः

श्रीमत्याम्

नदीनाम्

मधुरम्

भारतस्य

कारयाम्

नद्याः

फलयोः

मम

त

युष्माकम्

वयम्

भस्माकम्

II

इषाशाम्

कस्मै

यस्मात्

भस्मान्त

मानसि

धेनोः

ஏழாம்

இற்றுமை

उ ending

नद्याः

लतासु

मतिभिः

दात्रोः

फले

ज्ञानस्य

प्रकोपाय

युष्मान्

तापसानाम्

पशवः

आश्रमस्य

பரடம் 19

புணரியல் (Sandhi)

ஓர் உயிரொழுத்து குறிலோ அல்லது நெடிலோ இருந்து அது போன்ற உயிரொழுத்து தொடர்ந்து வந்தால் அது போன்ற நெடிலே இரண்டினுக்கும் வரும்:

गण + अधिपः = गणाधिपः अ + अ = आ

धन + अर्जनम् = धनार्जनम् अ + अ = आ

तव + आगमनम् = तवागमनम् अ + आ = आ

देव + आलयः = देवालयः अ + आ = आ

मुनि + इन्द्रः = मुनीन्द्रः इ + इ = ई

मानु + उदयः = मानूदयः उ = उ = ऊ

मानु + भ्रमम् = मानूभ्रम् भ्र = भ्र = भ्र

(2) அ அல்லது ஆ வைத் தொடர்ந்து எ, ஏ, ஓ, ஔ வருமானால்
 எ முதல் இரண்டு எழுத்துக்களுக்கு (எ, ஏ), ஓ (ஓ, ஔ)
 இவற்றினுக்கும் இடம் பெறும்

கூண + एकत्वम् = कृष्णैकत्वम् } அ + எ }
 एकदा + एव = एकदैव } ஆ + எ } = ऐ

देव + ऐश्वर्यं = देवैश्वर्यं அ + ऐ = ऐ

जल + ओघः = जलौघः } அ + ஔ }
 जन + ओघः = जनौघः } ஆ + ஔ } = औ

भव + औषधम् = भवौषधम् அ + ஔ = ஔ

(3) ஒரு சொல்லின் கடைசியில் உள்ள அ அல்லது ஆ வைத் தொடர்ந்து
 इ, उ அல்லது क (குறியோ, நெடியோ) வருமானால் அதற்கு ஒத்த குறியோ
 எழுத்து வரும்.

விசைச் சொற்கள் பகுதியில் கொடுத்திருக்கும் ஆட்டை கண்காணப்ப
 பார்க்கவும்.

देव + इन्द्रः = देवेन्द्रः அ + इ = ए

यथा + इष्टम् = यथेष्टम् ஆ + इ = ए

गङ्गा + उदकम् = गङ्गोदकम् ஆ + उ = ओ

हित + उपदेशः = हितोपदेशः அ + उ = ओ

पता + अपिः = पतापिः ப + ஐ = ஐ

(4) इ, उ, ए (குறில் அல்லது நெடியில்) இவற்றைத் தொடர்ந்து மாறு
 மாட்ட உயிரெழுத்து வருமேயானால் அவற்றிற்குப் பதிலாக ய், வ், ர், ல்
 முறையே இடம் பெறும் (यप्सन्धि)

अधि + अयनम् = अध्ययनम् इ + अ = य

दधि + आनय = दध्यानय इ + आ = य

नदी + अत्र = नद्यत्र ई + अ = य

मधु + आनय = मध्वानय उ + आ = व

पितृ + आज्ञा = मित्राज्ञा ऋ + आ = र

(5) ए, ओ, ऐ ஔ இவற்றைத் தொடர்ந்து உயிரெழுத்து வந்தால்
 அதை முறையே अय्, अव्, आय्, आव् என்று மாற்றமடையும்.

ने + अति = नयति न + ए + अ = अय् + अ

भो + अति = भवति भ + व हि + अ = अव् + अ

गं + अकः = गायकः ग + ऐ + अ = आय् + अ

रात्रौ + आकाशे = रात्रावाकाशे औ + आ = आव् + अ

सखायौ + आस्ताम् = औ + आ = आव् + अ

सखायावास्ताम्

(6) ए, ओ இவற்றைத் தொடர்ந்து அ வருமேயானால் 's' (अवग्रह)
 என்னும் குறியி் 'அ' என்னும் உயிரெழுத்துக்குப் பதிலாக இடம் பெறும்.

हरे + अव = हरेऽव ।

जने + अस्मि = जनेऽस्मिन् ।

भूयो + अपि = भूयोऽपि

प्रणतो + अस्मि = प्रणतोऽस्मि

रामो + भक्ष्यम् = रामोऽभक्ष्यम् ।

गुरो + भव = गुरोऽभव ।

(7) (a) விஸர்க் (:) ஸந்தி

விஸர்கத்தைத் தொடர்ந்து வ், ட், த், த், த் இவை வருமானால் விஸர்கம் சமுதவிய மாறுதலை அடையும். எ.கா. பது த் கும், ஸ் என்பது த் கும், ஸ் என்பது த் கும் வரும்.

विष्णु: + वाता = विष्णुस्वाता ।

हरि + चरति = हरिश्चरति ।

राम: + टीकते = रामष्टीकते ।

राम: + स्मरति = रामस्स्मरति ।

तप: + चरति = तपश्चरति ।

(b) விஸர்கத்திற்கு முன்பாக உயிரொழுத்து இருந்து (அ, ஆவைத் தவிர) மற்றுமொரு உயிரொழுத்தோ அல்லது Soft consonants (ஹ, ய, வ, ள, ல, ழ, ம, ங, ன, ஞ, ஷ, ஷ, வ, ர, ங, ங, ங) தொடர்ந்து வருமேயானால், விஸர்கம் உ என்று ஆகும்.

लक्ष्मी + वसति = लक्ष्मीवसति ।

हरि: + अस्ति = हरिरस्ति ।

नु:भा + उदेति = भानुर्देति

उच्चै: + वदति = उच्चैवदति

(8) மெய்யெழுத்து புணரியல்

(இங்கு பாட புத்தகத்திலுள்ள அடிப்படையில் உகிள சில சொற்களின் புணரியல் மட்டும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது).

1. त्वत् + शीशवम् = त्वच्छीशवम्

त + श = छ

2. अग्नियत् । अयम् । अग्नियत् । अयम्

त + अ = अ

3. वड् + एते = वडेते

व + ए = डे

4. महत् + औषधम् = महदौषधम्

त् + औ = दौ

5. तत् + च = तच्च ।

त् + च

6. यत् + चापलम् = यच्चापलम्

त् + च

7. यत् + चक्षुषी = यच्चक्षुषी

8. यत् + नामस्मरण = यन्नामस्मरण

त् + न

EXERCISES

देव + असुरः = देवासुरः अ + अ = आ

पुस्तक + आलयः = पुस्तकालयः अ + आ = आ

विद्या + आलयः = विद्यालयः आ + आ = आ

रवि + इन्द्रः = रवीन्द्रः इ + इ = ई

नारी + ईश्वरः = नारीश्वरः ई + ई = ई

लघु + उपकारः = लघुपकारः उ + ऊ = ऊ

लघु + ऊर्मिः = लघूर्मिः उ + ऊ = ऊ

चमू + ऊर्मिः = चमूर्मिः ऊ + ऊ = ऊ

पितृ + अणम् = पितृणम् अ + अ = अ

Combine the following

तव + आयुः =

पत्र + आलयः =

मुनि + इन्द्रः =

भानु + उदयः =

साधु + उपवनम् =

गक्षी + इच्छति =

अद्य + अहम् = अद्याहम्

प्रधान + आचार्यः = _____

साधु + उक्तम् = _____

अद्य + अपि = _____

परि + ईक्षा = _____

Split the following : பிரித்து எழுதவும்

विद्यालयः = विद्या + आलयः

महाशयः =

निरीशः =

गुप्तम् =

गान्धीशः =

महाशयः महा अर्णवः आ | अ = आ

पत्रालयः

मानवेन्द्रः =

महेशोत्सवः =

रमेशः =

गङ्गोदकम् =

Split the following (பிரித்து எழுதவும்)

कृष्णकैत्वम् = कृष्ण एकत्वम् वृद्धि संधि

यथैतत् =

प्रत्यक्षम् =

मध्वरि =

भवत्वेवम् =

स्वास्थ्यालयः =

पावकः =

महेन्द्रः =

वाचनालयः =

சேர்த்து எழுதவும்

उत्तम + आशयः =

विधु + उदयः =

महा + अर्णवः =

सु + उत्सवः =

मू + उध्वम् =

मानय + इन्द्रः =

गणेश + उदयः =

पीन	+	उरुः	=
यदि	+	अपि	=
अति	+	आनन्दः	=
लघु	+	आश्चर्यः	=

Split the following

महाशयः	=
रवीन्द्रः	=
मानवेन्द्रः	=
यमुनोर्मि	=
मातृणम्	=
प्रत्येकम्	=

உருவகம்

पुस्तक	+	आलयः	=	पुस्तकालयः
शश	+	अङ्कः	=	शशाङ्कः
विद्या	+	आलयः	=	विद्यालयः
हरि	+	इन्द्रः	=	हरीन्द्रः
लक्ष्मी	+	इंशः	=	लक्ष्मीशः
लघु	+	उर्मि	=	लघूर्मि
पितृ	+	ऋणम्	=	पितृणम्

देव	+	इन्द्रः	=	देवेन्द्रः
उमा	+	इंशः	=	उमेशः
हित	+	उपदेशः	=	हितोपदेशः
गंगा	+	उदकम्	=	गङ्गोदकम्
प्रति	+	अक्षम्	=	प्रत्यक्षम्
मधु	+	अरिः	=	मध्वरिः
पितृ	+	आदेशः	=	पित्रादेशः

देव	+	इन्द्र	अ	+	इ	=	ए	=	देवेन्द्र
धन	+	इंश	अ	+	ई	=	ए	=	धनेश
महा	+	इंश	आ	+	ई	=	ए	=	महेश
हित	+	उपदेश	अ	+	उ	=	ओ	=	हितोपदेश
चन्द्र	+	उदय	अ	+	उ	=		=	चन्द्रोदय
महा	+	उपाध्याय	आ	+	उ	=	ओ	=	महोपाध्याय
सप्त	+	ऋषि	अ	+	ऋ	=	अर्	=	सप्तर्षि
महा	+	ऋषि	आ	+	ऋ	=	अर	=	महर्षि

செய்து வருவது

पर	+	उपकारः	=
धर्म	+	उपदेशः	=
रमा	+	इंशः	=
धन	+	इंशः	=
महा	+	इंशः	=
सूर्य	+	उदयः	=
शब्द	+	ऋषिः	=

देव	+	इशः	=	देवेशः
पाल	+	उद्यानम्	=	
मेघ	+	ऋषिः	=	
आम्	+	उदयः	=	
यमुना	+	उदकम्	=	
यर्ग	+	ऋतुः	=	

பிரித்து எழுதவும்

दिनेशः	=	दिन	+	इशः
सूर्योदयः	=			
महर्षिः	=			
गंगोर्मिः	=			
परमेश्वरः	=			
प्रीष्मतुः	=			

உதாரணம்

एक	+	एकम्	अ	+	ए	=	ए	एकैकम्
सदा	+	एव	अ	+	ए	=	ए	सदैव
तथा	+	एव	आ	+	ए	=	ए	तथैव
महा	+	औषध	आ	+	ओ	=	ओ	महौषध
विद्या	+	औषधम्	आ	+	ओ	=	ओ	विद्यौषधम्

பிரித்து எழுதவும்

अथैव	=	
विप्रायैकम्	=	
भावोदार्यम्	=	
ममैव	=	
तण्डुलौदनम्	=	
अत्रैकः	=	
चावाम्	=	
चामूल्यम्	=	
सेयम्	=	
दीर्घायुः	=	

உதாரணம்

कदाचित्	+	अपि	=	त् + अ = द	कदापिदपि
सुप्	+	अन्तः	=	प् + अ = व	सुवन्त
षट्	+	आयान्ति	=	ट् + आ = डा	षडापान्ति
वाक्	+	ईश	=	क् + ई = गी	वागीश
जगत्	+	अम्बा	=	त् + अ = व	जगदम्बा
जगत्	+	ईश	=	त् + ई = वी	जगदीश
दिक्	+	नाम	=	क् + ना = उना	दिक्नाम
जगत्	+	नाथक	=	त् + ना = न्ना	जगन्नाथक

Combine the following

विश्वक्	+	अस्ति	=
दिक्	+	गज	=
धीमत्	+	आदेशः	=
जगत्	+	नाथः	=
तद्	+	नवीनतम्	=
सन्	+	अच्युत	=
सगुण	+	ईश्वर	=
शिष्य	+	छाया	=

உதாரணம்

सम्पूर्णः	+	चन्द्रः	=	:+च = श्च	सम्पूर्णश्चन्द्रः
निः	+	चिनोति	=	:+च = श्च	निश्चिनोति
राम	+	टीकते	=	:+ट = छ	रामटीकते
इत	+	तावत	=	:+त = स्त	इतस्तावत
हरि	+	शेते	=	हरिः शेते	or हरिश्शेते
रामः	+	स्त्राता	=		रामस्त्राता

பிரித்து எழுது

अगुणकारः
नमस्कृत्य
क्षिप्रस्थकारः
छायाशेते

உதாரணம்

सुधि	+	उपास्यु	इ + उ = य + उ	सुध्युपास्य
यदि	+	अपि	इ + अ = य + अ	यद्यपि
इति	+	आह	इ + आ = य + आ	इत्याह
मधु	+	अरि	उ + अ = व + अ	मध्वरि
खलु	+	अहम्	उ + अ = व + अ	खल्वहम्

பிரித்து எழுது

गुर्वादेशः	=	_____
अन्वयः	=	_____
भवत्येकः	=	_____
प्रश्वाक्षा	=	_____
प्रत्येकः	=	_____
पित्राक्षा	=	_____
इत्यत्र	=	_____
इत्याह	=	_____
घात्रंशः	=	_____
मापुपदेशः	=	_____

உருப ரகாசம்

கயே	+	ஆகஞ்	(ஏ+ஆ=அய்+ஆ) கவயாகஞ்
ஹே	+	ஏ	(ஏ+ஏ=அய்+ஏ) ஹரே
நே	+	அநம்	(ஏ+அ=அய்+அ) நயநம்
வித்யாய்	+	ஆகஞ்சி	(ஏ+ஆ=அய்+ஆ) வித்யாயாகஞ்சி
சாஸ்திரே	+	உபதி	(அ+உ=அய்+உ) சாஸ்திரே
பை	+	அக:	(அ+அ=அய்+அ) பாவக:

கேள்விகளும் விடையும்

பை	+	அக:	=	_____
நை	+	அக:	=	
ராவை	+	அகாசை	=	
வாலை	+	இச்சை:	=	
கை	+	அக:	=	
கங்கை	+	உபகம்	=	
கண	+	இசை:	=	
மாத்	+	ஏ	=	
ந	+	அம்	=	
	+	அக:	=	